
ประเมินผลกระทบของพื้นที่ขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

Health and social impacts assessment of extending alcohol sales hours

ดาริกา ไสงาม

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ได้รับทุนสนับสนุน
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างความเสริมสุขภาพ
รหัสโครงการ 65-10068-40

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษานี้เป็นการประเมินผลกระทบของพื้นที่ขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มผู้ประกอบการ พนักงานให้บริการ ประชาชน ผู้แทนเยาวชนและนักศึกษา ผู้นำทางศาสนา องค์กร NGO ที่ทำงานกับคนทำงานภาคกลางคืน นักการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ผู้บริหารท้องถิ่น บุคลากรทางการแพทย์ หน่วยกู้ชีพกู้ภัยในพื้นที่ ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เฮอร์วีน) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ศึกษาใน 3 จังหวัดน่านอง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี และภูเก็ต ประชากรที่ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 75 ราย

ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

หลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการจากตี 2 เป็นตี 4 มีผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ดังนี้

1. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

- ประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่ที่ไม่ได้มีผลประโยชน์จากนโยบายนี้ เห็นว่า นโยบายดังกล่าว อาจเป็นเพียงนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของคนเพียงกลุ่มหนึ่งที่ต้องการแค่เงินแต่ไม่สนใจผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมา และมองว่า เงินที่ได้จากการขยายเวลาเปิดสถานบริการและจำหน่ายสุราอาจไม่คุ้มกับการที่ภาครัฐต้องแบกรับปัญหาหรือผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมาในอนาคต ซึ่งเมื่อเกิดผลกระทบ ผู้ประกอบการ ร้านค้าก็ไม่เคยเข้ามาร่วมรับผิดชอบ
- ผู้ประกอบการบางราย ให้ข้อมูลว่า การขยายเวลาเป็นการเพิ่มภาระให้กับทางร้าน เพราะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น และพนักงานในร้านก็ทำงานไม่ไหว เนื่องจากหากเปิดถึงตี 4 พนักงานร้านจะทำงานเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด หากจ้างงานเป็น 2 กะ ก็ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย ในขณะที่บางรายบอกว่า รายได้เพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการเยอะขึ้น อย่างไรก็ตามนักวิจัยไม่สามารถประเมินได้ว่า รายได้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงไร เพราะไม่มีข้อมูลมาสนับสนุนที่เพียงพอ

2. ผลกระทบด้านสุขภาพ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย และการตาย

- หากมีนโยบายนี้ต่อไป อุบัติเหตุจราจร คนเมาแล้วขับก็จะเพิ่มขึ้น อุบัติเหตุก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรทางการแพทย์ และหน่วยกู้ภัย สถิติจากปัจจุบันอุบัติเหตุจากยานยนต์ไม่ลดลง มีแต่จะเพิ่มมากขึ้น เรื่องที่เจ้าหน้าที่กู้ภัยพบบ่อยคือ ส่วนมากคนเมาสุรา เมื่อดื่มเยอะเกินไป ก็จะโทรมาขอความช่วยเหลือผ่าน 1669 ไม่ได้เป็นอาการเจ็บป่วย แต่เป็นอาการเมาเหล้าแล้วไม่รู้สีกตัว เมาหนักมาก แล้วโทรมาขอรถพยาบาล บางรายเมาแล้วหายใจไม่ออก ซึ่งเป็นเรื่องยากที่เจ้าหน้าที่จะปฏิเสธ ส่วนอุบัติเหตุมักเกิดในช่วงเวลากลางคืนและมีความรุนแรงกว่าช่วงกลางวัน อาสาสมัครกู้ภัยต้องใช้รถขึ้นสูงสุดในการออกปฏิบัติหน้าที่
- นอกจากปัญหาที่พบ ณ ปัจจุบันคือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลแล้วไม่จ่ายค่ารักษาพยาบาล เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลในพื้นที่เขตโซนนิ่งให้ข้อมูลว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามารักษาและมารับบริการของโรงพยาบาล หลายรายไม่จ่ายค่ารักษา เนื่องจากไม่มีเงิน ไม่มีประกัน ตามเก็บเงินไม่ได้ ภาระก็ตกมาที่โรงพยาบาล เพราะรัฐบาลเปิดฟรีวีซ่าและไม่ได้สแกนคนที่เข้ามาเที่ยวว่าเขามีกำลังเงินพอในการเข้ามาอยู่อาศัย ท่องเที่ยวในเมืองไทยหรือไม่

- บางพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติพักอาศัยอยู่จำนวนมาก จากร้านขายของชำ ก็เปิดโต๊ะสนุกเกอร์ให้บริการ เปิดคารโอเกะ ขายเหล้าเบียร์ทั้งวันทั้งคืนในย่านชุมชน เสียงดังรบกวนชาวบ้านคนพื้นที่ โดยที่เจ้าหน้าที่รัฐไม่มีการดำเนินการใด ๆ เลย

3. ผลกระทบด้านสังคม

- พื้นที่เขตโชนนึ่งมีปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ป่าตอง มีเหตุทุกวัน ทั้งที่เป็นข่าและไม่เป็นข่า ชาวบ้านในพื้นที่ใช้ชีวิตลำบากมากขึ้น โจรขโมยเยอะขึ้น กลายเป็นว่าคนนอกพื้นที่เข้ามายึดพื้นที่ทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐมองข้ามปัญหาเหล่านี้เพราะมีส่วนได้เสียกับนักลงทุน
- คุณภาพของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในช่วงหลัง เป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพต่ำ เนื่องจากนโยบายฟรีวีซ่า ทุกพื้นที่เจอปัญหาเหมือนกันหมด คือ ดื่มไม่จ่าย ทานไม่จ่าย ไม่มีมารยาท เสียงดังเอะอะโวยวาย สกปรก อายาก ฉี่ อี ตรงไหนก็สามารถปล่อยของเสียออกจากร่างกายได้ นอกจากนี้ยังสร้างปัญหามากมายให้กับพื้นที่ ทั้งปัญหาอาชญากรรม ปัญหาขับรถโดยไม่รู้กฎจราจรของประเทศไทย ไม่มีใบขับขี่ก็สามารถขับได้ ภาวะและปัญหาต่าง ๆ ก็ตกไปที่ชาวบ้านในพื้นที่ ผู้ประกอบการ ชาวบ้านหลายรายถูกฝรั่งขับรถมอเตอร์ไซด์ชน บางรายโดนชนมากกว่า 1 ครั้ง ชนแล้วก็ไม่รับผิดชอบ ชาวบ้านส่วนใหญ่ อยากได้บ้านและชุมชนของเขากลับมาเหมือนเดิม และไม่ต้องการนักท่องเที่ยวเหล่านี้เข้ามาทำลายบ้านของเขา

4. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบางส่วนไม่ได้ใส่ใจเรื่องการเปิดให้บริการถึงตี 4 แต่ขอให้จำกัดเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญให้ได้ พื้นที่ต้องการการพัฒนาให้ประชาชนของตนเองได้มีอาชีพ มีการอยู่ดีกินดี กรณีที่มีเรื่องพวกนี้เข้ามา คือเรื่องของการพัฒนา แต่จะอย่างไรให้การพัฒนาขึ้นอยู่กับประชาชนได้ โดยที่ประชาชนไม่เดือดร้อน
- แต่ที่ผ่านมาปัญหาเรื่องเสียง ปัญหาขยะ รัฐและหน่วยงานในพื้นที่ไม่สามารถจัดการได้เลย ชาวบ้านต้องอดทนและปรับตัวเพื่ออยู่ให้ได้ หลายรายร้องเรียนกับทุกหน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียน แต่ปัญหายังไม่ได้รับการแก้ไข จนประชาชนท้อใจ และยอมถอยให้กับระบบทุน
- บางพื้นที่ร้านในพื้นที่เขตโชนนึ่งปิดการให้บริการในช่วงเวลาที่กำหนด นักท่องเที่ยวสามารถมาดื่มต่อที่ชายหาดได้ ร้านค้าแถวชายหาดมีบริการเหล้าเบียร์ทั้งวันทั้งคืน

5. ความครอบคลุมของมาตรการป้องกันและลดผลกระทบ และเรื่องอื่น ๆ

- ผู้ประกอบการแทบทุกร้านไม่มีเครื่องมือตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ ดังนั้นจึงสามารถขายให้กับคนเมาได้อย่างไร้ขีดจำกัดตามที่ภาครัฐทั้งหน่วยงานเทศบาลและสำนักงานเขตในพื้นที่เขตโชนนึ่งมีมาตรการในการออกตรวจตราความเรียบร้อยของสถานบริการในพื้นที่และมีความเข้มงวดในการออกใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตสถานบริการ แต่ในบางเรื่องเจ้าหน้าที่เขตหรือเจ้าหน้าที่เทศบาลไม่สามารถดำเนินการเองได้ ซึ่งอยู่เหนืออำนาจของเจ้าพนักงาน เช่น เรื่องเสียงดังของร้านอาหารข้างทาง การจำหน่ายสุราของร้านขายข้าวต้มถึงเช้า

- สถาบันทั้งในพื้นที่เขตโชนนิงของกรุงเทพมหานคร เช่น RCA รัชดา ประชาอุทิศ ทั้งหมดนี้ยังไม่เคยมีเรื่องร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญหลังจากมีนโยบายขยายเวลาเปิดถึงตี 4 ซึ่งสำนักงานเขตที่รับผิดชอบมีมาตรการแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบว่าเขาต้องทำอะไรบ้างในการควบคุมระดับเสียงดัง อย่าง RCA รัชดา ไม่ใช่ย่านชุมชน และสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นอาบอบนวด
- เจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้
“แม้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ทำไมส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านอบายมุข ถ้าจะส่งเสริมการท่องเที่ยวก็ไม่เห็นด้วย กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเรื่องอบายมุข ทั้งการดื่ม การพนัน ควรเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเรื่องวิถีชีวิตความเป็นไทย อาหารไทย แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่เรามีอยู่แล้ว” (เจ้าหน้าที่สำนักงานเขต)
- การขยายเวลา เพื่อลดปัญหาการจ่ายส่วย ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เห็นว่า ยังไงก็จ่ายอยู่
“ต่อให้เปิดตี 4 ก็ยังมีการจ่ายส่วย” บางแห่งเปิดสว่าง บางร้านในจังหวัดท่องเที่ยว 7 โมงเช้า นักเที่ยวทยอยออกมาจากร้าน ซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ ประชาชน ผู้ประกอบการกลับมองว่าผู้มีอิทธิพลคือเจ้าหน้าที่รัฐ บางพื้นที่มีการจ่ายส่วยให้กับหน่วยงานของภาครัฐหลายหน่วยงาน
- ร้านข้าวต้ม ร้านอาหาร สามารถเปิดได้ถึงเช้า ยกเว้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กำหนดระยะเวลาในการขาย จึงไม่ควรเพิ่มเวลาในการให้บริการถึงตี 4 และการขายสุรา ควรกลับไปเป็นเหมือนเดิม การจะอยู่ร่วมกันได้ กฎหมายต้องเข้มงวดและบังคับใช้จริง ต้องอยู่ในกฎระเบียบ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาก็ต้องเรียนรู้ ไม่ใช่ไปตามใจนักท่องเที่ยว
- หากรัฐบาลจะมีนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับคนทำงานภาคกลางคืน ควรมาศึกษาข้อมูลและลงมาถามแต่ละพื้นที่ก่อนว่าพื้นที่เขาต้องการหรือไม่ อย่างไร อะไรที่คนทำงานกลางคืนเขาต้องการ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับคนไทย แรงงานไทยในภาคกลางคืนก่อนที่จะไปชวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา โดยไม่ได้ดูแลคนไทยด้วยกันเองเลย บางพื้นที่ไม่ต้องการเพราะการขยายเวลาเปิด ก็ต้องจ่ายให้เจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้น (ส่วย) ต้องรับภาระค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าพนักงาน แต่ลูกค้าก็ไม่มี หลายพื้นที่ในเขตโชนนิงก็ไม่ได้เปิดถึงตี 4

สารบัญ

	หน้า
	i
บทสรุปผู้บริหาร	i
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย	3
แนวคิดที่ใช้ในการประเมิน	3
ขอบเขตการดำเนินงาน	4
ขั้นตอนการทำงาน/ระเบียบวิธีวิจัย	4
บทที่ 3 ผลการศึกษา	8
สรุปประเด็นสำคัญจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	8
วิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลการบาดเจ็บของพื้นที่จังหวัดชลบุรี	57
บทที่ 4 สรุปผลการศึกษา	68
เอกสารอ้างอิง	72

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

จากสถานการณ์โควิดที่ผ่านมา ส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซบเซาลง หลายแห่งปิดตัวลง แต่หลังจากที่ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะปกติและมีรัฐบาลใหม่ เรื่องหลักที่รัฐบาลนี้พยายามสนับสนุนและส่งเสริมคือเรื่องการท่องเที่ยว ทำอย่างไรก็ได้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเมืองไทยให้ได้มากที่สุด และมีนโยบายต่าง ๆ ออกมาเพื่อสนับสนุนเรื่องการท่องเที่ยว หนึ่งในนั้นคือเรื่องการให้สถานบันเทิงขยายเวลาในการเปิดให้บริการถึงตี 4 จากเดิมคือตี 2 โดยนโยบายดังกล่าวนี้มีพื้นที่นำร่อง คือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ชลบุรี ภูเก็ต และเกาะสมุย เริ่มตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2566 โดยอนุญาตเป็นการชั่วคราวก่อน และให้เปิดได้เฉพาะสถานบริการในพื้นที่ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดเท่านั้น หรือมีการจัดโซนนิ่ง ซึ่งผู้เข้าร่วมการประชุมเพื่อหารือเรื่องแผนเปิดสถานบันเทิงถึงตี 4 ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและผู้ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยไม่มีบุคลากรด้านอื่นเลย เช่น นักวิชาการ ผู้ประกอบการ ผู้ทำงานด้านสุขภาพ ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน และ สสส. การที่รัฐบาลริบประกาศนโยบายนี้โดยที่ยังไม่ได้มีการศึกษาถึงผลกระทบที่จะตามมา อาจกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต เนื่องจากการขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงตี 4 อาจต้องเจอปัญหาการกระทำผิดกฎหมายมากขึ้น เช่น มีผู้อายุต่ำกว่า 20 ปีใช้บริการ การใช้ยาเสพติด ส่งเสียงดังสร้างความรำคาญ เมาแล้วขับ ทะเลาะวิวาท [1]

สถานบริการที่มีใบอนุญาตสามารถจำหน่ายสุราถึงตี 4 ได้ ตามการขยายเวลาเปิดให้บริการถึงตี 4 ใน 4 จังหวัด เมื่อขยายเวลาจำหน่ายสุราคนเมาก็เพิ่มขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็ตามมา ทั้งเรื่องความสูญเสียต่อร่างกายและทรัพย์สิน ผลกระทบต่อชุมชน เช่น เรื่องเสียง เรื่องที่จอดรถ ที่รบกวนชาวบ้านที่อาศัยในพื้นที่ใกล้เคียง และเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรทางการแพทย์ แต่รัฐบาลให้เหตุผลว่า เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากข้อมูลจำนวนสถานบริการ พบว่า จำนวนสถานบริการในโรงแรมและนอกโรงแรมในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต ชลบุรี เชียงใหม่ อ.เกาะสมุย จ. สุราษฎร์ธานี มีจำนวน 1,161 แห่ง จากจำนวนรวมสถานบริการทั้งประเทศ จำนวน 1,784 แห่ง และยังพบว่า จำนวนใบอนุญาตจำหน่ายแอลกอฮอล์ใน 5 พื้นที่นำร่องมีถึง 95,651 จากจำนวนรวมทั้งประเทศคือ 563,694 ใบอนุญาต [2] หากทุกพื้นที่ขออนุญาตเปิดสถานบริการถึงตี 4 ปัญหาต่าง ๆ ที่จะตามมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คงไม่สามารถประเมินค่าความสูญเสียได้

ที่ผ่านมาทั้งรัฐบาล ไม่มีมาตรการทางกฎหมายหรือนโยบายและระบบเข้ามารองรับและเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เช่น มาตรการการตั้งด่านตรวจลมหายใจแบบสุ่ม (RBT) มาตรการความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ/ บริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อผลกระทบและความสูญเสียที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ เช่น อุบัติเหตุจราจรที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทะเลาะวิวาท และคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2565 พบว่า ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ประชากรไทยมีพฤติกรรมดื่มแล้วขับสูงถึงร้อยละ 49.8 โดยอุบัติเหตุส่วนใหญ่มักเกิดในช่วงเวลากลางคืนมากกว่ากลางวัน หากมีนโยบายดังกล่าว ก็อาจส่งผลต่อสังคมจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน รวมไปถึงการทะเลาะวิวาท และการทำร้ายร่างกาย ซึ่งสัมพันธ์กับมูลค่าความ

เสียหายที่รัฐต้องแบกรับภาระ จากการศึกษาต้นทุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย พ.ศ. 2564 พบว่า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่าสูงถึง 165,454 ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 1.02 ของ GDP [3]

จากการสนทนากลุ่มของภาคประชาสังคมที่ทำงานกับกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้ เกี่ยวกับนโยบายขยายเวลาเปิดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าเสียงเป็นเอกฉันท์ ทุกคนไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ เพราะมั่นใจได้ว่าจะเกิดผลกระทบกับเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่อย่างแน่นอน ปัจจุบันสภาพที่เป็นอยู่ก็ยังแก้ไขไม่ได้ คนเมาแล้วขับยังเต็มถนน ผลกระทบจากการดื่มที่เกินขอบเขตขาดความรับผิดชอบยังทวีความรุนแรงอยู่ การขยายเวลาดื่มคือการเพิ่มคนเมาให้มากขึ้นในพื้นที่ นั่นหมายถึงความเสี่ยงย่อมเพิ่มขึ้นตามมา คนในพื้นที่ต้องรับกรรมมิใช่คนที่ตัดสินใจเชิงนโยบาย การตัดสินใจโดยขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ตัวจริงแบบนี้อันตรายมาก รัฐบาลไม่ได้ศึกษาถึงผลกระทบก่อนตัดสินใจดำเนินการ การที่รัฐบาลจะมุ่งใช้แต่อำนาจแบบนี้ไม่เป็นประชาธิปไตย และจะยิ่งซ้ำเติมปัญหาจากเหล้าให้มากขึ้นไปอีก รัฐควรมาช่วยสร้างความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวให้มากขึ้นจะดีกว่ามาสร้างนโยบายทำลายสังคมแบบนี้ [4]

ประเด็นดังกล่าวยังคงเป็นเรื่องที่หลายภาคส่วนมีความกังวล และถกเถียงกันถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมา ดังนั้นนักวิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาประเมินผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของนโยบายนี้ เพื่อนำเสนอข้อมูลเชิงประจักษ์แก่ผู้นำและผู้กำหนดนโยบาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาแก้ไขนโยบายเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามบริบทของสังคมไทย โดยเน้นที่ความปลอดภัยของประชาชนไทยเป็นหลัก

3. เป้าหมายของโครงการ

เพื่อนำผลจากการศึกษานี้มาเสนอต่อผู้กำหนดนโยบายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาปรับมาตรการการขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยและลดปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อประเมินผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบของสถานประกอบการบันเทิงในพื้นที่นำร่อง ที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาการเปิดให้บริการและขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาประเมินผลกระทบของพื้นที่ ที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ และใช้ข้อมูลทุติยภูมิวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนผลจากการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แนวคิดที่ใช้ในการประเมิน

เก็บข้อมูลโดยการรวบรวมหลักฐานเชิงประจักษ์ วิเคราะห์ เปรียบเทียบก่อนและหลังการดำเนินการในพื้นที่ศึกษา ตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2566 - พฤษภาคม 2567 คือช่วงที่มีการประกาศนโยบายขยายเวลาเปิดบริการของสถานประกอบการบันเทิง และเปรียบเทียบกับพื้นที่ใกล้เคียงที่ไม่ได้ขยายเวลาการให้บริการ โดยประเด็นในการศึกษานี้จะครอบคลุมถึงผลกระทบในทุกมิติที่เกิดขึ้นหลังจากมีนโยบายนี้ ได้แก่ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านการเจ็บป่วยและตาย ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ความครอบคลุมของมาตรการป้องกันและลดผลกระทบ

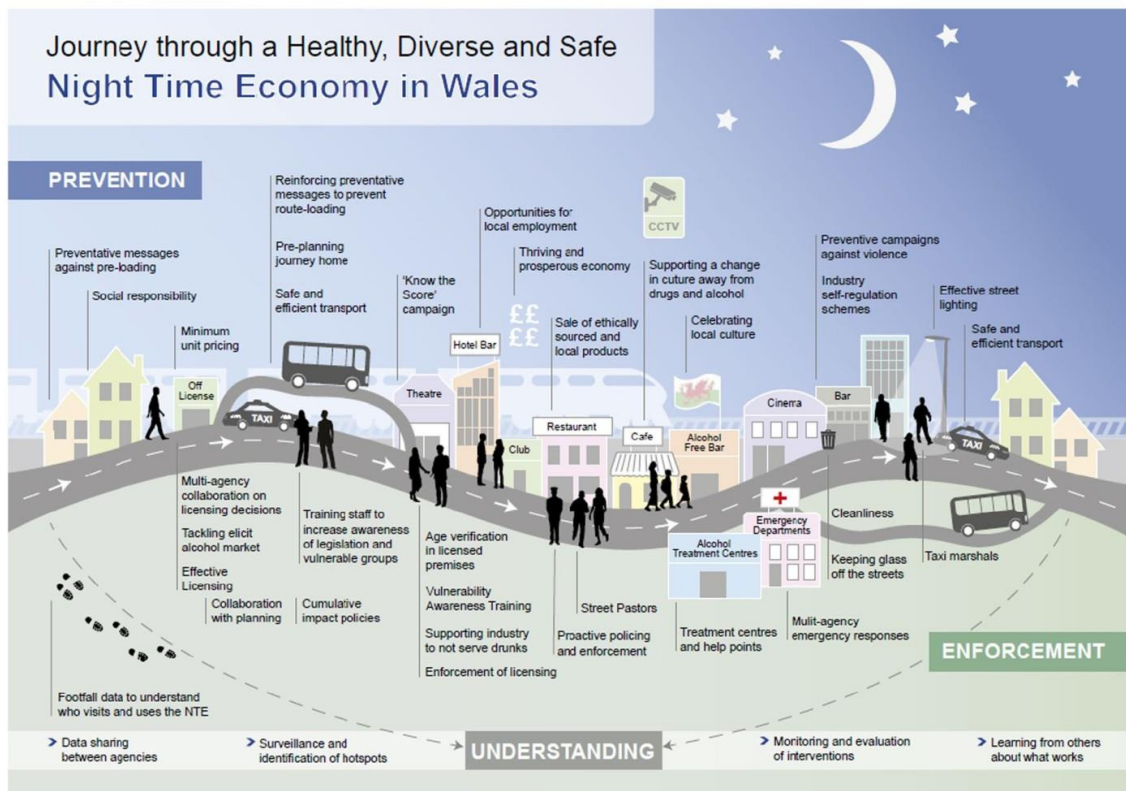

Figure 2. Journey through a healthy, diverse and safe night-time economy in Wales – see attached pdf (*the print version can be done in black and white to avoid additional costs*).

ที่มา : K. Ashton, J. Roderick, L.P. Williams, L. Green,. Developing a framework for managing the night-time economy in Wales: a Health Impact Assessment approach. Impact assessment and project appraisal, 2018. Vol. 36, no. 1, 81–89.

จำนวนสถานบริการ แยกตามสถานที่ตั้งใน/ นอกโรงแรม

ท้องที่	จำนวนสถานบริการในโรงแรม			จำนวนสถานบริการนอกโรงแรม			รวม (1+2)
	ในโซน	นอกโซน	(1) รวม	ในโซน	นอกโซน	(2) รวม	
กรุงเทพฯ	10	37	47	65	109	174	221
ภูเก็ต	0	15	15	95	11	106	121
ชลบุรี	7	14	21	694	71	765	786
เชียงใหม่	0	7	7	0	19	19	26
เกาะสมุย	0	0	0	6	1	7	7
รวม (3)	17	73	90	860	211	1,071	1,161

จังหวัดอื่น ๆ (4)	88	121	211	140	272	412	623
รวม (3+4)	105	194	301	1,000	483	1,483	1,784

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

จำนวนใบอนุญาตจำหน่ายแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2562-2565 ของจังหวัดน่าน ร่อง 5 แห่ง

จังหวัด	2562	2563	2564	พ.ศ. 2565
กรุงเทพมหานคร	40333	37600	33909	36,256
ภูเก็ต	8220	6402	6148	6,665
ชลบุรี	22,220	19,757	18765	21,199
เชียงใหม่	19550	19998	19219	19,749
สุราษฎร์ธานี	13136	11336	10557	11,782
รวม				95,651

หมายเหตุ : จำนวนรวมทั้งประเทศ = 563,694

ที่มา : กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง

ขอบเขตการดำเนินงาน

ดำเนินการศึกษาใน 3 จังหวัดน่าน ร่อง ได้แก่ กทม. ชลบุรี และภูเก็ต

ขั้นตอนการทำงาน/ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ

ประชากรที่ศึกษา จำนวน 20-30 คนต่อพื้นที่ศึกษา ได้แก่

- 1) ภาคเอกชนและประชาชน ประกอบด้วย ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัด ผู้ประกอบการสถานบันเทิง ลูกจ้างสถานประกอบการ ตัวแทนประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ใกล้เคียง ผู้นำชุมชน เยาวชน

- 2) ภาครัฐ ประกอบด้วย บุคลากรทางทางแพทย์ พยาบาลห้องฉุกเฉิน หน่วยงานกู้ภัยในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- 3) ขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด เช่น ทะเลาะวิวาท ก่อความรำคาญ อุบัติเหตุ และอื่น ๆ จากสถานีตำรวจโดยมีสาเหตุจากการดื่มสุรา ย้อนหลัง 1 ปี และขอข้อมูลผู้บาดเจ็บโดยมีสาเหตุจากการดื่มสุรา จากโรงพยาบาลและหน่วยงานกู้ภัยในพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการมีนโยบายนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) หัวหน้าโครงการ จะเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยขอความอนุเคราะห์ไปที่หน่วยงานภาคประชาสังคมที่ทำงานเรื่องยาเสพติด และสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้าในพื้นที่ศึกษา ในการช่วยประสานงานกับหน่วยภาคเอกชนและภาครัฐ และนำนักวิจัยเข้าสัมภาษณ์ กรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกให้นักวิจัยเข้าพบและสัมภาษณ์ นักวิจัยจะขอสัมภาษณ์ทาง zoom หรือทางไลน์
- 2) การสังเกต ทีมงานภาคสนามจะเป็นผู้ดำเนินการสังเกตการณ์หน้าสถานบริการในช่วงวันและเวลาต่างๆ รวมถึงเก็บข้อมูลว่าร้านเปิดถึงกี่โมง มีลูกค้ามากน้อยแค่ไหน มีการดูแลลูกค้าอย่างไร มีเหตุการณ์วุ่นวายเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ ตำรวจมีการตั้งด่านตรวจรถหรือไม่
- 3) การรวบรวมหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยขอความอนุเคราะห์จากสาธารณสุขจังหวัด (สสจ.) โรงพยาบาล และหน่วยงานกู้ภัยในพื้นที่ศึกษา ในการขอข้อมูลจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการมีนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการ โดยขอข้อมูลย้อนหลัง 1 ปี จนถึง ณ ปัจจุบัน โดยเปรียบเทียบตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2566 จนถึงสิ้นเดือนเมษายน 2567 หรือประมาณสี่เดือน และเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2565

ประเด็นในการเก็บข้อมูล

หลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการจาก 02.00 น. เป็น 04.00 น. มีผลกระทบอะไรเกิดขึ้นบ้าง ทั้งผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ

1. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

- การขยายเวลามีผลต่อการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทยจริงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด รวมทั้งการเพิ่มเม็ดเงินที่ใช้ผ่านการท่องเที่ยวในยามราตรีหลังเที่ยงคืนมากน้อยเพียงใด
- การขยายเวลามีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการมาใช้บริการมากน้อยเพียงใด กลุ่มที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มใด
- ใครบ้างที่ได้ประโยชน์จากนโยบายนี้ ประมาณการจำนวนสถานบริการและผู้ได้รับประโยชน์จากการขยายเวลาตามนโยบายนี้
- ใครบ้างที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายนี้
- นโยบายนี้มีผลดีและผลเสียต่อพื้นที่อย่างไรบ้าง
- หากไม่มีนโยบายนี้ จะทำให้การหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในพื้นที่ศึกษาหดตัวหรือเพียงเติบโตน้อยกว่าปกติหรือไม่ อย่างไร

- รายได้ของรัฐจากภาษีที่เรียกเก็บได้จากการขยายเวลาเปิดสถานบริการและขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเท่าไร

2. ผลกระทบด้านสุขภาพ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย และการตาย

- การขยายเวลาทำให้มีอุบัติเหตุทางถนนในช่วงขยายเวลา คือจากเที่ยงคืนไปถึง ๐๖.๐๐ น. เพิ่มขึ้นหรือไม่ หากมีการเพิ่มขึ้น เป็นจำนวนมากน้อยเท่าไรในแต่ละพื้นที่
- พื้นที่ที่มีการขยายเวลา บุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่กู้ภัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีภาระงานเพิ่มมากขึ้นมากน้อยเพียงใด คำนวณกับเวลา การทำงานและค่าตอบแทนหรือไม่ อย่างไร ความคิดเห็นของบุคลากร คิดเห็นอย่างไรต่อนโยบายการขยายเวลาการให้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่
- การเพิ่มขึ้นของปัญหาด้านสุขภาพ เกี่ยวข้องกับการดื่มแล้วขับมากน้อยเพียงใด มีจำนวนเท่าไร เปรียบเทียบตัวเลขก่อนและหลังการมีนโยบายดังกล่าว ความรุนแรงของบาดเจ็บ ทำให้ถึงตาย พิการ หรือนอนรักษาครองเตียงมากน้อยเพียงไร การบาดเจ็บเกิดกับผู้ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบริการเป็นร้อยละเท่าไร

3. ผลกระทบด้านสังคม

- การขยายเวลาทำให้มีคดีความหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มและก่อให้เกิดความรุนแรงทั้งด้านต่อทรัพย์สิน ร่างกาย และทางเพศ หรือไม่ มากน้อยเพียงไร
- การขยายเวลาสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร
- การขยายเวลาเกิดการมั่วสุมของกลุ่มเปราะบาง เช่น ยาเสพติด มากน้อยเพียงไร
- ผลกระทบหรือภาระงานที่เกิดขึ้นต่อผู้ให้บริการด้านหน้าด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม เช่น แผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่รถพยาบาล เจ้าหน้าที่กู้ภัย หรือหน่วยฉุกเฉินและบริการยามราตรีมากน้อยเพียงไร

4. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การขยายเวลาเปิดสถานบริการและขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมมากน้อยเพียงไร เช่น เสียงดังรบกวนชาวบ้านที่อาศัยใกล้กับสถานบันเทิง การจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสียที่เกิดจากการให้บริการขายอาหารและเครื่องดื่ม สถานที่จอดรถหรือขายอาหารเครื่องดื่มบนถนนหรือทางเท้า การก่อความเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่จากเสียงดังหรือกิริยาอาการที่ไม่เหมาะสมของผู้ใช้บริการ หรือเศษแก้วหรือภาชนะที่แตกบนพื้นถนน ทางเท้า หรือพื้นที่สาธารณะ

5. ความครอบคลุมของมาตรการป้องกันและลดผลกระทบ

- ในพื้นที่ศึกษาที่ผ่านมา มาตรการที่เสนอให้ใช้เพื่อลดปัญหา เช่น การไม่ขายให้คนที่ดื่มจนเมาแล้ว การตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในจุดขาย และการตั้งด่านสุ่มตรวจระดับแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่ในท้องถนน

การตรวจจับดำเนินคดีสถานบริการที่ละเมิดข้อปฏิบัติ การจัดเจ้าพนักงานเพื่อตรวจตราความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยของพื้นที่ ดำเนินการได้ครอบคลุมเพียงไร

- ความพร้อมของทรัพยากรบุคคล และงบประมาณ การดูแลเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากผู้ใช้บริการยามราตรี และแก้มุมความยุติธรรมต่อทุกฝ่ายเป็นอย่างไร

6. คาดประมาณผลดีผลเสียหากรัฐบาลยังคงให้สถานบริการเปิดขายสุราจนถึงตี 4 รวมถึงนโยบายให้ร้านอาหาร

ทั่วไปที่มีใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ศึกษาขยายเวลาเปิดบริการด้วย ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม จะเพิ่มขึ้นในแต่ละด้านมากน้อยเพียงไร และมาตรการลดทอนความรุนแรงอยู่ในสภาพที่รองรับได้หรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่อการดูแลการประกอบการและความเป็นอยู่ของร้านอาหารทั่วไปในช่วงหลังเที่ยงคืน

9. กลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ดำเนินการ

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

- 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป
- 2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้กับสถานประกอบการในระยะ 1-5 กิโลเมตร
- 3) ภาคเอกชนและประชาชน ประกอบด้วย ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัด ผู้ประกอบการสถานบันเทิง ลูกจ้างสถานประกอบการ ผู้นำชุมชน เยาวชน
- 4) ภาครัฐ ประกอบด้วย บุคลากรทางแพทย์ พยาบาลห้องฉุกเฉิน หน่วยงานกู้ภัยในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ

บทที่ 3

ผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการประเมินผลกระทบของพื้นที่ขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มผู้ประกอบการ พนักงานให้บริการ ประชาชน ผู้แทนเยาวชนและนักศึกษา ผู้นำทางศาสนา องค์กร NGO ที่ทำงานกับคนทำงานภาคกลางคืน นักการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ผู้บริหารท้องถิ่น บุคลากรทางการแพทย์ หน่วยกู้ชีพกู้ภัยในพื้นที่ ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ศึกษาใน 3 จังหวัดนำร่อง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี และภูเก็ต ประชากรที่ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 75 ราย

รัฐบาลต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการท่องเที่ยว จึงได้มีการอนุญาตให้สถานบริการที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องขยายเวลาปิดจาก 02.00 น. เป็น 04.00 น. ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2566 และกำลังพิจารณาจะอนุญาตให้ร้านอาหารทั่วไปในพื้นที่เดียวกันได้ขยายเวลาการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากเวลาเดิม 0.00 น. ให้สอดคล้องกัน ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายแอลกอฮอล์แห่งชาติเมื่อวันที่ 19 ก.พ. 2567 ที่ประชุมมีมติให้มีการศึกษาประเมินผลกระทบทั้งด้านบวกและลบของการขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนำร่องสี่จังหวัด และ 1 อำเภอ (เชียงใหม่ กทม. ชลบุรี ภูเก็ต และ อ. เกาะสมุย) นักวิจัยจึงได้เลือกดำเนินการศึกษาประเมินผลกระทบพื้นที่ขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใน 3 จังหวัด คือ กรุงเทพฯ ชลบุรีและภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบของสถานประกอบการบันเทิงในพื้นที่นำร่อง ที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาการเปิดให้บริการ และขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หลังจากที่มีนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการจาก 02.00 น. เป็น 04.00 น. มีผลกระทบอะไรเกิดขึ้นบ้าง ทั้งผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ

สรุปประเด็นสำคัญจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1. เจ้าหน้าที่พยาบาลห้องฉุกเฉิน

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่พยาบาลห้องฉุกเฉินในพื้นที่เขตโซนนิ่งทุกคนไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่าเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนมีนโยบายกับหลังมีนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงตีสี่ี่แน่นอนว่าภาระงานเพิ่มขึ้น ถ้าในมุมมองของนักท่องเที่ยวก็น่าจะดี แต่ตอนนั้นนอกจากเรื่องสุราแล้ว เรื่องสารเสพติดต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้นทำให้สถานที่ท่องเที่ยวกลายเป็นแหล่งมั่วสุม และทำให้ทางโรงพยาบาลต้องรองรับในเรื่องของจำนวนผู้ป่วยที่ต้องดูแลเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะที่มีสาเหตุมาจากกัญชาเพิ่มมากขึ้น แล้วยังมีการใช้กัญชาพร้อมกับแอลกอฮอล์ คนใช้กลุ่มนี้มักก่อความวุ่นวาย เช่น ทำลายข้าวของในโรงพยาบาล ไม่มีสติ ควบคุมตัวเองไม่ได้ และทำร้ายเจ้าหน้าที่ บางรายมีอาการคลื่นไส้อาเจียน คนใช้กลุ่มนี้มาที่ห้องฉุกเฉินเยอะมาก เหตุการณ์ล่าสุดคืออุบัติเหตุชาวต่างชาติเสียชีวิต มอเตอร์ไซด์ชนกับมอเตอร์ไซด์ หลังออกมาจากฝับ เมาแล้วขับรถซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ แล้วทุกอย่างก็ต้องมาจบที่โรงพยาบาล ภาระงานเพิ่มขึ้นในเรื่องของการชันสูตร อุบัติเหตุมีทุกวัน ผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุที่มาห้องฉุกเฉินในช่วงกลางคืนของเวรตึก ใน 10 รายอย่างน้อยเป็นผู้ดื่มสุรา 6 ราย

หลังจากมีนโยบาย อุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น

ภาระงานเพิ่มมากขึ้น มีกลุ่มของผู้ป่วยที่เกิดจากอุบัติเหตุ head injury เพิ่มขึ้น กลุ่มที่เมาเพิ่มขึ้นทำให้ระบบการทำงานของโรงพยาบาลมีจำนวนผู้บาดเจ็บเพิ่มมากขึ้นจากการเมา เจ้าหน้าที่จากเดิมที่มีกันอยู่ตามภาระงานที่ได้วางไว้ กลายเป็นว่าต้องทำงานเพิ่มขึ้นจากกลุ่มคนไข้มีอาการเมา การประเมินในกลุ่มนี้ก็ค่อนข้างลำบากใจเนื่องจากมีทั้ง แอลกอฮอล์และกัญชาร่วมด้วย อาการกลุ่มนี้เมื่อเข้ามาแล้วก็อะอะไวยวาย บางกลุ่มก็จะมีอาการคลื่นไส้อาเจียนในห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลเยอะมาก บางกลุ่มเข้ามาอะอะไวยวาย ทำลายข้าวของและทำร้ายเจ้าหน้าที่ด้วย

ตัวเลขที่สูงที่สุดของการเกิดอุบัติเหตุในเวลาค่ำ 1 ถึงตี 3 เป็นช่วงที่มีคนดื่มและคนเมามากที่สุด การขยายเวลาจำหน่ายสุราก็จะยิ่งเพิ่มคนเมา นอกจากนี้ปัญหาการใช้รถใช้ถนนร่วมกันมีแน่นอน เมื่อสถานบันเทิงเปิดได้ถึงตีสี่ และประชาชนในพื้นที่ทั่วไปก็ต้องออกไปทำงาน ที่ผ่านมามีฝรั่งเมาแล้วขับรถชนประชาชนในพื้นที่ได้รับบาดเจ็บกระดูกหัก อาการหนักพอสมควร และปัญหาการติด ทำให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย

เจ้าหน้าที่ห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลป่าตอง เวิร์ดมีพยาบาลแค่ 4 คน เจ้าหน้าที่สนับสนุนอีก 3 คน เมื่อมีฝรั่งเมามา เจ้าหน้าที่เมาไม่อยู่ ต้องขอความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ศูนย์เปเลและทีมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย บางครั้งต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้ามาช่วย และทีมเจ้าหน้าที่มูลนิธิที่นำมาส่งโรงพยาบาล ต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก และในเวลาดังกล่าวถ้ามีผู้ป่วยรายอื่น ๆ ที่มีอาการหนัก เช่น ผู้ป่วยโรคหัวใจ ไตวาย หรือโรคทั่วไป ก็จะมีผู้ป่วยไปหมดในช่วงเวร เป็นผลกระทบที่ค่อนข้างหนัก ที่พบมากเลยคือ คนไข้ดื่มสุราอย่างเดียว ใช้กัญชาอย่างเดียว และดื่มเหล้าร่วมกับกัญชา ตัวคนไข้เองที่เมาแล้วเพื่อน ๆ ที่เสพกันมาแต่ไม่ได้หนักมากก็จะก่อความวุ่นวายในโรงพยาบาลด้วยเช่นกัน คือมากันเป็นกลุ่มในห้องฉุกเฉิน

เจ้าหน้าที่ที่โดนทำร้ายร่างกาย ในกรณีที่ใช้สารเสพติดหรือใช้กัญชาแปรูปอย่างเช่น คุกก็ทำให้เกิดภาพหลอนของตัวเอง และอาจจะไม่รู้แล้วว่าคนนี่คือใคร พยาบาลที่จะเข้าไปเพื่อทำการให้การ ให้สารน้ำ เขาก็จะอะอะไวยวายแล้วค่อยๆ เมา เจ้าหน้าที่ที่โดนบ่อยมาก ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่จากศูนย์เปเล ทีมพยาบาลเองก็มีเคยโดนเหมือนกัน โดนคนไข้เมาแล้วค่อยๆ ใช้เล็ช้วน อีกกลุ่มก็คือเห็นภาพหลอน ภรรยา กับสามีมาด้วยกัน พอจะให้ยาเขาก็สะบัดยาทิ้ง เขากลับเป็นการวางยาเขาซ้ำ ทำลายข้าวของโรงพยาบาลบ่อยมาก ที่พบบ่อยคือประตู ประตูอัตโนมัติจะโดนเคาะ โดนเตะ จากที่ล็อกได้ก็ล็อกไม่ได้ เคาะเตอร์พยาบาลก็โดนเตะ admit ขึ้นไปบนตึกก็ไปทำลายประตูห้องผู้ป่วยใน หลังจากนั้น 2 วันพอหมดฤทธิ์กัญชาก็มีภาวะปกติ เรื่องข้าวของที่พัง ทางโรงพยาบาลก็เรียกร้องผ่านตำรวจ ซึ่งก็ยังไม่ได้ข้อมูลว่าผู้ป่วยจะชดเชยค่าเสียหายให้โรงพยาบาลหรือไม่อย่างไร โรงพยาบาลต้องซ่อมเองไปหลายรอบแล้ว

โรงพยาบาลป่าตองเป็นโรงพยาบาล 60 เตียง ช่วงหนึ่งที่หนัก ๆ เลยคือคนไข้ที่มาด้วยแอลกอฮอล์และมาด้วยอาการแพ้กัญชา มาแล้วเป็นภาพหลอน เราจะปล่อยกลับไปให้เขาทำร้ายประชาชนไม่ได้ ก็กลายเป็นว่าเขาต้องมาแย่งเตียงคนไข้ทั่วไป ซึ่งทำให้ตึกข้างในก็จะแออัดมากขึ้น ถ้าเราเอาออกไปก็จะเป็นภาระต่อสังคมอีก มันก็จะเกิดอันตรายไม่ว่าจะไปตึกไหน เหตุการณ์แบบนี้มีทุกคืน แล้วแต่เวร บางเวรสถิติที่เกิดขึ้น มา 12 ราย เป็นกัญชาหมดทั้ง 12 ราย แล้วภาระงานมันไม่ใช่แค่ตัวเจ้าหน้าที่ และทีมของคนทำงานแต่ไปรวมถึงความหนักใจของแม่บ้าน ทั้งเรื่องที่ต้องมาทำ

ความสะอาด ล้างอ้วก ซึ่งร่วนวายไปหมด มันสะเปะสะปะ มาที่ 10 กว่ารายก็มีแล้วส่วนใหญ่คือใช้เตียงหมดเลย กลายเป็นว่าคนไข้ผู้ป่วยจริง ๆ ต้องนั่งรอ เป็นการรอคอยที่นาน ซึ่งกลุ่มนี้เราก็ต้องดูแลในการให้สารน้ำเขา ดูแลไม่ให้ หัวใจเต้นเร็ว ส่วนใหญ่มาด้วยหัวใจเต้นเร็ว ตัวเย็น ดูซีด การที่หัวใจเต้นเร็วมันอันตรายอาจทำให้เสียชีวิตได้ ดังนั้น กลายเป็นว่าคนที่รอตรวจ ก็ต้องรอคอยนานขึ้น เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพเห็นว่านโยบายนี้ผู้ประกอบการเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์ “นโยบายนี้ไม่มีใครได้ประโยชน์นอกจากผู้ประกอบการ หมองานหนักขึ้น ภาระงานเจ้าหน้าที่ก็เพิ่มขึ้น การบริหารจัดการก็ยากขึ้น ทีมเจ้าหน้าที่ก็ต้องทำงานหนักขึ้น ค่าตอบแทนเท่าเดิม”

“เครื่องมือเครื่องมือจากส่วนกลาง ก็ไม่ได้รับการสนับสนุน ทุกอย่างเหมือนเดิม ไม่มีการสนับสนุนเพิ่มมีแต่เราที่ต้องเพิ่มภาระงาน” รวมถึงค่าใช้จ่ายด้วย บางเคสเมื่อได้รับการรักษาแล้วหนี้ไม่จ่ายค่ารักษาพยาบาล

“นอกจากการเพิ่มภาระงานมาให้เราแล้ว สิ่งที่เราสูญเสียออกไปก็มี ในกรณีกลุ่มคนที่รักษาเสร็จ แล้วหนีกลับ ในกลุ่ม กัญชาก็มี กลุ่มเมาก็มี บางรายก็หายไปเลย เนื่องจากว่ากลุ่มต่างชาติที่เข้ามา เหมือนว่าฝรั่งนี้มี flight บินตอนเย็น ก็หายไป” นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวส่วนใหญ่เขามีประกัน แต่ในประกันก็ระบุแล้วว่าในกรณีของ cannabis เขาไม่รับผิดชอบ แอลกอฮอล์ไม่รับผิดชอบ ซึ่ง 2 ตัวนี้ไม่ได้อยู่ในประกันอยู่แล้ว กลายเป็นว่าโรงพยาบาลรับผิดชอบเอง เพราะว่าทุกครั้งที่ทางพยาบาลคุยหรือประสานกับประกัน เขาจะถามเสมอเลยว่า คนไข้ดื่มสุรามายั้ย คนไข้เสพยา มายั้ย เพราะบางประเทศประกันจะไม่ครอบคลุมเรื่องสารเสพติดพวกนี้ คิดว่าผู้บริหารระดับนโยบายน่าจะยังไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เราเจอแบบนี้จริง ๆ มีการประสานจริง ๆ และทางประกันบอกว่าไม่ได้ และเป็นภาระของโรงพยาบาล เมื่อมีนโยบายนี้ออกมาแล้ว กลายเป็นว่า สิ่งที่เราต้องรับ เราก็ต้องรับตามนโยบายของรัฐ เพราะเราคือโรงพยาบาลรัฐ ที่ต้องรับภาระตรงนี้ ในส่วนของผู้บริหารระดับสูง เราไม่รู้เลยว่าเขาได้มามองรากหญ้าตรงนี้หรือเปล่าว่าคนที่ทำงานจริง ๆ เขาเป็นยังไงบ้าง ระบบที่น้อง ๆ หลายคนที่ออกจากงานไป บางครั้งมันไม่ได้อยู่ที่การทำงานด้วยความรักกัน แต่เป็นเพราะว่าการไม่ support ของผู้บริหารด้านบนที่เป็นใหญ่ระดับประเทศมากกว่า เขาอาจจะยังมองไม่เห็นทั้งหมดว่าภาพที่มันเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่เราหนักแค่ไหน การ support น้อง ๆ เป็นยังไงบ้าง ส่วนผู้บริหารโรงพยาบาล เองนั้นยัง support ทีมบุคลากรในโรงพยาบาลอยู่แล้ว

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า การทำงานในห้องฉุกเฉินถ้าเป็นงานอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องของสารเสพติด หรือเกี่ยวกับเรื่องกัญชา มีความสุขกับงานมาก มีความสุขทุกครั้งที่ได้ดูแล แต่เมื่อมีนโยบายนี้บางครั้งคนทำงานก็รู้สึกเบื่อหน่าย เพราะว่าสิ่งที่เข้ามาแทนที่เราจะได้ใช้เวลาตรงนั้น ในการอยู่กับข้อมูล อยู่กับความรู้ในช่วงเวลาที่ไม่ได้ peak มากเกินไปก็คือ เราอยู่กับคนไข้ ที่เราเรียนรู้มาในกรอบของการรักษา พอมีเรื่องนี้เข้ามา มันทำให้เรารู้สึกว่า เราเอือม เอือมกับคนไข้ที่มาด้วยอาการเมาแอลกอฮอล์ กับคนไข้กลุ่มที่มาด้วยสารเสพติด มาให้เรารักษา หน้าที่ของเราคือการรักษาที่จริง แต่เราไม่ใช่รักษาคนเมา เราไม่ได้รักษาคนที่มาด้วยนโยบายที่บอกมาให้เสพกันได้ เพราะมันพูดไม่รู้เรื่องแล้ว อีกอย่างคือมันเป็นภาระในอนาคตของลูกหลานเองและภาระของตัวเราเองด้วยว่า อนาคตข้างหน้าเชื่อเหลือเกินว่าคนบ้าเยอะขึ้น แล้วสิ่งที่มาทำลายคือบ่อนทำลายเรามาก เพราะคนที่มารักษากลุ่มจิตเวชคือ ER เป็นกลุ่มแรก เป็นด่านหน้าที่ต้องทำ และต้องทำร่วมกับตำรวจเพราะว่ามีการอาละวาดเกิดขึ้น

นอกจากนี้ยังมีอุบัติเหตุหมู่เกิดขึ้นในพื้นที่ ล่าสุดเมื่อเดือนที่แล้ว เป็นเคสที่เกิดจากสารเสพติดด้วย รถบรรทุกขนำต่างด้าว คนขับเป็นคนไทยใช้ยาบ้าและแอลกอฮอล์ เมาแล้วขับพุ่งชน และเกิดอุบัติเหตุหมู่บริเวณเขาป่าตอง พื้นที่ป่าตอง

เกิดอุบัติเหตุหมู่เยอะ สาเหตุหลักคือแอลกอฮอล์ สมมติมีอุบัติเหตุ 10 เหตุการณ์ มีแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุประมาณ 6 เหตุการณ์ ส่วนอุบัติเหตุที่เกิดจากการเสียชีวิตที่ตรวจพบโดยทั่วไปแล้วก็คือแอลกอฮอล์

เจ้าหน้าที่ห้อง ER และบุคลากรทางการแพทย์ในพื้นที่เขตโซนนิ่ง อยากฝากถึงรัฐบาลและคนที่ออกนโยบายว่า อยากจะให้เขาทำตัวเหมือนประชาชนคนหนึ่ง ที่เดินเข้ามาในโรงพยาบาลโดยไม่ต้องมีคณะ แค่มานั่งรอคอยหน้าห้องฉุกเฉินสัก 1 วัน เพื่อที่จะรอตรวจ และถามว่าทำไมถึงรอนาน ซึ่งจริง ๆ แล้วประเด็นเหล่านี้เป็นเพราะว่าด้านในอาจจะมี case ที่อาละวาดจากแอลกอฮอล์ และฝากไปว่าในส่วนที่เป็นตัวของเจ้าหน้าที่เองทุกวันนี้เราทำงานเหนื่อย แต่เราต้องทำงานด้วยคุณภาพและประสิทธิภาพจริง ๆ ทั้งนี้แล้ว เราอยากที่จะให้การทำงานเหล่านี้เป็นการทำงานโดยการรักษาชีวิตของผู้ป่วยทั้งประชาชนชาวไทยเอง และต่างชาติให้ครอบคลุมในทุกโรค ไม่ใช่เป็นการรักษาที่เกิดจากการดื่มสุราและใช้สารเสพติด ในเรื่องการสนับสนุนเรื่องร้านเหล้าและสารเสพติดกลุ่มของกัญชามากเกินไป จนลืมไปว่า คนในกลุ่มอื่นที่เขาต้องดูแลรักษาโรค จำเป็นมากกว่า

เคสอุบัติเหตุ ได้รับบาดเจ็บที่มีสาเหตุมาจากสุราเมื่อก่อนที่ยังไม่เปิดถึงตี 4 ก็เยอะอยู่แล้ว ปกติป่าตองเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมมาก ซึ่งสถานบันเทิงถ้าเปิดตามเวลาปกตินักท่องเที่ยวก็เยอะมากอยู่แล้ว ยิ่งขยายเวลาออกไป คนใช้ที่มาจากสุราก็จะยิ่งเยอะตามมามากด้วย มันจะมีผลตามมามากทั้งในเรื่องของอุบัติเหตุ เรื่องการทำร้ายร่างกาย มีปัญหากัน นักท่องเที่ยวโดนทำร้ายบ้าง หรือชาวไทยโดนทำร้ายบ้าง ก็เกิดจากที่มีการเปิดผับแล้วก็มีการใช้สารเมินเมาก็ทำให้เกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ตามมาเยอะขึ้นอยู่แล้ว นอกจากนี้เวลาที่ชาวบ้านออกไปทำงานตอนเช้า ก็อาจกระทบบ้างในช่วงที่ผับบาร์เล็ก คือปิดตีสี่ แต่ความจริงคือนั่งยาวต่อไปถึงหกโมงเช้า ซึ่งช่วงนั้นจะเป็นช่วงที่นักเรียน ช่วงที่ชาวบ้านออกมาทำงานกัน ก็อาจจะมีเรื่องอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น ช่วงเช้ามีบอย โดยเฉพาะกับเด็กนักเรียน มีทั้งล้มเอง ขับเฉี่ยวชน ขับเฉี่ยวชนกับนักท่องเที่ยว หรือคนที่เที่ยวผับออกมาแล้วเมาก็เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ที่ผ่านมาก็มีประจำ ชาวบ้านที่ต้องออกไปทำงานก็มีเฉี่ยวชนกัน ถ้าให้เปิดถึงตีสี่ ปัญหาอุบัติเหตุจะเพิ่มมากขึ้นแน่นอน ทั้งในเรื่องของประชาชนและนักเรียน ที่เขาต้องออกทำงานและออกไปโรงเรียนตอนเช้า ที่ผ่านมายอดคนบาดเจ็บที่มาห้อง ER ช่วงเวลาที่มากที่สุดคือหลังเที่ยงคืน

จากการสังเกตของนักวิจัย ในช่วงหลังเที่ยงคืน จะมีทั้งคนเมา พนักงานให้บริการผับบาร์ที่เขามารักษาด้วยอาการแน่นหน้าอก เนื่องจากลูกค้าให้ดื่มเหล้า แต่ไม่รู้ว่าเป็นเหล้าผสมอะไรไปบ้าง เจ้าหน้าที่ต้องให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ส่วนผู้ป่วยด้วยโรคอื่น ๆ ต้องนั่งรอหน้าห้องฉุกเฉินไปก่อน เนื่องจากมีแพทย์เวร 1 คน พยาบาลเวรอีก 3-4 คนเท่านั้น ทีมเจ้าหน้าที่ต้องทำงานกันหนักมากขึ้น บางวันทำลากยาวถึงเช้าเลย หากทำการรักษาไม่เสร็จ ต้องต่อยาวไปถึงเวรเช้าด้วย จากเมื่อก่อนยังพอมีเวลาได้พักบ้าง หลังจากตีสองมาก็เพล่า ๆ หน่อยไม่ได้เยอะมาก แต่ปัจจุบันแทบไม่ได้พักเลย หลังจากที่มีนโยบายดังกล่าวนี้ เจ้าหน้าที่จากส่วนกลางก็ยังไม่มีการลงมาคุยประเด็นนี้กับทางโรงพยาบาล จะมีมาจากทีม สสจ. มาให้กำลังใจ มาสอบถาม มีแต่ทีมสาธารณสุขที่มาดูแลกันเอง

“ทีมสาธารณสุขไม่ได้ประโยชน์อะไร แต่ผู้ประกอบการเขาคงจะได้ เพราะว่ามันก็ดีกับผู้ประกอบการที่เขามีผับ มีบาร์ เป็นเจ้าของ ชาวบ้านที่เขาไปทำงานในผับในบาร์ เขาก็มีอาชีพ บางทีค่าครองชีพเขาอาจจะได้เพิ่มมากขึ้น แต่ถามว่าถ้าเป็นประชาชนทั่วไปที่เขาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผับบาร์ เขาก็อยู่ปกติของเขา ก็คงไม่ได้อะไรจากตรงนี้”

คนที่มาทำงานมีทั้งคนภูเก็ตและคนต่างถิ่นที่เข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่ป่าตอง ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาก็มีเพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวที่มีอาการมีเนื้องอกทั้งจากสุราษฎร์และสารพัดชนิดอื่นด้วย ก่อนหน้านี้อาจจะมีอยู่แล้ว แต่ตอนนี้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เพราะเปิดเสรีก็เลยมีการใช้แบบทั่วถึง ทั่วไป ใครก็ใช้ได้ ทุกคนที่มาต่างก็มุ่งหน้ามาตรงนี้เลย บางประเทศที่เขาห้าม เขาก็มุ่งมาที่นี่เพื่อรักษาโดยเฉพาะ แล้วใช้ร่วมกับการดื่มสุราก็มีอาการมากขึ้น บางครั้งคนไข้ก็ไม่มีข้อมูลการใช้ยาอย่างปลอดภัย หลายรายลองใช้ครั้งแรก เช่นคุณก็ เยลลี่ พอมาถึงก็ควบคุมตัวเองไม่ได้ ใจสั่น แขนหน้าอก หายใจไม่ออก ก็ให้ออกซิเจน ให้น้ำเกลือ เพื่อจะไล่สารพวกนี้ออกไป ให้ดื่มน้ำเยอะๆ ให้คำแนะนำกับผู้ป่วยไป

สารพัดปัญหาที่เกิดจากคนเมา

วันก่อนมีคนเมามาเตะเคาเตอร์ ตอนนั้นก็ยังพังกอยู่ นักท่องเที่ยวต่างชาติบางคนรักษาตัวอยู่ ได้สติตื่นขึ้นมาก็หนีเลย จำอะไรไม่ได้ บางรายบอกว่าไม่มีเงิน เราก็ปล่อยเขาไป เราก็ตามไปดำเนินการต่อว่าพักโรงแรมไหน เก็บเงินได้บ้างไม่ได้บ้าง ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อ case ขึ้นอยู่กับอาการ บางครั้งมีอาการมากก็ต้องนอนโรงพยาบาล ต้อง admit บางรายให้น้ำเกลือไป ยังไม่ตื่นก็ต้องให้ออกซิเจน ก็จะมีค่าใช้จ่ายในการนอนโรงพยาบาล แต่ในส่วนที่ว่าใช้กัญชามาแล้วก็ดูแลให้สารน้ำ น้ำเกลือหมด คนไข้ตื่นดี เริ่มรู้เรื่อง ก็ตกอยู่ประมาณ 2,000-3,000 บาท ถ้าไม่ได้เจาะเลือดหรือรักษาอาการอย่างอื่น มีทั้งที่เก็บเงินได้และไม่ได้ ส่วนใหญ่คนไข้ที่รู้เรื่อง อาการดีแล้วก็จะให้ไปติดต่อการเงิน แต่ว่าที่หายไปก็คืออาจจะด้วยว่ามีอาการเมามาก จำอะไรไม่ได้ บางครั้งก็เมามาทั้งกลุ่ม บางครั้งเพื่อนที่พามาส่งก็ไม่ได้เมา บาง case ใช้เยอะ แต่เพื่อนอาจใช้นิดหน่อย ถ้ามาทั้งกลุ่มก็จะมีประมาณ 2-3 คน ก็จะมีคนที่รู้ตัวบ้าง ที่พากันมาแล้วก็เป็นทั้งกลุ่ม มันต้องมีสักคนที่พาเพื่อนมาได้ นอกจากเมามาแล้วยังมีกลุ่มที่ทะเลาะวิวาท เวลาที่คนไข้คุมตัวเองไม่ได้

ผู้ให้ข้อมูลบางรายทำงานที่โรงพยาบาลมากกว่า 20 ปีแล้ว และเป็นคนภูเก็ต เล่าว่าเมื่อ 20 กว่าปีที่แล้ว ป่าตองยังไม่บูม เรื่องการท่องเที่ยว เน้นเรื่องธรรมชาติมากกว่า หลัง ๆ มา ผับบาร์ก็เริ่มมากขึ้น มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเยอะขึ้น เมื่อก่อนที่ส่วนใหญ่จะเป็นธรรมชาติ ที่ฝรั่งมาภูเก็ตเพราะมาเที่ยวชมธรรมชาติ ดูชายหาด ตอนนั้นก็เปลี่ยนไปตามกาลเวลา ทุกที่มันก็ต้องมีการพัฒนาความเจริญขึ้น แต่มันอยู่ที่ว่าเราควบคุมมันได้หรือไม่ ถ้าไม่ดีมันก็ดี ชาวบ้านเขามีรายได้เพิ่มขึ้นจากการที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยว แต่นโยบายบางอย่างเราอย่าไปทำให้มันทำลายวัฒนธรรมหรือประเพณีของไทยเราไปมากกว่านี้เลย อย่าไปมุ่งเรื่องธุรกิจมากเกินไป

เมื่อถามความคิดเห็นว่านโยบายเปิดสถานบริการถึงตีสี่ควรไปต่อหรือควรกลับไปเป็นเหมือนเดิม ส่วนใหญ่บอกว่า การเปิดถึงเช้าแบบนี้ก็ไม่ได้เห็นด้วย เพราะว่าปกติแล้วตีสองน่าจะพอแล้ว เพราะร่างกายคนเราต้องการการพักผ่อน เปิดถึงเช้ามันยิ่งทำลายสุขภาพ คิดว่าควรจะไปพักก่อนมัย เจ้าหน้าที่ที่ต้องเครียดกับการทำงานเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว นโยบายเหล่านี้ยิ่งไปเพิ่มภาระงานและความเครียดให้กับเจ้าหน้าที่ กินเหล้าเมามาก่อนที่โรงพยาบาล มาแย่งเตียงผู้ป่วยรายอื่น เจ้าหน้าที่ที่ต้องดูแลทั้งคนป่วยด้วยโรคต่าง ๆ แล้วต้องมาดูแลกลุ่มคนพวกนี้อีก ต้องเช็คความดัน สังเกตอาการ เพื่อปลุกไม่ตื่น เราก็ต้องดูแลเขาด้วย ถึงแม้ว่าเขาจะเมา นโยบายที่ออกมาควรจะมีการสานต่อ มาดูว่าผลลัพธ์เป็นยังไง ผลลัพธ์ที่ได้มันโอเคมัย เจ้าหน้าที่เป็นยังงี้บ้าง คือมาให้กำลังใจ หรือว่าให้มาดูแลบ้างแค่นั้นเองว่าถ้าคิดว่านโยบายที่ออกมาแล้วต้องมาดูผลลัพธ์ด้วย เปิดสถานบริการถึงตีสี่มีผลกระทบอะไรบ้าง เช่น ทำร้ายร่างกาย จราจร ภัยพิบัติ ก็มาดูผลลัพธ์ว่ามันเพิ่มขึ้นมัย เพิ่มขึ้นในลักษณะไหน

สถานการณ์จริงในพื้นที่ หลังจากสถานบริการ สถานบันเชิงปิดให้บริการถึงสี่สัปดาห์หน้าหาดยังมีการเร่ขายสุราถึงหกโมงเช้า และขายต่อไปอีกทั้งวันทั้งคืน บางร้าน 7 โมงเช้า ลูกค้าทยอยเดินออกจากร้าน

สถานการณ์ในห้อง ER ของโรงพยาบาลในพื้นที่จังหวัดชลบุรีก็ไม่ต่างจากภูเก็ต

ตั้งแต่เริ่มมีการประกาศใช้นโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2566 ที่ผ่านมาก็มีอุบัติเหตุเข้ามาเรื่อย ๆ ถูกรถชน ๆ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นอุบัติเหตุจากรถมอเตอร์ไซด์ รถล้ม และส่วนใหญ่เป็นนิสิต ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่ก็เป็นนิสิต นักศึกษา มีบ้างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดใกล้เคียง หรือพื้นที่อื่น มาเที่ยว นั่งกินเหล้า คือเขาเลิกงานมาดึก ๆ เขาก็อาจจะมีเวลานั่งต่อได้ยาวมากขึ้น ที่เข้ามาที่โรงพยาบาลมีทั้งอุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท โดนทำร้ายร่างกายมากี่มาที่เรา หลังจากที่มีนโยบายนี้ มี case เยอะขึ้น แต่บอกไม่ได้ว่าเกี่ยวกับนโยบายนี้หรือไม่อย่างไร ปกติก็มี case มาเรื่อย ๆ แต่อุบัติเหตุส่วนใหญ่ที่เข้ามาจะมีเรื่องแอลกอฮอล์ด้วย นโยบายนี้เหมือนยืดเวลาให้คนดื่มได้นานขึ้น มีเวลาดื่มมากขึ้น ความมั่นใจมากขึ้น สิ่งที่มาอุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท ในย่านมหาวิทยาลัยไม่ได้มีแค่สถานบริการ แต่จะมีชายหาด ที่เป็นสถานที่สาธารณะ ถึงแม้เขาจะปิดไฟแต่ก็ยังนั่งได้ ก็ยังมีนั่งกันอยู่ บางรายนั่งถึงเช้า บางทีเขาก็กินตรงนั้นอยู่แล้ว ซึ่งเป็นแบบนี้มานานแล้ว ยิ่งยืดเวลาให้เขากินนานและเมามากขึ้น ส่วนตามร้านอาจจะมีผลส่วนหนึ่งถ้าเกิดว่า เขาเปิดดึกขึ้นก็อาจจะมีคนมากขึ้น แต่ไม่แน่ใจว่าได้กับเสียมันจะคุ้มกันมั้ย เราทำงานตรงนี้ เป็นจุดรองรับอยู่แล้ว เป็นจุดรองรับของนักท่องเที่ยวที่มา ยิ่งเทศกาลมันเยอะอยู่แล้ว อย่างช่วงเมษายนที่ผ่านมาก็ไม่ค่อยมีเพราะปิดเทอม นิสิตกลับบ้านก็จะเงียบ ๆ ไม่ค่อยมีเคส ถ้าช่วงเทศกาล อย่างเช่น ปีใหม่ สงกรานต์ก็จะมีเคสอุบัติเหตุเยอะ ซึ่งเป็นแบบนี้มาตลอดระยะเวลา 10 ปีที่มาทำงานที่โรงพยาบาลนี้ ที่ผ่านถ้าเป็นเคสที่มาด้วยอุบัติเหตุ 10 ราย เป็นคนดื่มประมาณกี่ราย ถ้าเป็นช่วงตั้งแต่เที่ยงคืนไปแล้ว 90% คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีสารเสพติดชนิดอื่นบ้าง เช่น ใ้กัญชาร่วมกับดื่มเหล้า

ผู้บาดเจ็บที่มา มีการทำร้ายเจ้าหน้าที่บ้างหรือไม่ ก็มีบ้าง ส่วนใหญ่จะมีการคลุ้มคลั่ง ขาดสติ ไม่เชิงทำร้ายเรา แต่เขาไม่ให้ความร่วมมือ ถ้าเข้าไปทำห้ตการกับเขา เขาก็จะเอะอะโวยวาย ก็ต้องมาช่วยกันจับ ก็ต้องใช้เจ้าหน้าที่หลายคน ซึ่งทำให้เสียโอกาสคนไข้คนอื่น อย่างเวลาที่เราจะตรวจก็ไม่ใช่แค่คนไข้อย่างเดียวแต่รวมถึงญาติด้วย เวลาที่เขาดื่มเหล้าเขาก็ตั้งกลุ่มกัน พอเกิดอุบัติเหตุก็พากันมาแล้วความต้องการของคนเมา

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- ภาระงานเพิ่มขึ้น ค่าตอบแทนเท่าเดิม เจ้าหน้าที่เท่าเดิม
- เจ้าหน้าที่พยาบาลถูกคนเมาทำร้าย
- บางพื้นที่มีอุบัติเหตุหมู่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง คนเมาตีกันจากร้านแล้วมาตีกันต่อที่ห้องฉุกเฉิน เจ้าหน้าที่ที่ต้องดูแลคนไข้คนอื่น ดูแลคนเมาตีกัน ห้ามคนเมาตีกัน โดนลูกหลงบ้าง ข้าวของโรงพยาบาลพังเสียหาย ซึ่งก็ไม่มีใครมารับผิดชอบ ประตุพัง โต๊ะพัง โรงพยาบาลก็ต้องซ่อมเอง
- คนเมามาแย่งเตียงคนไข้รายอื่น
- คนใช้ต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มพริวีซ่า เวลาเมาแล้วเกิดอุบัติเหตุ หรือไม่ได้เมาแต่มีอาการเจ็บป่วยอย่างอื่น ไม่มีเงินจ่ายค่ารักษา ตามเก็บเงินไม่ได้
- ไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพราะเจ้าหน้าที่ทำงานกันหนักมาก

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- เจ้าหน้าที่ห้องฉุกเฉินบางรายขอย้ายแผนก
- ขอให้สถานประกอบการเปิดให้บริการถึงเที่ยงคืน ส่วนเขตโซนนิ่งขอให้เปิดถึงตี 2 เหมือนเดิม เพื่อลดปัญหาจากคนเมา

2. พยาบาลงานจิตเวชและยาเสพติด

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

สถานการณ์ของผู้ป่วยติดสุราเรื้อรังในพื้นที่มีมากแต่บุคลากรมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอในการดูแลช่วยเหลือ โรงพยาบาลชุมชนบางแห่งมีพยาบาล 1 คน ดูแลคนไข้ใช้สารเสพติด ดูแลเรื่องปัญหาสุขภาพจิต และดูแลคนติดสุรา ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่โรงพยาบาลยังขาดแคลนบุคลากรที่จะมาช่วยงาน ขาดแคลนยา คนไข้ติดสุราโรงพยาบาลไม่มียาให้ จากจำนวนผู้ป่วยเจ้าหน้าที่พยาบาลจึงอยากให้มีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ ให้มีคนเพียงพอตามกรอบ คือพยาบาล 5 คน มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ อยากให้มี OPD จิตเวชด้วย อยากให้หมอจิตเวชมาหาคนไข้แทนที่จะต้องส่งตัวคนไข้ไปบางละมุง ปัญหาของการส่งตัวคนไข้จิตเวชในที่สุดแล้ว ญาติไม่เอา ญาติที่อยู่ด้วยบางครั้งก็เป็นคนแก่อายุ 80 กว่าปี หรือภรรยาหนีไป สุดท้ายคนไข้ก็ป่วยเป็นจิตเวชและมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ต่างคนก็ต่างรักตัวเอง ไม่มีใครที่จะอยู่เคียงข้างคนเหล่านี้ ก็จะเหลือแต่พ่อแม่ ย่ายาย ที่จะอยู่เคียงข้างเขา ผู้ดูแลก็เป็นผู้สูงอายุและมีฐานะยากจน และไม่สามารถพาคนไข้ไปโรงพยาบาลบางละมุงได้ พยาบาลก็มีหน้าที่ประสานกับนักสังคมสงเคราะห์ อบต.ในพื้นที่ ตำรวจ เทศบาล เพื่อที่จะหารถไปส่งคนไข้ แต่การหารถไปส่งคนไข้ก็ยาก เพราะทาง อบต. ในพื้นที่กลัวเรื่องความปลอดภัยที่มีข่าวดำรงรถถูกคนคลั่งยาทำร้ายและเสียชีวิต ก็จะเป็นปัญหามาก “ถ้าเรามีอัตรากำลังพอ งานชุมชน การเข้าถึงคนไข้จะทำได้มากขึ้น ต่อให้มีชุมชนล้อมรักรักรักก็จริงแต่ถ้าเราไม่ได้ออกไป อย่างมีเราทำงานคนเดียว เราก็คงไปไม่ได้ พี่ทำทุกอย่าง บำบัดยาเสพติด กลุ่มยาเสพติดที่คัดกรองไปเกือบ 50 ราย ก็มาบำบัดเยอะมาก เหล้าก็มีมาบำบัด ทำทุกอย่างทั้งสุขภาพจิตและยาเสพติด กรณีคนไข้ที่มาบำบัดสุรา เราเองก็ไม่ค่อยมีความรู้ด้านนี้ คิดว่าควรเป็นพยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านนี้โดยเฉพาะอย่างน้อย 3-5 ปี ส่วนใหญ่ก็พูดคุยกับคนไข้ ให้ความรู้ นัดมาติดตาม” ส่วนใหญ่ case ที่เลิกเหล้ามาจาก IPD คือ admit หลายครั้ง มีอาการชัก หูแว่ว อาการทางจิตเวชเริ่มออก บางรายเข้าออกโรงพยาบาลแล้วชักมาตลอด ก็ช่วยได้บ้างแต่ไม่มาก เพราะว่าไม่มียา คนไข้ที่ติดเหล้าจนเกิดอาการคือเขาติดมา ยาวนานมากแล้ว และยากที่จะเยียวยา เพราะมีความเสื่อมโทรมทั้งสมองทั้งร่างกาย ทำงานไม่ได้ ในฐานะคนที่ดูแล เขาก็เหมือนยาเสพติดทั่วไป คือต่างคนต่างหนีหายไปหมดเลย จะเหลือแต่พ่อหรือแม่ หรือย่ายายที่อายุเยอะ แล้วบางคนก็อยู่ในสภาพแวดล้อมเหมือน ๆ กัน เพื่อนที่อยู่ด้วยกัน รอบ ๆ บ้านก็ดื่มเหล้าเหมือนกัน บำบัด 1 คนไม่พอก็ต้องไปบำบัดทั้งชุมชน เขามาบำบัดที่เรา พอกลับไปบ้านเขาก็ไปเจอสิ่งแวดล้อมเดิม ๆ เพื่อนกลุ่มเดิมที่มีความคิดแบบเดิม ก็ชวนกันดื่มเหมือนเดิม การบำบัดจะสำเร็จในกลุ่มคนไข้โรคหลอดเลือดสมอง คนไข้ที่มีญาติดูแล ส่วนใหญ่ก็จะเชิญมาทั้งครอบครัว ถ้าผู้ป่วยมาคนเดียวส่วนใหญ่ไม่ค่อยสำเร็จ ต้องเอาครอบครัวมามีส่วนร่วม จำนวนคนไข้อาจจะไม่ได้เยอะมาก เพราะเจ้าหน้าที่ที่ screening บางครั้งยุ่งก็ไม่ได้ส่งคนไข้มา ที่บำบัด ณ ปัจจุบันประมาณ 12 ราย แต่ในพื้นที่มีประมาณกว่า 100 ราย คนไข้จิตเวชจากการใช้ยาเสพติดเพิ่มขึ้นเยอะมาก จากแฟ้มประวัติคนไข้ยาเสพติด โดยเฉพาะผู้ใช้น้ำมกใช้น้ำบาร่วมกับดื่มเหล้า “ส่วนคนที่ติดเหล้ามีหลากหลายอาชีพ เช่น รับจ้างทั่วไป ทหารติด

เหล้าเยอะมาก แต่เราเข้าไม่ถึง เนื่องจากเป็นความลับของทหารเขาไม่ให้ข้อมูล คนใช้เข็มเคร้า ฆ่าตัวตายเขาก็ไม่ให้ บางคนติดเหล้าจนถูกให้ออกจากงาน”

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- อยากให้ส่วนกลางจัดสรรกำลังคน และเรื่องเวชภัณฑ์ให้กับโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

3. เจ้าหน้าที่กู้ภัย

หากมีนโยบายนี้ต่อไป อุบัติเหตุจากรถ คนเมาแล้วขับก็จะเพิ่มขึ้น อุบัติเหตุก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรทางการแพทย์ และหน่วยกู้ภัย สถิติจากปัจจุบันอุบัติเหตุจากยานยนต์ไม่เคยลดลงเลย มีแต่จะเพิ่มมากขึ้น เรื่องที่เจอเจ้าหน้าที่กู้ภัยเจอบ่อยคือ ส่วนมากคนเมาสุรา เมื่อดื่มเยอะเกินไป ก็จะโทรมาขอความช่วยเหลือผ่าน 1669 ไม่ได้เป็นอาการเจ็บป่วย แต่เป็นอาการเมาเหล้าแล้วไม่รู้สีกตัว เมาหนักมาก แล้วโทรมาขอรถพยาบาล บางรายเมาแล้วหายใจไม่ออก ซึ่งเป็นเรื่องยากที่เจ้าหน้าที่จะปฏิเสธ ส่วนอุบัติเหตุมักเกิดในช่วงเวลากลางคืนและมีความรุนแรงกว่าช่วงกลางวัน ส่วนมากก็มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วยอาสาสมัครกู้ภัยต้องใช้รถขึ้นสูงสุดในการออกปฏิบัติหน้าที่

ตั้งแต่มีนโยบายนี้ ภาระงานที่จะต้องอยู่หน้าด่านที่จะต้องไปช่วยผู้บาดเจ็บ ถ้าเทียบก่อนมีนโยบายและหลังมีนโยบาย มีความแตกต่างกันน้อยอย่างไรในภาระงาน ความแตกต่างไม่แตกต่าง อุบัติเหตุเกิดได้ตลอดเวลาไม่ว่าปิดก๊มึง ที่เยอะสุดคือกลุ่มชาวฝรั่งเศส ไม่เกี่ยวกับสถานบันเทิง พวกนี้ขับเร็วและไม่รู้กฎจราจร ชนกันบ่อย บาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิตก็มี ส่วนเรื่องการขยายเวลา มองว่าดีสำหรับผู้ประกอบการ มีข้อเสียคือเรื่องยาบ้า กัญชา case กัญชาตอนนี้ เป็นส่วนใหญ่ที่กู้ภัยในพื้นที่ป่าต้องไปรับบ่อยมาก “เราช่วยเหลือในทุกกรณีไม่ว่าจะเมาอะไร มีคนโทรมาเราก็ตอบไปช่วยเหลือ คนที่แพ้กัญชาที่ไปรับ มักมีอาการอาเจียน เป็นภาระให้เจ้าหน้าที่ต้องทำความสะอาดและต้องใช้เวลา เวลาที่มีเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุหนัก ๆ ก็ปล่อยให้ทางโรงพยาบาลออก ทางโรงพยาบาลบุคลากรเขาไม่เพียงพออยู่แล้ว”

Case ที่ดื่มแล้วเมาหรืออาละวาด ไม่แตกต่างจากเมื่อก่อนที่ปิดเที่ยงคืน ดิสโก้ หรือตีสี่ก็ไม่ได้แตกต่างกันมาก ก็จะมีบ้างประปรายก็จะเป็นช่วงเวลาประมาณตีสอง ตีห้าหรือหกโมงเช้า ซึ่งไม่ได้เยอะมาก แต่ส่วนใหญ่จะเป็น case กัญชา ต่อวันไม่ต่ำกว่า 4-5 ราย บางวันก็รับผู้ป่วยกัญชาทั้งวัน นับไม่ถ้วน บางวัน 8-9 รายต่อวัน เป็นนักท่องเที่ยวบ้าง แม่บ้านที่ทำความสะอาดห้องโรงแรมบ้าง เขาไม่รู้ เห็นว่าเป็นคุกก็แหกขังทั้งไว้ก็เลยเอามากิน คือลูกค้าเช็คเอาท์ ออก แม่บ้านก็เอาไปกิน ไม่รู้ว่าเป็นคุกก็กัญชา บางวันมีประมาณ 3 ราย โรงพยาบาลและเจ้าหน้าที่กู้ภัยไปรับ บางรายลูกค้าให้เขาก็ไม่รู้ว่าเป็นอะไร เห็นว่าเป็นขนมเขาก็ไม่ได้อ่าน พอกินเข้าไปก็ออกอาการ ส่วนใหญ่ผู้ป่วยก็เป็นวัยทำงาน และกลุ่มอายุ 20 ต้นๆ และส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ โดยปกติแล้วเจ้าหน้าที่กู้ภัย ยินดีรับทุก case ที่ขอความช่วยเหลือเข้ามา แต่มี case ที่ไม่อยากเจอเลยคือ case กัญชา ส่วนใหญ่เขาจะอ้วกใส่รถ แล้วเจ้าหน้าที่ต้องล้างทำความสะอาดซึ่งต้องใช้เวลา บางรายมีอาการใจสั่น ตกใจว่าตัวเองจะตาย ส่วนใหญ่เวลามีอาการก็ได้รับประทานน้ำของหวาน จนคนใช้รู้สึกดีขึ้น ถ้ามาถึงโรงพยาบาล หมอก็จะให้น้ำเกลือและให้นอนพักฟื้น

เวลาที่ไปรับ case ก็จะถามก่อนว่ามีอาการอะไรบ้าง กรณีเมากับป่วยก็จะต่างกันอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ก็จะถามเขาก่อนว่าเขาได้กินคุกกี้หรือได้สูบกัญชาหรือไม่ หรือได้กินอะไรมาก่อนหน้านี้หรือเปล่า มันจะออกอาการคนละแบบ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่หาข้อมูลความรู้กันเอง และเข้าอบรมกับทางหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือในเบื้องต้นอย่างกัญชาก็เป็นเรื่องใหม่ ทีมเจ้าหน้าที่ก็หาความรู้กันเอง เรียนรู้จากคนไข้ หน่วยงานภาครัฐตอนที่ออกนโยบายก็ไม่ได้เตรียมการเรื่องนี้ไว้เป็นแผนในการรับมือกับคนที่มีอาการเมาหรือแพ้กัญชา “นโยบายที่เป็นเรื่องยาเสพติด เราไม่เคยได้รับข้อมูลจากรัฐเลยว่าต้องทำอะไร ขั้นตอนต้องทำอะไรในการรับมือกับผู้ป่วยกลุ่มนี้ ก็ศึกษากับทางหน่วยแพทย์ว่าจะประเมินคนไข้แบบไหน สังเกตอาการคนไข้ อาการที่เกิดกับผู้ใช้น้ำแต่ละประเภท อย่างกัญชา คนที่มีอาการเมาหรือแพ้ จะมีอาการหายใจเร็ว หัวใจเต้นเร็ว ใจสั่น เหมือนจะวูบ ปากแห้ง หิวน้ำ บางรายอาเจียน”

เจ้าหน้าที่ทำงานเฉลี่ยต่อคน ถ้าเป็นพนักงาน อยู่เวรประมาณ 12 ชั่วโมง ต่อวันคือแปดโมงเช้าถึงสองทุ่ม ส่วนเจ้าหน้าที่อาสาสมัครคือมีเวลาเมื่อไรเขาก็มาช่วย เจ้าหน้าที่อาสาคือทำงานของตัวเองมีเวลาว่างก็มาช่วยเข้าเวร เวลาที่มีการอบรมอะไรทางมูลนิธิก็จะส่งไปอบรม ปกติอาสาจะไม่มีค่าตอบแทนให้ ถ้าเป็นพนักงานอาสาก็จะมีเงินเดือน มูลนิธิไม่ได้อยู่ในระบบโรงพยาบาลแต่อยู่ในระบบ 1669 ศูนย์นเรนทรสั่งการ ใช้สิทธิการรักษาประกันสังคม เจ้าหน้าที่ประจำมูลนิธิมีจำนวน 4 คนและมีเจ้าหน้าที่วิทยุสื่อสารประสานรับข้อมูล 1 คน มีอาสาประมาณ 20 คน ใครว่างก็ผลัดเปลี่ยนมาเข้าเวร แต่ละพื้นที่ก็จะมีเจ้าหน้าที่ประจำการ แต่ในป่าต้องมี 20 คน ที่มาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนช่วยกันทำงานวันละ 4-5 คน ปกติก็พอแต่ถ้ามี case เข้าช้อนก็ต้องขอความช่วยเหลือจากทางโรงพยาบาล โดยเฉลี่ยวันละ 5-6 รายต่อวัน ช่วงเทศกาลก็ไม่ทัน

ช่วงเวลาที่ผู้ป่วยเยอะ

ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า ผู้ป่วยที่มีอาการแพ้กัญชามีทั้งวัน เพราะร้านกัญชาเปิดทั้งวันทั้งคืน ส่วนคนเมาก็จะเริ่มมีตั้งแต่ช่วงเที่ยงคืนเป็นต้นไปถึงเช้า เมาแล้วขับบ้าง เมาแล้วทะเลาะวิวาท เมาแล้วหลับจ๊ออะไรไม่ได้ หลับข้างทาง ชาวบ้านก็โทรเรียกกู้ภัยไปรับ เจ้าหน้าที่ก็กังวลว่าจะมีปัญหามากขึ้นหลังจากขยายเวลาเปิดสถานบริการคือ นักท่องเที่ยวเมา ช่วงเวลาดีสัปดาห์จะมีไหล คือนั่งกินต่อ แล้วชาวบ้านออกมาใช้ชีวิตช่วงเช้า นักเรียน ผู้ปกครองออกไปส่งนักเรียน ก็จะเกิดอุบัติเหตุ คนเมาขับไปชนชาวบ้าน ปกตินักท่องเที่ยวในพื้นที่ก็ขับซิกันแบบไม่รู้กฎจราจรของไทยอยู่แล้ว แถมเมาก็ยิ่งเพิ่มความเสี่ยงมากขึ้น ที่ผ่านมาก็เจอกรณีแบบนี้บ่อยมากขึ้นจากเมื่อก่อน คาดว่าจะมีเหตุการณ์แบบนี้เพิ่มขึ้นส่วนมากคนที่เมามากก็ทิ้งตัวตามฝับบาร์ อุบัติเหตุหมุกกันาน ๆ ครั้ง เมื่อก่อนมีบ่อย ส่วนใหญ่เป็นรถทัวร์ ปีละ 1-2 ครั้ง ปัจจุบันไม่ค่อยมีแล้ว เขาใช้มาตรการให้ขึ้นมาตามกำหนดเวลา มีเจ้าหน้าที่จราจรกวดขันมากขึ้น

เจ้าหน้าที่เคยโดนคนเมาที่ไปรับมาโรงพยาบาลทำร้ายบ่อย เมาแล้วทะเลาะวิวาท เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปช่วยเขาก็วิ่งมาต่อยกัน เจ้าหน้าที่ก็โดนลูกหลงบ้าง ถ้าเห็นว่าเขามีอาวุธอยู่ ก็ต้องรอเจ้าหน้าที่ตำรวจมาก่อน อย่างชาวต่างชาติเขาไม่รู้ว่าเจ้าหน้าที่กู้ภัยเป็นใคร เวลาเขาบาดเจ็บแล้วหมอ เขาไม่รู้ว่านี่คือเจ้าหน้าที่ แต่เขาคิดว่าเป็นศัตรู เขาก็ต่อยเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่ก็ไม่เคยทำร้ายหรือตอบโต้กลับ คนเมานอกจากทำให้ทรัพย์สินเสียหายหรือเจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บมากก็มีการแจ้งความ ตำรวจก็ให้เขามาชดเชยค่าเสียหาย ทางมูลนิธิก็ต้องไปซื้ออุปกรณ์มาทดแทนอันที่เสียหาย

เรื่องนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการ ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าทีมเจ้าหน้าที่กู้ภัยไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียกับนโยบายดังกล่าว เพราะจากการเก็บข้อมูลคือได้เต็ม ๆ คือได้งานเพิ่มขึ้นมา ดีสำหรับนักธุรกิจและอาจได้ภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อมาพัฒนาประเทศ คือ case สุราถือว่าไม่หนักมาก แต่ที่หนักคือผู้ป่วยกัญชา เมื่อถามว่าเห็นด้วยมั๊ย ทีมกู้ภัยในพื้นที่บอกว่าเห็นด้วย 50% คือขยายเวลาหรือไม่ขยายเวลาก็มีเหตุคนเมา อาละวาด ที่ผ่านมาผู้ประกอบการเองก็ไม่เคยมาดูแลช่วยเหลืออะไรกับทางมูลนิธิอยู่แล้ว ภาครัฐเวลามีอบรมอะไร เจ้าหน้าที่ก็สามารถเข้าไปร่วมเรียนรู้ได้ อุปกรณ์บางอย่างก็สามารถขอเบิกจากทางโรงพยาบาลได้ อย่างผ้าก๊อต อุปกรณ์ทำแผล รถก็ของมูลนิธิตัวเองซึ่งเป็นเงินที่ชาวบ้านบริจาค การทำงานของมูลนิธิเองไม่ได้เรียกร้องว่าจะต้องมีใครหรือหน่วยงานไหนมาสนับสนุนมูลนิธิ แต่อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันป้องกันตั้งแต่ต้นน้ำเลย ทำอย่างไรปาดทองจะมีอุบัติเหตุหรือคนป่วยจากเรื่องต่าง ๆ ให้น้อยที่สุด ที่ผ่านมามีมูลนิธิก็ช่วยเหลือทุกคนอยู่แล้วไม่ได้แบ่งแยกว่าจนรวย ชาติไหน ศาสนาอะไร และจะยังคงช่วยต่อไปและมูลนิธิก็ไม่มีนโยบายในการเรียกร้องค่าตอบแทนใด ๆ จากผู้ป่วยอยู่แล้ว นอกจากเขาอยากจะมาบริจาค

4. เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ)

“ปัจจุบันบุคลากรทางการแพทย์แม้จะมีการเพิ่มอัตรากำลังในท้อง ER แต่ในทุกโรงพยาบาลก็ไม่เพียงพอต่อผู้ป่วย ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน เราไม่สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดในอนาคตได้จากนโยบายนี้ และไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพราะจะเพิ่มภาระการทำงานให้พวกเรามากขึ้น และแย่งโอกาสการรักษาในกลุ่มผู้ป่วยที่จำเป็นเช่นผู้ป่วยโรคหัวใจ หรือผู้ป่วยฉุกเฉินอื่น ๆ ทุกวันนี้ปัญหาต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ มากพอแล้ว นโยบายนี้น่าจะเพิ่มปัญหามากกว่าที่จะเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดคือ เมาแล้วขับ คิดว่าข้อดีจากนโยบายนี้ไม่ได้ impact มากจนที่เราจะสามารถยอมรับข้อเสียได้”

อุบัติเหตุกลางคืนส่วนมากเป็นเรื่องการจราจร สาเหตุจากการเมาก็มีเยอะพอสมควร ช่วงสถานการณ์โควิดอุบัติเหตุลดลงเยอะมาก แทบจะไม่มีเลย ถ้าขยายเวลาเปิดสถานบริการ ก็จะมีคนเข้าถึงมากขึ้น มีคนเมาแล้วขับเพิ่มขึ้น เมื่อเปิดเยอะขึ้น คนก็ไปมากขึ้น ปัญหาสำคัญคือเมาแล้วขับ เมาแล้วขับสุดท้ายก็ต้องเกิดอุบัติเหตุ ซึ่ง ณ ปัจจุบันเท่าที่ดูสถิติ อุบัติเหตุกลุ่มอาการที่ 25 ก็สูงขึ้นแบบไม่เคยลดเลย ถ้าขยายเวลาเพิ่มขึ้น อุบัติเหตุก็ต้องเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนและที่เจอบ่อย ๆ ในฐานะที่เป็นศูนย์สั่งการก็คือ ส่วนมากคนเมาสุราเมื่อตีเมื่อยะเกินขีดของตัวเองก็มักจะโทรมาขอความช่วยเหลือผ่าน 1669 ไม่ได้เป็นอาการเจ็บป่วยแต่มาด้วยเรื่องเมาเหล้า และไม่รู้สึกรู้สึ ตัว เมาเยอะ เมาหนักมาก เมาแล้วหายใจลำบาก และขอรถพยาบาล แต่ก็เป็นเรื่องยากที่เราจะปฏิเสธ บางครั้งเขาเมาแล้วหมดสติจริง ๆ

การทำงานในแต่ละวันนั้นมีการแจ้งเหตุมากขึ้น การที่รถจะออกไปรับผู้ป่วย เจ้าหน้าที่จะรับจากน้อง ๆ บนศูนย์สั่งการ เพราะว่าเขาจะโทรมาที่ 1669 คัดกรองอาการ ว่าเป็นระดับสีเหลือง แดงหรือเขียว เราจำเป็นต้องออกไปดูผู้ป่วยทุกกรณี ถ้าคัดกรองแล้วเป็นสีแดง ระยะเวลาที่ต้องไปถึงผู้ป่วยต้องเร็วมาก คือภายใน 8 นาที 1669 รับแจ้งเหตุ คัดกรองและแจกงานให้ตามพื้นที่ที่ใกล้ที่สุดเพื่อนำรถพยาบาลออกไปรับ อันดับแรกต้องประเมินว่าผู้ป่วยเป็นคนไข้ระดับไหนสีอะไร เมื่อประเมินแล้วก็จะให้ทำการรักษา ถ้าเป็นผู้ป่วยสีแดงก็จะช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ จากนั้นประสานกลับมาที่ศูนย์สั่งการเพื่อประสานโรงพยาบาลให้

ในพื้นที่กรุงเทพฯ อุบัติเหตุส่วนใหญ่เป็นรถยนต์ชนกัน ช่วงเวลาที่มากที่สุดประมาณช่วงเช้าคนออกมาทำงานและหัวค่ำที่คนเลิกงาน ส่วนช่วงเวลาที่มีคนบาดเจ็บหนักคือช่วงเช้า ช่วงเวลากลางวันไม่ค่อยรุนแรงเพราะรถติดไปเร็วไม่ได้ แต่ช่วงเวลากลางคืนค่อนข้างรุนแรง อาสาสมัครจะขอรถพยาบาลขึ้นสูงออกไปรับผู้บาดเจ็บ ซึ่งส่วนมากมีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วยถ้าเป็นช่วงเวลากลางคืน ถ้าขยายเวลาเปิดไม่มั่นใจว่าจะมีผลกระทบด้านอุบัติเหตุมากนัก้อยแค่ไหน แต่คิดว่าน่าจะเพิ่มมากขึ้นเพราะขยายเวลาให้คนดื่ม ซึ่งจะมีผลกระทบตามมามากมาย ที่ผ่านมา พนักงานทำความสะอาด คนกวาดถนนได้รับอุบัติเหตุคนเมาชนเยอะมาก หรือขับรถชนรถเก็บขยะในช่วงเช้า แม้จะใส่เสื้อสะท้อนแสง แต่ในความเป็นจริงกลุ่มคนเมาเรามองไม่เห็น รถขยะโดนชนบ่อยมาก ที่ผ่านมามีคดีถึงศาล หรือตีสอง ช่วงเที่ยงคืนถึงตีสี่คือช่วงเวลาที่มียุติเหตุเยอะมาก ถ้าขยายเวลาเปิดถึงตีสี่แน่นอนว่าช่วงเช้าจนถึงสาย อุบัติเหตุเพิ่มขึ้นแน่นอน แล้วไม่ใช่แค่อุบัติเหตุจราจร มีเรื่องการทะเลาะวิวาทด้วย ทำร้ายร่างกาย เพิ่มขึ้นเยอะมาก การขยายเวลาเปิด กระตุ้นเศรษฐกิจดีจริงใช่ไหม คิดว่ารัฐบาลต้องการให้เหล้าเสรีมากกว่า คิดว่าการขยายเวลาเปิดบริการสถานบันเทิงไม่ได้แก้ปัญหาเรื่องส่วยหรือเพิ่มการกระตุ้นเศรษฐกิจ

ในพื้นที่กรุงเทพฯ ก็มีประเด็นเรื่องนักท่องเที่ยวต่างชาติมารักษาตัวที่โรงพยาบาลแล้วไม่จ่ายค่ารักษา ประเด็นเรื่องฟรีวีซ่าก็เป็นอีกปัญหาที่บ้านเรามีนักท่องเที่ยวคุณภาพต่ำเพิ่มมากขึ้น แม้จะมีเรื่องประกัน แต่ในสถานการณ์จริงประกันเขาและประกันของเราจ่ายแทนกันไม่ได้ ที่ผ่านมามีหลายโรงพยาบาลขอรับเป็นเงินสดแล้วให้เขาไปเบิกประกันเอาเอง แล้วประกันที่เขาทำมาก็ไม่ได้ครอบคลุมหรือร่วมกับโรงพยาบาลนั้น ๆ

อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่สามารถบอกได้ว่าอุบัติเหตุเพิ่มขึ้น การทำร้ายร่างกายเพิ่มขึ้นแต่ไม่สามารถจำแนกได้ว่าเหตุการณ์เหล่านี้มีสาเหตุมาจากการดื่มสุราหรือไม่ เพราะส่วนใหญ่เมื่อไปถึงจุดเกิดเหตุก็เร่งช่วยชีวิตและนำส่งโรงพยาบาล และจบภาระงานของทีมเอราวัณ แต่ไม่เคยเก็บข้อมูลว่าผู้บาดเจ็บเหล่านี้มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสาเหตุอื่น ๆ อีกอย่างคือทีมกู้ภัยเอราวัณต้องทำงานแข่งกับเวลาไม่สามารถซักประวัติผู้ป่วยได้ว่าคุณเมา คุณดื่มมาหรือไม่ บางทีเขาหมดสติอยู่ ปลุกไม่ตื่นก็เป็นเคสสีแดง หรือเขากำลังบาดเจ็บให้ข้อมูลไม่ได้ หรือถึงแม้เขาบอกว่าดื่มเราไม่แน่ใจว่าเขาดื่มสุราหรือใช้สารร่วมกับอะไรอีกบ้าง เราไม่แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้จะเที่ยงตรงแค่ไหน จึงเป็นข้อมูลที่เก็บได้ยาก ส่วนใหญ่ข้อมูลเหล่านี้ทางบริษัทกลางมีข้อมูลอยู่แล้ว เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการเบิกเงินค่าสินไหมทดแทน ส่วนคนไข้ก็อยู่ในช่วงที่ประกาศนโยบายใหม่ ๆ case เยอะมาก ทั้งเมาทุกยา คลื่นไส้อาเจียน เวียนหัว น้ำมูกไหลได้กลิ่น คุณก็ ขนเมื่อก่อน มาหมดทุกรูปแบบ ตั้งแต่วัยรุ่นยันผู้สูงอายุ ตี 1 ตี 2 หยอดน้ำมันก็เมาแล้วมีอาการ เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีแล้ว มีแต่พวกวัยรุ่นที่ชอบลองคุณก็ก็เผลอยังมี

ยอดผู้บาดเจ็บมากที่สุดในพื้นที่กรุงเทพฯ ไม่ใช่ช่วงเทศกาลเพราะประชาชนกลับต่างจังหวัดกันหมด แต่เป็นช่วงวันปกติวันศุกร์และเสาร์ อุบัติเหตุกับการดื่มสุราช่วงที่ตีที่สุดสำหรับบุคลากรทางการแพทย์คือช่วงที่เคอร์ฟิว แต่ข้อเสียคือ เจริญดี ๆ หน่อย ๆ ไม่กล้าออกไปโรงพยาบาลก็จะขอรถไปรับ การให้บริการด้านการแพทย์ก็จะเพิ่มมากขึ้น เพราะเขาไม่กล้าออก เราต้องยืนยันกับเขาว่าออกได้ถ้าป่วย

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังบอกว่าการก่อนโควิดคนไข้ไม่ได้เยอะขนาดนี้ หลังโควิดปริมาณคนไข้เพิ่มขึ้น เจ้าหน้าที่เองก็ไม่แน่ใจว่าเกิดจากอะไร อัตราค่าจ้างของบุคลากรในโรงพยาบาลก็เพิ่มขึ้น เกือบทุกที่เพิ่มอัตราค่าจ้างขึ้นทั้งหมดอย่าง

ชัดเจน โรงพยาบาลสำนักงานแพทย์เพิ่มอัตราค่าลง ER ทุกที่ ทุกเวอร์ เพิ่มคนตลอด ปริมาณคนไข้เพิ่มขึ้น แต่ปริมาณเตียงเท่าเดิม กลายเป็น ER แน่นเกือบทุกโรงพยาบาล พอมีคนไข้ใหม่เข้าไปก็เข้าได้ยาก

ในฐานะบุคลากรทางการแพทย์ไม่น่าจะมีใครเห็นด้วยกับนโยบายนี้ การกระตุ้นเศรษฐกิจมันไม่ได้มีผลต่อเรามากนัก แต่ผลกระทบกับเรานั้นกลายเป็นปริมาณคนไข้ คนเจ็บเพิ่มขึ้น ทำให้เสียทรัพยากรในการไปดูแลคนเจ็บพวกนี้เพิ่มขึ้น และพนักงานรับแจ้งเหตุอีกประมาณ 16 คน ต่อเวอร์ซึ่งไม่เพียงพอ รถพยาบาลมี 15 จุด แล้วส่วนใหญ่ประชากรในกรุงเทพฯ มีทั้งคนในพื้นที่และประชากรแฝงซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรคมาก เวล่านำส่งโรงพยาบาลที่ยากมากคือกลุ่มประชากรแฝง ระบบบริการฉุกเฉินไม่ยึดเรื่องสิทธิในการรักษาเป็นหลัก แต่กลุ่มคนเหล่านี้ไม่มีสิทธิใด ๆ และเวลาที่มีผู้บาดเจ็บ ทำให้ห้องฉุกเฉินแต่ละโรงพยาบาลหนาแน่น สุดท้ายกลุ่มเหล่านี้ก็จะไม่มีที่ไหนสามารถรองรับผู้บาดเจ็บได้ สุดท้ายคนไข้ก็ต้องนอนรอเพื่อจะหาโรงพยาบาลรองรับ ในฐานะผู้ปฏิบัติงานเราไม่สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดในอนาคตได้ มันไม่ได้มีแค่ปัญหาสุขภาพ ปัญหาสังคมต่าง ๆ ก็จะตามมา ทุกวันนี้ปัญหาต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ มากพอแล้ว นโยบายนี้น่าจะเพิ่มปัญหามากกว่าที่จะเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ และปัญหาที่ใหญ่ที่สุดคือเมาแล้วขับ

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของสิ่งแวดล้อม มลภาวะทางเสียง กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีความเป็นชุมชนค่อนข้างเยอะ บ้านหรือแหล่งที่อยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานบันเทิง หากมีการขยายเวลาการเปิดบริการมากขึ้น นักเรียนกว่าจะได้กลับบ้านนอน ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง คนทำงานที่ต้องตื่นไปทำงานในช่วงเวลาปกติของเขา แล้วร้านพวกนี้เปิดเพลงกันเสียงดังจนกระจากบ้านของชาวบ้านสัน การปิดตีสี่ก็ไม่ได้ต่างอะไรกับเมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว สมัยนั้นผับบาร์ก็ปิดตีสี่แต่ปัญหาอาจจะน้อยกว่านี้เนื่องจากว่าเมื่อก่อนอาจไม่ได้ไปรบกวนบุคคล เมื่อก่อนการซื้อรถ 1 คันซื้อยาก การไปเที่ยวสถานที่แบบนั้นคนส่วนใหญ่ไม่ได้ไปรบกวนตัวและนิยมไปรบกวนสาธารณะ อุบัติเหตุจึงไม่เยอะเหมือนในปัจจุบัน ที่ไหนมีคนเยอะก็มีการขายของ กินเสร็จก็ทิ้งเรี่ยราด และเป็นภาระของเจ้าหน้าที่เขตต่าง ๆ ที่ต้องมาเก็บกวาดขยะ ซึ่งเขามีกงานเยอะอยู่แล้ว

บางครั้งคนเราก็ไม่มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง เช่น มีบางคนดื่มแล้วเมา ตี 3 เมาแล้วตื่นไม่ไหว ไป ER เพื่อขอไปรับรองแพทย์ บอกว่าปวดท้อง ปวดหัว คลื่นไส้ ไม่สบาย ประมาณว่าพรุ่งนี้มีงาน มีประชุม และคาดว่าจะตื่นไปไม่ไหว คนเรามีทุกรูปแบบ แจ้งเหตุเป็นเรื่องเป็นราว บอกว่ามีอาการป่วยแต่แท้จริงคือเมาสุรา เจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่ได้เลยที่จะต้องไปรับเคสแบบนี้มา เมื่อรถไปถึง คนไข้บอกว่าขอโทษนะเมาสุรา แน่แน่นอนว่าเสียทรัพยากรรถพยาบาลโดยสิ้นเปลือง ทำให้เสียโอกาสแทนที่รถจะต้องไปรับผู้ป่วยฉุกเฉินรายอื่นที่เขาป่วยจริง ๆ ไปถึงแล้วเราจะไม่ดำเนินการก็ไม่ได้อีก เมื่อดำเนินการสิทธิที่เขาไม่มีในการรักษาที่ไม่มีโรงพยาบาลไหนรับอีก ก็นอนอยู่บนรถพยาบาลจนสร้างเมา

เจ้าหน้าที่ให้ความเห็นว่า คิดว่าข้อดีจากนโยบายนี้ไม่ได้ impact มากจนที่จะสามารถยอมรับข้อเสียได้ ซึ่งเป็นข้อเสียทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในเรื่องเศรษฐกิจอาจจะดีขึ้นแต่บอกไม่ได้ว่ามากแค่ไหน อาจจะเพิ่มเรื่องอาชีพ รายได้ให้กลุ่มคนทำงานภาคกลางคืน ผู้ประกอบการ เหล้าเบียร์ ร้านข้าวต้ม แต่เรื่องสุขภาพการเจ็บป่วย การตาย ปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่จะตามมาอีกมากมาย คือมันได้ไม่คุ้มเสีย

ผู้กำหนดนโยบายและผู้ประกอบการอาจจะยังมองไม่เห็นถึงปัญหาที่เขาต้องมาแก้ไขนอกจากรายได้ที่เขาจะได้จากนักท่องเที่ยว อาจจะตอบปัญหาเรื่องปากท้องของคนทำงานภาคกลางคืน ถ้าถามบุคลากรทางด้านการแพทย์ไม่มีใครเห็นด้วยกับนโยบายนี้แน่นอน แม้ภาครัฐจะบอกเขาจะสนับสนุนงบประมาณมาให้ก็ไม่ได้ช่วยอะไร และไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้ เนื่องจาก health promotion ของคนไทยค่อนข้างต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ ที่เขาพัฒนาแล้ว ในประเทศที่กำลังพัฒนา health promotion ของเรานี้ที่สุุดก็จริงแต่เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วมันยังน้อยกว่ามาก ดังนั้นประเด็นนี้คนที่ต้องมานั่งจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่คนไม่มีความรู้เรื่อง health promotion ก็ารู้สึกว่ามันไม่ถูกต้อง ไม่เห็นด้วย รู้แต่ไม่รับรู้ รวมถึงเรื่องความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมด้วย ทุกคนขาดความตระหนักรู้

การบังคับใช้กฎหมายต้องจริงจัง โทษมันต้องรุนแรง ผู้กระทำผิดต้องหลายจำ โทษมันธรรมดาตามาก เข้าไปครั้งแรก ประกันตัวสามหมื่น ขึ้นศาล จ่ายค่าปรับ 5,000 บาท ที่เหลือก็ได้เงินคืนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นจำนวนชั่วโมง บำเพ็ญประโยชน์ก็แค่ไปกวาดถนน ไปทาสีทางเท้า การบังคับใช้กฎหมายมันไม่ดี มันต้องทำควบคู่ไปกับการบังคับใช้กฎหมายที่มันจริงจัง ให้ความรู้ ป้องกันส่งเสริม บทลงโทษทางกฎหมายต้องแรง เหมือนอย่างที่มีดาราคณหนึ่งพูดว่า “สงกรานต์ปีนี้มาแล้วขับ ถูกจับยึดทรัพย์ทั้งโคตร”

ส่วนใหญ่ผู้ป่วยที่เมาและมีปัญหาจากการดื่มสุรา และที่เรียกใช้บริการของศูนย์เฮอร์วีนเยอะที่สุดคือคนไทย ไม่ใช่ต่างชาติ ส่วนต่างชาติก็ไม่ใช่นักท่องเที่ยวต่างชาติแต่เป็นแรงงานต่างด้าว ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศที่พัฒนาแล้วมีแต่น้อย

ขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงตีสี่ กระตุ้นเศรษฐกิจได้ ภาครัฐได้เงินจากภาษีสุราเพิ่มขึ้น แต่สุดท้ายเงินที่ได้มาทั้งหมดจะมาเสียกับเรื่องสุขภาพ เด็กและเยาวชนเข้าถึงง่ายและอาจมีนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก

“เราไม่มีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการให้บริการในกลุ่มนี้ ซึ่งกลุ่มที่เมาสุรา บางรายสุดท้ายเป็นภาวะคุกคามต่อชีวิตของเขา บางคนสาหัสถึงขั้นเสียชีวิตก็มี ใครโทรมาเราก็ต้องช่วยเพราะเป็นหน้าที่อยู่แล้ว”

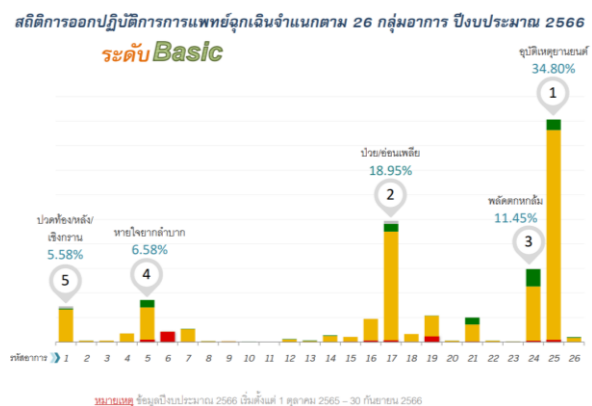
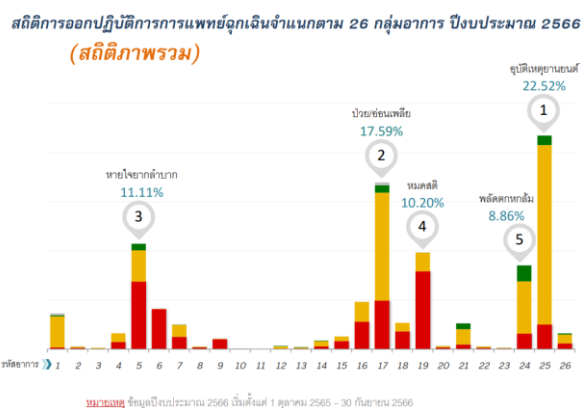
การทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับสายคนโทรมาขอความช่วยเหลือต่อวัน ประมาณ 2,000 คู่สาย และสามารถตอบสนองโรงพยาบาลได้ประมาณ 400 ราย ส่วนการช่วยเหลือด้านอื่น ๆ เป็นเรื่องการบริการให้คำปรึกษา ซึ่งเจ้าหน้าที่เองบอกว่าเยอะกว่าเดิม 3-4 เท่า

“ถ้าเราเป็นนักท่องเที่ยว เราต้องไม่เรียกรถพยาบาลไม่ใช่ว่าอายุแต่เราจะต้องไม่เป็นภาระของคนอื่น” แต่ถ้าเป็นมุมมองของผู้ปฏิบัติ ไม่มีอะไรดีเลย ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรเลยกับด้านการแพทย์ ผลกระทบทางด้านสุขภาพจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทั้งผลกระทบทางตรงและทางอ้อม อาจไม่คุ้มกับประโยชน์ที่ทางผู้ประกอบการและภาครัฐคาดหวังไว้ ไม่เฉพาะแค่เรื่องสุขภาพที่รัฐจะต้องมาแก้ปัญหา แต่รวมถึงไปถึงเรื่องปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่จะตามมา ทั้งเรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องการเข้าถึงอบายมุขได้ง่ายในกลุ่มเยาวชน แหล่งมั่วสุม เรื่องยาเสพติด คนไร้บ้านในกรุงเทพมหานครเยอะมาก ส่วนหนึ่งต้องยอมรับว่าพัฒนาสังคมช่วยได้ระดับหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมด คนใช้ฉุกเฉิน

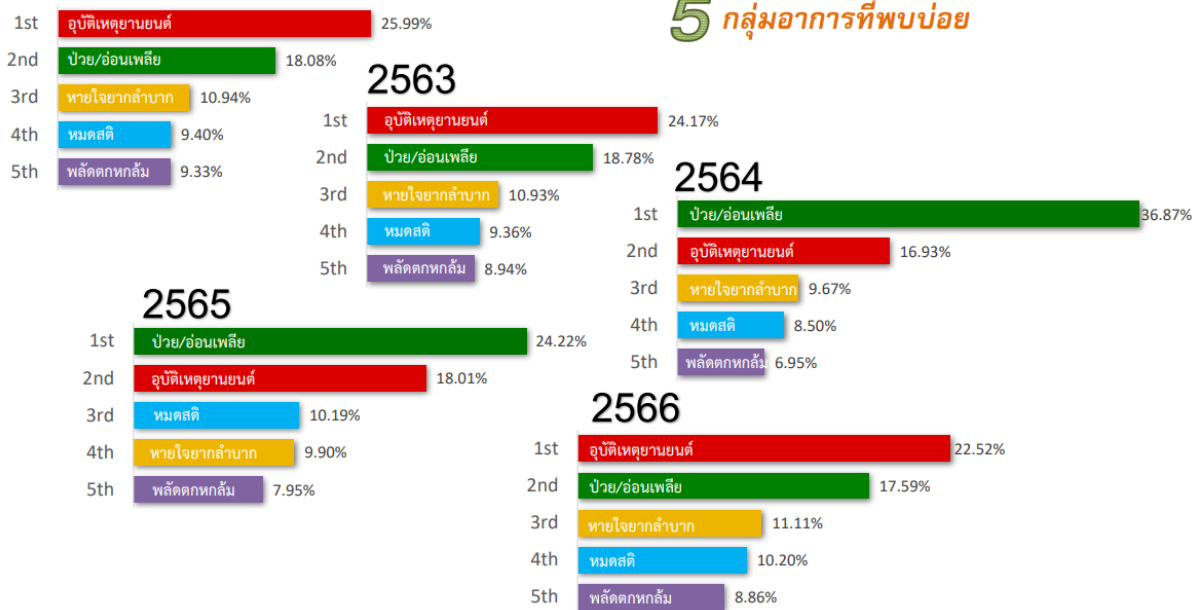
คนไร้บ้าน คนเมาสุราป่วย ไม่มีทางที่นักพัฒนาสังคมจะลงพื้นที่เดี๋ยวนั้น คนที่เจอเขาคนแรกคือพลเมืองดี คนเดินผ่าน และคนที่จะช่วยเขารายต่อมาคือ 1669 มันเป็นทางออกที่ง่ายที่สุด สุดท้ายก็เอาไปกองไว้ที่โรงพยาบาล

หากรัฐบาลมีนโยบายดังกล่าวควรทำควบคู่ไปกับการรับผิดชอบสังคม บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด กองทุนเกี่ยวกับเรื่องค่ารักษาพยาบาล มันควรเป็นการร่วมจ่าย ไม่ใช่ใช้เงินรัฐทั้งหมด มันควรเป็นการรับผิดชอบร่วมกัน มีการร่วมจ่าย ทุกคนต้องร่วมกัน ไม่ใช่ให้รัฐบาลเป็นผู้จัดการแต่เพียงผู้เดียว ต้องช่วยกันทั้งด้านเศรษฐกิจ สุขภาพและสังคม ถ้าทำควบคู่กันไปได้ เปิด 24 ชั่วโมงก็ไม่มีปัญหา แต่การบังคับใช้กฎหมายยังหย่อนยานปล่อยผ่านไม่เข้มแข็ง ยังไงก็ได้เจ็บแล้วไม่จ่ายก็จากไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นมันไปต่อไม่ได้ มันไม่ตอบโจทย์การเปิดถึงตีสี่ เมื่อเปิดแล้วทุกคนต้องรับผิดชอบสังคมร่วมกัน

ตัวเลขเปรียบเทียบของอุบัติเหตุในช่วงก่อนและหลังการมีนโยบายเปิดสถานบริการถึงตีสี่ ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถบอกได้ว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในพื้นที่โซนนิ่งหรือบริเวณใกล้เคียงนั้นมีสาเหตุหรือสัมพันธ์กับนโยบายดังกล่าวหรือไม่ อีกทั้งข้อมูลที่มียังไม่ครอบคลุมถึงช่วงเวลาก่อนและหลังการมีนโยบาย ดังกล่าว ภาพด้านล่างเป็นการรายงานสถิติการดำเนินงานของศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร 1669

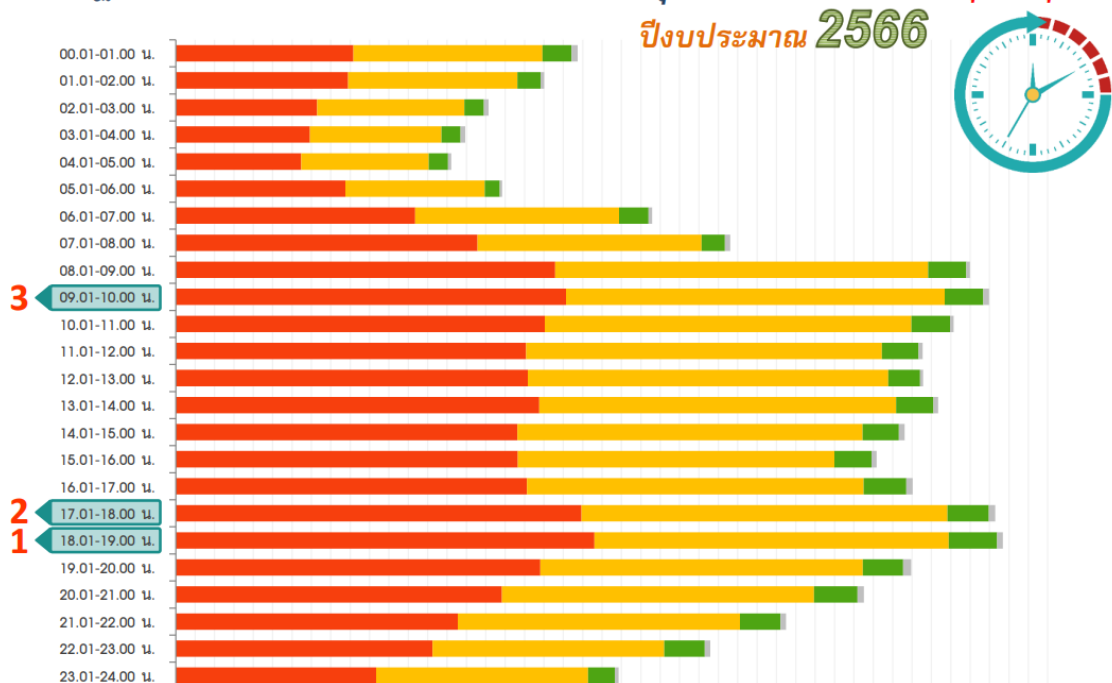

สถิติการออกปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินจำแนกตามสาเหตุการเจ็บป่วย

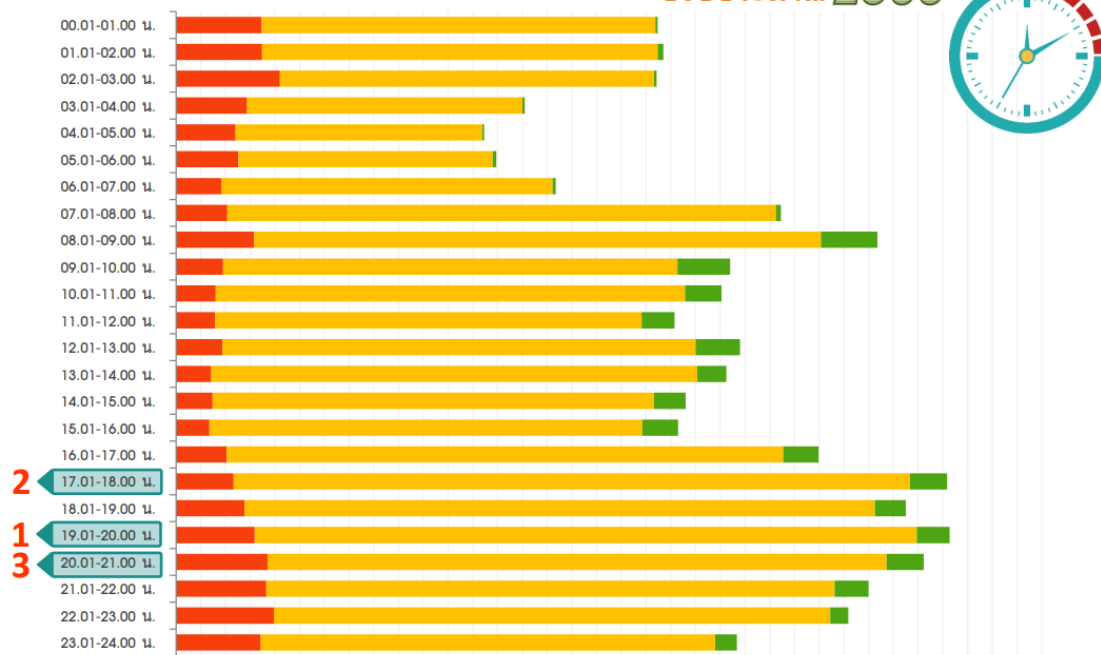
หมายเหตุ - ข้อมูลปีงบประมาณ 2566 เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2565 - 30 กันยายน 2566
- ร้อยละของ 5 กลุ่มอาการที่พบบ่อย เทียบกับ 26 กลุ่มอาการ ตามรายปีงบประมาณ

สถิติออกปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินจำแนกตามช่วงเวลาและระดับความฉุกเฉินของอาการ (ไม่รวมอุบัติเหตุยานยนต์)

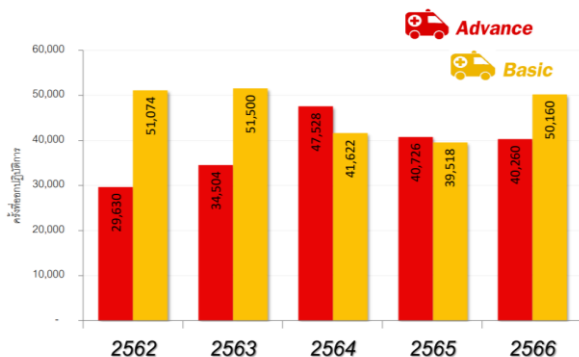
หมายเหตุ ข้อมูลปีงบประมาณ 2566 เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2565 - 30 กันยายน 2566

สถิติการออกปฏิบัติการ อุบัติเหตุยานยนต์ จำแนกตามช่วงเวลาและระดับความฉุกเฉินของอาการ
ปีงบประมาณ 2566

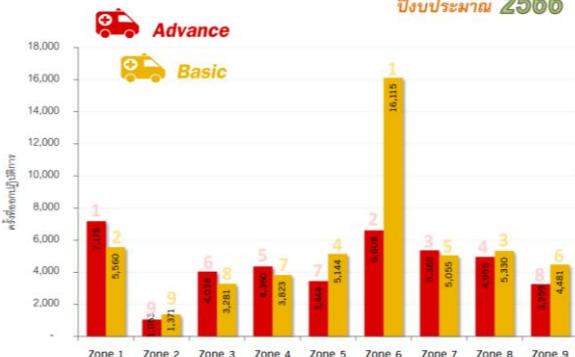
หมายเหตุ ข้อมูลปีงบประมาณ 2566 เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2565 – 30 กันยายน 2566

สถิติประเภทรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ใช้ในการออกปฏิบัติการ (ภาพรวม)

หมายเหตุ ข้อมูลปีงบประมาณ 2566 เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2565 – 30 กันยายน 2566

สถิติประเภทรถพยาบาลที่ใช้ในการออกปฏิบัติการ (แยกตามโซนพื้นที่)

หมายเหตุ ข้อมูลปีงบประมาณ 2566 เริ่มตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2565 – 30 กันยายน 2566

ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ) มีการดำเนินการเพื่อให้บริการด้านการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่กรุงเทพมหานครโดยมีหน่วยปฏิบัติการที่ร่วมเป็นเครือข่ายระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานครแบ่งเป็น 9 โซน พื้นที่ 53 โรงพยาบาล 8 มูลนิธิ และศูนย์เอราวัณ รวมเป็น 62 แห่ง ดังนี้

โซนที่ 1 คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

โรงพยาบาลวิชัยเวช แยกไผ่ฉาย

โรงพยาบาลราชพิพัฒน์

โรงพยาบาลธนบุรี 1

โรงพยาบาลบางโพ

โรงพยาบาลเกษมราษฎร์

โรงพยาบาลศิริราช

โซนที่ 2 โรงพยาบาลกลาง

โรงพยาบาลหัวเฉียว

โซนที่ 3 โรงพยาบาลตากสิน

โรงพยาบาลพญาไท 3

โรงพยาบาลบางปะกอก 8

โรงพยาบาลวิชัยเวช อินเตอร์เนชั่นแนล หนองแขม	โรงพยาบาลบางไผ่
โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินฺธโร อุทิศ	โรงพยาบาลเกษมราษฎร์ บางแค
โรงพยาบาลสมิติเวช ธนบุรี	โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า
โรงพยาบาลสหวิทยากรมะลิ	
<u>โซนที่ 4 โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์</u>	
โรงพยาบาลบางปะกอก 1	โรงพยาบาล ไอเอ็มเอช ธนบุรี
โรงพยาบาลบางปะกอก 9 อินเตอร์เนชั่นแนล	โรงพยาบาลบางมด
โรงพยาบาลนครธน	โรงพยาบาลพีเอ็มจี
โรงพยาบาลสุขสวัสดิ์อินเตอร์	
<u>โซนที่ 5 โรงพยาบาลเลิดสิน</u>	
โรงพยาบาลกล้วยน้ำไท 1	โรงพยาบาลเทพธารินทร์
<u>โซนที่ 6 โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี</u>	
โรงพยาบาลสิรินธร	โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร
โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี	โรงพยาบาลนวมินทร์ 1
<u>โซนที่ 7 โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช</u>	
โรงพยาบาล บี.แคร์ เมดิคอลเซ็นเตอร์	โรงพยาบาลเปาโล เกษตร
โรงพยาบาลซีจีเอช	โรงพยาบาลจีเอช สายไหม
โรงพยาบาลจุฬาภรณ์	โรงพยาบาลวิภาวดี
<u>โซนที่ 8 โรงพยาบาลราชวิถี</u>	
โรงพยาบาลรามาริบัติ	โรงพยาบาลกรุงเทพ
โรงพยาบาลพญาไท 2	โรงพยาบาลปิยะเวท
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า	โรงพยาบาลเพชรเวช
<u>โซนที่ 9 โรงพยาบาลตำรวจ</u>	
โรงพยาบาลเกษมราษฎร์ รามคำแหง	โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย
โรงพยาบาลสมิติเวช ศรีนครินทร์	
<u>มูลนิธิ</u>	
มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง	มูลนิธิร่วมกตัญญู
มูลนิธิกุ้ยรรมไทร	มูลนิธิสยามรวมใจ
มูลนิธิอาสาหนองจอก (ศูนย์ราชพฤกษ์)	มูลนิธิจีเต็กลิ้ม ฮักกั๊ต (พิรุณ)
กุ๊ซัพกูบแดง	กุ๊ซัพหงส์แดง

4. เจ้าหน้าที่เทศบาล/เจ้าหน้าที่เขต/ เจ้าหน้าที่รัฐ

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- เจ้าหน้าที่ไม่พอที่จะรับมือกับจำนวนผู้ได้รับผลกระทบที่มาร้องเรียน ส่วนใหญ่ร้องเรียนเรื่องเสียง
- แม้กฎหมายจะให้อำนาจท้องถิ่น สุดท้ายท้องถิ่นเป็นผู้รับ feedback จากประชาชนซึ่งประชาชนมีทั้งยอมรับและไม่ยอมรับ ท้องถิ่นต้องรับทั้งสองด้าน คือรับแรงกดดันทุก ๆ ด้าน และเจ้าหน้าที่ก็มีจำกัด
- ไม่มีเครื่องมือตรวจวัดเสียง ต้องรอจากหน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งต้องใช้เวลา
- เรื่องขยะที่ต้องเพิ่มรอบในการเก็บ จากที่เก็บวันละ 1 รอบ เป็น 2 รอบ
- ค่าครองชีพสูง เงินเดือนเท่าเดิม แต่งานเพิ่มมากขึ้น
- ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าว
- เมืองท่องเที่ยวที่เป็นเขตชนนึ่ง ควรอนุญาตให้ร้านสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาได้ เพราะรายได้ส่วนใหญ่ของเมืองท่องเที่ยวก็มาจากเรื่องพวกนี้

“ผลดีผลเสีย บวกลบเท่ากัน ในเมื่อมีนโยบายแบบนี้ที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจ ก็เปิดได้ ใครพร้อมก็เปิด ช่วงเวลาที่มาเกินไปก็ไปกำกับได้ ท้องถิ่นก็สามารถกำกับได้ ไม่ต้องรอส่วนกลาง ที่จริงผู้ประกอบการเขารู้ว่าเขาสามารถจะทำได้ มากน้อยแค่ไหน ยังไง ค่าแรงพนักงานก็ต้องเพิ่มให้เขา ซึ่งคิดว่าคงได้ไม่มากเท่าไร ไม่อย่างนั้น sex worker คงไม่เดินกันเต็มพืัทยาหรอก”

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- เจ้าหน้าที่ขอย้ายออกจากพื้นที่ เพื่อไปทำงานในจังหวัดอื่นที่ไม่ใช่เมืองท่องเที่ยว
- เจ้าหน้าที่ต้องคอยระวังภัยกันเอง เพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้มีอิทธิพลในพื้นที่
- ขอโอกาสให้ประชาชนที่ต้องตื่นไปทำงานตอนเช้าได้พักผ่อนบ้าง
- เครื่องมือตรวจวัดระดับเสียงไม่เพียงพอ เทศบาลไม่ต้องรอจากส่วนกลางซึ่งใช้เวลา แม้จะซื้อเองได้ แต่อยากใหัหน่วยงานกลางมาช่วยเพื่อลดการครหาเรื่องความไม่เป็นกลาง
- ควรให้จังหวัดเป็นผู้ออกแบบเอง มอบอำนาจให้ผู้ว่าฯ เพราะเจ้าหน้าที่จะรู้ว่าพื้นที่ไหนทำอะไรได้มากน้อยแค่ไหน เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้

ผู้ให้ข้อมูลอธิบายว่า จ.ภูเก็ต พื้นที่สถานบริการแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน ปัตตองก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งนโยบายนี้ น่าจะเริ่มต้นที่ผู้ประกอบการในพื้นที่ปัตตองเป็นคนไปยื่น (นักธุรกิจ นักการเมือง) เขาต้องการแบบนั้น แต่โซนในเมือง ไม่ได้มีสถานประกอบการที่มีรูปแบบคล้ายปัตตอง ส่วนใหญ่มีรูปแบบเป็นสวนอาหารและมีดนตรี คือรูปแบบของร้านที่อยู่ในพื้นที่ของเขตเทศบาลนครภูเก็ต

มีผลกระทบอะไรบ้าง

ในด้านเศรษฐกิจที่มีนโยบายนี้ ตั้งแต่แรกทีนโยบายมาและลองติดตามช่วงนั้น ในเขตพื้นที่เมือง ผู้ประกอบการถึงจะได้สิทธิก็ตาม แต่เขาไม่ได้เปิดจนถึงตี 4 เนื่องจาก ปกติเขาเปิดถึงตี 2 อยู่แล้วถ้าเป็นสถานบริการ หากต้องเปิดจากตีสองถึงตีสี่ผู้ประกอบการต้องจ่ายค่าพนักงานเพิ่มขึ้นอีกและต้องจ่ายค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟจากแสงสว่าง เครื่องปรับอากาศที่เขาใช้ เมื่อดูจากจำนวนผู้มาใช้บริการ กลุ่มที่มาเที่ยวในเขตเทศบาลนครภูเก็ตเอง ไม่ได้เป็นกลุ่มเดียวกับที่บางลา คือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ต้องการมาเที่ยวถึงเช้าในพื้นที่อำเภอเมืองมีน้อย ลูกค้าส่วนใหญ่ของเป็นกลุ่มพนักงานออฟฟิศ ที่เขาไปนั่งรับประทานอาหาร สังสรรค์กัน ถึงตีสองเขาก็โอเคแล้ว เข้าเขาก็ต้องตื่นไปทำงาน แต่อาจจะมีอีกกลุ่มที่เป็นกลุ่มเล็กลงมาก็คือพวกพนักงานบริการที่เขาให้บริการแล้วเขาเลิกประมาณ 5 ทุ่ม เทียงคืนตี 1 เมื่อก่อนเขาก็จะไปเที่ยวที่ปัตตองเพราะมันผ่อนคลายได้เยอะ พอตีสี่เขาก็อยากจะเที่ยวแต่ผู้ประกอบการไม่คุ้ม ส่วนในด้านสังคม ถ้าวิถีปกติเป็นเวลาพักผ่อนของแต่ละบุคคล สามทุ่มกว่าก็เริ่มเข้านอนกันแล้ว แต่สถานบริการจะเริ่มเปิดสามทุ่มถึงตีสองซึ่งกระทบกับวิถีชีวิตตามปกติของคนทั่วไป สถานที่ตั้ง เนื่องจากชุมชนในเขตเทศบาลเป็นชุมชนที่พักอาศัย เป็นชุมชนเมืองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต่างจากถนนบางลา ปัตตอง ที่เป็นโซนสถานบริการ ถ้ามีเสียงดังและกระทบต่อวิถีชีวิตและเรามีอาคารสูงก็จะเกิดเหตุรำคาญกับผู้อยู่อาศัยอยู่แล้ว และมีผลต่อคุณภาพชีวิต ส่วนเรื่องอุบัติเหตุ ไม่มั่นใจ ส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตจะรับเรื่องร้องเรียนเป็นหลัก เรื่องเสียงเป็นหลัก เช่น ตีสองแล้ว ร้านยังเปิดเสียงดังอยู่เลย เมื่อก่อนเคยมีมาตรการกับผู้ประกอบการว่าหลังเที่ยงคืน ร้านจะต้องลดระดับเสียงลง แต่ก็เป็นไปได้ยากเพราะเทศบาลไม่ได้มีเจ้าหน้าที่ไปควบคุมอยู่เฝ้าหน้าร้านทุกร้านได้ เทศบาลมีเจ้าหน้าที่ไม่มาก เพราะฉะนั้นการ

ควบคุมจึงเป็นไปได้ยาก และประกอบกับคนที่ยิ่งเมามันก็อยากจะสนุกขึ้นก็ต้องเสี่ยงดั่งขึ้น และในกรณีที่ให้ทางร้านประเมินว่าบุคคลดังกล่าวเมื่อเมาแล้วจะไม่ขายให้อีก ถามว่าเอาเกณฑ์อะไร มันไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และร้านที่จะทำถ้าที่จะไปประเมินลูกค้าว่าเขาเมาแล้ว ไปห้าม มันก็จะเกิดการทะเลาะวิวาท ขนาดว่าไม่ห้ามก็ยังไม่ออกสื่อโซเชียลอยู่บ่อย ๆ เลยว่า การ์ดร้านกับผู้มาใช้บริการทะเลาะกัน

เรื่องเสียงที่ได้รับการร้องเรียนส่วนใหญ่เป็นร้านเดิม ๆ ที่ประชาชนเคยร้องเรียนแล้วเขาไม่ตอบสนอง กรณีการจัดการเหตุรำคาญตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข จริง ๆ มันต้องไปในทางที่เขาเกิดเหตุ แต่ช่วงเกิดเหตุมันเกิดในช่วงยามวิกาล ซึ่งเราหมดภาระหน้าที่ตรงนี้ไปแล้ว และไม่ได้รับการแจ้งตอบ ยิ่งช่วงดึกพอชาวบ้านได้รับผลกระทบตอนเข้ามาร้องเรียน คือเหตุมันจบยุติไปแล้ว ให้ยุติเรื่อง ตาม พ.ร.บ. ที่จริงถ้าช่วงนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถไประงับเหตุที่เป็นเสียงดังได้ เขาต้องแจ้งไปทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ เรื่องร้องเรียนทางฝั่งนั้นน่าจะเยอะกว่า ชาวบ้านที่มาเทศบาลจะมาร้องเรียนว่าร้านนี้เปิดเสียงดัง ประมาณ 9 ราย ที่ได้รับแจ้ง แต่ก็ได้รับการแจ้งเป็นประจำ ช่วงที่ประกาศนโยบายนี้ก็จะหนักขึ้น

หากจะมีการขยายเขตโซนนิ่งเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มการร้องเรียนเพิ่มมากขึ้น เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองที่ดูแลรับผิดชอบเรื่องนี้ในงานสุขาภิบาลมี 6 ท่าน กับพื้นที่ 12.65 ตารางกิโลเมตร และจะมีสถานบริการกระจายกันอยู่ เรามีโซนนิ่งที่จัดอยู่ประมาณ 3 โซน ผู้ร้องเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้พักอาศัย มีทั้งคนดั้งเดิม มีทั้งคนภายนอก ที่เข้ามาอาศัย เพราะเขาทำงานอยู่ในพื้นที่ ไม่มีสถานบริการที่อยู่รอบโรงเรียนและรอบมหาวิทยาลัย ในตัวนครเทศบาลที่ดูแล ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารที่เขาเปิดเพลงหรือเล่นดนตรีสดเยอะ ถามว่าขัดแย้งในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาและศาสนา โดยกฎหมายมันจำหน่ายไม่ได้ แต่อันนี้มันเป็นอำนาจของสรรพสามิต เทศบาลไม่เกี่ยวเขาก็ชี้ดวงของเขา

การทำงานในด้านท้องถิ่นทำงานยากมาก กฎหมายบางตัวไม่ได้ให้อำนาจท้องถิ่นในการจัดการที่เบ็ดเสร็จ แต่ให้อำนาจท้องถิ่นในการเข้าไปตรวจสอบ ระงับเหตุ เหมือนกับท้องถิ่นเป็นลูกไล่ของทุกกระทรวง แอลกอฮอล์ก็เป็นเจ้าพนักงาน แต่ไม่มีอำนาจจับปรับหรืออะไรเลย ไปแค่ระงับเหตุ สาธารณสุขเองก็ยืดยาวที่ออกมา ก็ก่อเหตุรำคาญกลิ่นคาว ก็แค่ไประงับเหตุ เจ้าหน้าที่เทศบาลอยากจัดการแต่อำนาจไม่พอที่จะเข้าไปดำเนินการ ตาม พ.ร.บ. กระจายอำนาจพูดกันมาหลายสิบปีมาหลาย ทุกอย่างมันต้องมา อำนาจมา คนมา เงินมา อันนี้มาแต่หน้าที่ มอบมาว่าต้องทำแต่อำนาจหลักส่วนใหญ่ก็ยังอยู่ที่ภูมิภาคเองหรือยังอยู่ส่วนกลาง สถานบริการ การพิจารณาอนุญาตหรืออะไร ก็ยังอยู่ที่อำเภอ ของเราแค่เหตุการณ์ความเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การแสดงดนตรีสด เป็นองค์ประกอบด้านใน แต่ตัวใบอนุญาตสิทธิอยู่ที่ภูมิภาค อยู่ที่นายอำเภอ อยู่ที่ผู้ว่า คือเขาอนุญาตมาแล้ว

การจัดทำนโยบายต่าง ๆ ก่อนเสนอต่อรัฐบาล ไม่เคยมาพูดคุยกับคนทำงานหน้างาน จนมีการประกาศนโยบายและรู้ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ สื่อมวลชน นโยบายนี้เป็นความต้องการของผู้ประกอบการในพื้นที่ป่าตอง แต่มันก็จะมีผลกระทบกับอีกกลุ่มหนึ่ง เราไม่ได้เห็นด้วย ต้องอยู่ร่วมกันให้ได้ เอาแค่พอดี พอสมควร แต่นโยบายเหล่านี้ เป็นนโยบายสีเทา เมื่อกลุ่มผู้ประกอบการเรียกร้อง รัฐบาลก็เร่งตอบสนองโดยไม่ได้มาดูสภาพความเป็นจริง ไม่มาถามประชาชนคนในพื้นที่ว่าเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรกับนโยบายดังกล่าวนี้ เหมือนกับการโยนหินถามทาง พอนโยบายออกมาแล้วก็ให้มาชี้แจง ก็ยังไม่มีรายละเอียด ไม่มีการเตรียมการรับมือ ทางเทศบาลไม่ได้ประโยชน์จากนโยบายนี้เลย

นอกจากผู้ประกอบการกับรัฐบาลที่สนองนโยบายคนกลุ่มนี้ นโยบายนี้ก็ได้กระตุ้นเศรษฐกิจกับพื้นที่เท่าใดนัก บาง
ลาป่าตองอาจจะได้เต็มที่ได้ บริบทแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน อาจได้ประโยชน์ในเขตโซนนิ่งบางพื้นที่ และไม่ควรรขยาย
เขตโซนนิ่งเพราะจะมีผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยใกล้เคียง บางจังหวัดเขาไม่ต้องการ เขาต้องการอยู่แบบสงบ เขา
ต้องการเป็นแค่เมืองพักอาศัย มีสถานบันเทิงนิดหน่อย โดยคุณภาพชีวิตของคนพื้นที่เป็นหลัก อีกเรื่องที่จะเจอปัญหา
หากมีการขยายเวลา เมื่อปิดสถานบริการตีสี่ซึ่งไม่รู้ว่าเวลาที่เขาจะเคลียร์คน เคลียร์ร้าน คนก็ออกมาใช้รถใช้ถนน
ร่วมกันกับชาวบ้านที่จะต้องออกไปทำงานช่วงเช้า ซึ่งต้องเผื่อระวังในเรื่องของอุบัติเหตุ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
หรือหน่วยกู้ชีพ แต่คงไม่มีข้อมูลนี้ แต่มีแน่ จากเดิมสามทุ่มถึงตีสอง ลูกค้าก็สามารถดื่มต่อไปถึงตีสี่เพิ่มมาอีก 2 ชั่วโมง
แต่คนดื่ม ส่วนใหญ่เมื่อถึงเที่ยงคืน ก็จะรับแต่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปอย่างเดียว เรื่องอาหารก็ไม่มีแล้ว ในด้าน
เศรษฐกิจเรื่องของการใช้จ่ายก็เป็นแอลกอฮอล์และ mixer

“สภาพที่จัดโซนนิ่ง 3 โซน ซึ่งอยู่ในชุมชน ไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ที่จะทำแบบนี้กับชาวบ้านคนพื้นที่ แต่ถ้าวันหนึ่งจะ
มีการจัดพื้นที่เฉพาะโดยตรงว่าสถานบันเทิงจะต้องไปอยู่เฉพาะโซนนี้ ที่ไม่ใกล้กับแหล่งชุมชน บ้านเรือนที่ไม่มี
ผลกระทบ ก็โอเคเห็นด้วย” เพราะภูเก็ตต้องการเศรษฐกิจแบบนี้ หรืออาจจะเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวก็ได้ แต่ ณ
ปัจจุบันที่เขาไปแฝงตามชุมชน ไม่เห็นด้วย

บางพื้นที่มีจุดเริ่มต้นจากร้านขายของโชห่วย เพิ่มมาเป็นการให้บริการโต๊ะสนุก และขายเหล้า ตอนนีเปิดทั้งวันทั้ง
คืนในชุมชนเพื่อให้บริการกับกลุ่มคนที่ใช้แรงงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม และมีปัญหาตามมา เช่น เมา
ทะเลาะวิวาท สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้ชาวบ้าน ชาวบ้านต้องทนอยู่ ซึ่งร้านชาจะเป็นอีกบริบทหนึ่ง ซึ่งเขาไม่ได้
มีเวลาเปิดปิด เพราะว่าการกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เขาไม่ได้ถูกบังคับเหมือนห้างใหญ่ ๆ หรือ
ร้านอาหารที่ถูกต้องตามกฎหมาย ร้านโชห่วยบางที่ขาย 24 ชั่วโมงเพราะไม่มีระบบในการตรวจสอบ นอกจากมีคน
มาร้องเรียน คนพวกนี้ก็มาใช้บริการ สถานบริการในเทศบาลนครภูเก็ตที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายมีประมาณ
10 แห่ง แต่สถานประกอบการคล้ายสถานบริการจะเยอะประมาณ 20 แห่ง พื้นที่สามารถจัดการได้เพียงบางส่วนแต่
ไม่เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ตอนนีเฝ้าสถานบริการ ที่ติดปัญหาคือเรื่องโครงสร้างอาคาร ต้องป้องกันเหตุรำคาญเรื่องเสียง
ให้ได้ก่อน แต่พอกิจการส่วนใหญ่ได้ใบอนุญาตมานานมากแล้วก่อนที่กฎระเบียบต่าง ๆ ออกมาที่หลัง การจะไปบังคับ
เขา กฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง ขอรายใหม่จะต้องสร้างให้ถูก บางที่ก็ให้ความร่วมมือดี บางที่ก็ยังคือด้านจะ
ประกอบการเหมือนเดิม การสั่งปิดก็ไม่ได้อยู่ที่อำนาจท้องถิ่น จัดการได้เฉพาะเหตุรำคาญเป็นครั้งเป็นคราว ส่งไปที่
คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ 25,000 บาท หรือ 50,000 บาท เขาก็ยอมจ่าย แต่สิ่งปิดจริงก็คือนายอำเภอ ผู้ว่า
ราชการ สั่งปิด 3 ปี 5 ปี อันนี้เขาจะกลัว

“ผมเองไม่อยากพูดอะไร เรื่องนี้เข้าคณะกรรมการสาธารณสุขด้วย สาธารณสุขมีทุกที่ เขาเองก็รู้ปัญหา แต่ไม่ได้
แก้ปัญหา ไม่ได้สะท้อนปัญหาขึ้นไป ก็ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น เป็นความเกรงใจในองค์กร หลาย ๆ ครั้งกระทรวง
สาธารณสุขก็เห็นว่าชาวบ้านได้รับผลกระทบ แต่ไม่แก้ปัญหา”

การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐในภูเก็ตบางหน่วยงานก็ประสานงานยาก เนื่องจากธุรกิจนี้เขามีการจ่ายเงิน
กันอยู่ตลอด คือหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐที่มีการรับผิดชอบโดยตรง บางพื้นที่เขาได้รับเงินจากผู้ประกอบการมาแล้ว

พอเราประสานไปตรงกับรายที่เขาดูแลอยู่ เขาก็รับปากว่าจะจัดการให้ แต่มันก็ไม่ได้ดำเนินการอะไร แต่ชาวบ้านจะมองมาที่ท้องถิ่นก่อน แต่ความจริงแล้วท้องถิ่นไม่ได้มีอำนาจอะไรเลยที่จะไปจัดการเรื่องพวกนี้หรือเก็บรายได้อะไรจากตรงนั้นเลย ซึ่งมันอยู่อีกชั้นหนึ่ง ต้องไปดูให้ดีกว่าจริง ๆ แล้วเขาจ่ายให้ใคร ท้องถิ่นเป็นคนดูแลพื้นที่ของตัวเอง เขาให้หน้าที่มา บางส่วนบอกว่าต้องทำ แต่ไม่ได้มีอำนาจอย่างที่บอกไว้ อนุญาตหรือไม่อนุญาตหรือสั่งปิด เราไม่มีอำนาจทำอะไรเลยทั้ง ๆ ที่อยากจะทำ หน่วยงานรัฐในพื้นที่ไม่มีใครที่ชาวสะอาด เทาถึงค่าเลยบางส่วน มันก็จะมีข้อผิดพลาดที่ ให้เจ้าหน้าที่รัฐฝ่ายปกครองเข้าไปดำเนินการจับกุม เช่น อส ลงตรวจบ่อย ๆ ร้านเขาก็เสียหาย ลูกค้าไม่มา เขายอมที่จะจ่าย หรือถ้าจะลงตรวจก็มีการแจ้งผู้ประกอบการล่วงหน้า ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วนไม่มีความรับผิดชอบ ผู้ประกอบการเขาอยากได้ อยากกอบโกย แต่เรื่องผลกระทบเขาไม่รับผิดชอบ

การเปิดฟรีวีซ่า เราก็ได้นักท่องเที่ยวที่ไม่มีคุณภาพ จะอิจฉะตรงไหนก็ไม่สนใจ กัญชาสูบได้หมด แม้แต่ในห้องพักของโรงแรม ในภูเก็ตมีปัญหามาก กลุ่มทุนในป่าต้องแทบไม่มีคนไทยเลย เป็นนอมินีรับทุนต่างชาติมาทั้งรัสเซีย จีน อินเดีย เขาก็จะทำเหมือนทัวร์ศูนย์เหรียญเข้ามาเอง จัดการในระบบของเขา เขาอาจจะให้คนไทยเข้าไปบ้าง แต่ที่จริงมีแต่คนของเขาอยู่ แล้วคนของเขาอยู่ก็อยู่แบบบ้านเขา ไม่มีระเบียบวินัย นักท่องเที่ยวดี ๆ มีคุณภาพก็เริ่มหาย กฎหมายไทยไม่ค่อยบังคับใช้กัน มีการระลุ่มอล่วยเยอะมาก อย่างกรณีหมอทีโดนจับ ถ้าเป็นต่างประเทศเขาจัดการขับไล่ให้ออกนอกประเทศนานแล้ว เขายังใช้สิทธิต่อสู้ในทางคดี ในพื้นที่เขตเมืองภูเก็ตกำลังเสนอให้เป็นเขตปกครองพิเศษคล้ายกับพัทยา กรณีที่นักท่องเที่ยวกินแล้วไม่จ่ายหรือโกงคนไทย ก่อความวุ่นวาย สามารถยกเลิกวีซ่าและไล่กลับประเทศได้เลย คือเรามองเป็นคดีลหุโทษให้ตำรวจมาปรับ มาเพื่อระงับเหตุหรือจ่ายค่าปรับ แล้วให้เขาอยู่ต่อ เดี่ยวเขาก็ไปทำอีก เดี่ยวนี้นักนักท่องเที่ยว เขาถือว่าเขามีสิทธิอยู่ในประเทศเยอะ ในภูเก็ตตอนนี้ก็เร่งปราบปรามนักท่องเที่ยวต่างชาตินที่อยู่เกินกำหนดวีซ่า การทำงานทุกวันนี้หนักอยู่แล้ว มีนโยบายพวกนี้มาเป็นภาระให้เจ้าหน้าที่ ในฐานะเจ้าหน้าที่รัฐ เราอยากเห็นการจัดการในเรื่องต่าง ๆ มีความเข้มงวด

ชาวบ้านป่าต้องรู้สึกเจ็บปวดมาก ที่เห็นคนต่างชาติเข้ามาทำลายอดีตของคนในชุมชน อสม. บางคนโดนฝรั่งขับรถชนถึงสองครั้ง ก็ไม่มีใครไปช่วยอะไรเขา ไม่มีใครมารับผิดชอบชีวิตคนในพื้นที่ ใช้ชีวิตยากลำบาก เด็กนักเรียนเล็กเรียนเดินออกมาจากโรงเรียนก็เห็นนักท่องเที่ยวแต่งตัวโป๊เดินไปมา ฝรั่งนั่งนัวเนียกับสาวไทยหน้าร้านเหล้า ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองไม่ได้จัดสภาพแวดล้อมให้เด็กแล้วจะคาดหวังว่าเด็กจะต้องโตมาอย่างมีคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่เป็นเจ้าหน้าที่ปกครองในพื้นที่ไม่เห็นด้วยหากนโยบายดังกล่าวขยายให้ร้านอาหารทั่วไปสามารถเปิดขายได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างเช่น ร้านข้าวต้ม แม้ว่าไม่ขายหลังตี 4 แต่คนที่กินข้าวต้มเขาซื้อไว้แล้ว ก็กินไปเรื่อยจน 6 โมงเช้า กินข้าวต้มไปดื่มเหล้าไปเรื่อย เมื่อสถานบริการปิด บางคนก็ไปต่อที่ร้านข้าวต้มได้รุ่ง ตามร้านข้างทาง หรือร้านอาหารตามสั่ง โดยเฉพาะย่านห้วยขวางและเขตดินแดง เจ้าหน้าที่เทศกิจทำงานเพิ่มขึ้นจนถึงเช้าเลย เจ้าหน้าที่เท่าเดิม แต่ต้องทำงานเพื่อรองรับกับนโยบายนี้ บางพื้นที่ก็ปล่อยให้ผู้ประกอบการ ผู้ค้าขายได้ตลอดเวลา ขายทั้งวันทั้งคืน ไม่เคยมีใครเข้าไปตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ก็ต้องลงไปตรวจ บางเรื่องก็อยู่นอกเหนือหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตที่จะไปตรวจจับ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรลงไปตรวจตราดูบ้างหลายพื้นที่ลากยาวไปจนถึงสว่าง เรื่องนี้เกิดก่อนตั้งแต่จะมีนโยบายขยายเวลา ที่ผ่านมาก็ยังแก้ปัญหาไม่ได้เลย

พื้นที่ย่านดินแดงนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นคนจีนที่มาเที่ยวแถวรัชดา ร้านข้าวต้มแถวผับบาร์มีเยอะ ปัญหาที่เจอคือเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดัง โวยวาย ทะเลาะกัน เปิดเพลงดังและกินเวลา มีการร้องเรียนบ่อยจากชาวบ้านที่อยู่ใกล้ร้านค้าเหล่านี้ โดยเฉลี่ยเดือนละครึ่งอย่างต่ำ

ผู้ประกอบการคือคนที่ได้ประโยชน์จากนโยบายนี้ สำนักงานเขตไม่เห็นด้วยอยู่แล้วกับนโยบายนี้ เจ้าหน้าที่ต้องทำงานหนักเพิ่มขึ้น ร้านปิดเช้า ชะงักต้องเพิ่มรอบในการเข้าไปเก็บ ชะงักเยอะ เจ้าหน้าที่ต้องทำงานกันแทบตลอดเวลา เพราะไม่ต้องการให้มีชะงักค้าง เจ้าหน้าที่กวาดทำความสะอาดถนนก็ต้องเพิ่มรอบในการทำงาน

ที่ผ่านมาการทำงานเรื่องโซนนิ่ง เวลาที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่ จะทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่คือเรื่องเสียงดัง อายุไม่เกิน 18 ทะเลาะวิวาท ในย่านดินแดงที่ผ่านมามีร้านที่ต้องให้ปิดสถานบริการไป 2 ร้าน

เรื่องการขยายเวลาในการเปิดสถานบริการไม่เห็นด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำงานให้มากกว่านี้ ที่ผ่านมาปล่อยปละละเลยมากเกินไป ทุกวันศุกร์ตำรวจควรจะต้องลงตรวจเข้มเลย เรื่องส่วยอาจเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาในพื้นที่ ที่ทำให้การจัดการยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น การทำงานค่อนข้างมีความเหลื่อมล้ำ เนื่องจากกฎหมายมีหลายส่วนเจ้าหน้าที่อยากดำเนินการแต่ก็ทำได้ไม่เต็มกำลัง เจ้าหน้าที่เขต ไม่มีอำนาจไปตรวจตราหลังพระอาทิตย์ตกดิน แต่ในกรณีฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็นก็ต้องได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก่อนจึงจะเข้าพื้นที่ได้

คิดว่านโยบายนี้ควรให้กลับไปเหมือนเดิม ไม่ควรไปต่อ การกระตุ้นเศรษฐกิจไม่ได้มีผลอะไรมากมายกับประชาชนในพื้นที่ นอกจากผู้ประกอบการไม่กี่ราย แต่ผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมามากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้ ร้านสถานประกอบการที่สองก็ควรปิดได้แล้ว การท่องเที่ยวไม่ใช่แค่เรื่องนี้เรื่องเดียว เมืองไทยมีธรรมชาติสวยงามมากมาย ไปเน้นเรื่องแบบนี้ดีกว่า

พื้นที่ห้วยขวาง ที่เป็นสถานบริการตามใบอนุญาตรวม 33 ราย ในจำนวนนี้มีประมาณ 7 ร้านเปิดเป็นสถานบันเทิง ที่เปิดจะอยู่ในโซนย่านอาร์ซีเอ ย่านรัชดา และประชาอุทิศ ซึ่งทั้งหมดนี้ยังไม่เคยมีเรื่องของการร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญหลังจากมีนโยบายให้เปิดได้ถึงตี 4 เนื่องจากแต่ละที่เรจะมีมาตรการที่จะบอกว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง เช่น การควบคุมเรื่องเสียงดัง ย่านอาร์ซีเอหรือรัชดาไม่ใช่ย่านชุมชน ห้วยขวางก็เป็นชุมชนเมือง เป็นคอนโด ที่ผ่านมายังไม่เคยมีเรื่องร้องเรียนเรื่องเสียงดังเข้ามา

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการ รัฐอาจมองว่าเป็นเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ทำไมส่งเสริมการท่องเที่ยวทางด้านอบายมุข หากจะบอกว่าเพื่อลดปัญหาเรื่องการจ่ายส่วย ซึ่งนี่ไม่ใช่ทางออก ต่อให้เปิดตี 4 เขาก็จ่ายส่วย เท่าที่เราเห็นบางแห่งก็มาใช้ตี 4 ก็เปิดถึงเช้าเลย แต่ไม่ใช่หน้าที่ของเขตเป็นหน้าที่ของตำรวจที่เขาต้องไปดูแลตรงนั้น ในกรณีที่ไม่เห็นด้วย เป็นมุมมองที่เคยเสนอเข้าไป เรามองว่าในช่วงเวลาที่เขาขยายเวลาขึ้นมา มันจะเป็นกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่จะเริ่มต้นเข้าไปทำงาน เด็กนักเรียนไปโรงเรียน นั่นคือคนที่เขาใช้ชีวิตปกติภาคกลางวันที่กำลังเริ่มใช้ชีวิต ในขณะที่คนกลุ่มหนึ่ง เพิ่งดื่มเมามาถึงแม้จะมีกฎหมายควบคุมแต่ก็ทำไม่ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ มองว่าในอนาคตอุบัติเหตุจะเยอะขึ้น เด็กนักเรียนตื่นไปโรงเรียนแต่มาเจอคนชี่เมาอยู่ตามร้านข้างทาง มันก็เป็นการ

ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ไม่ดีนักต่อเด็ก ๆ ในส่วนของร้านข้าวต้ม ร้านจำหน่ายอาหารเขาสามารถเปิดได้ยันได้รุ่งเลย ยกเว้นในเรื่องของเครื่องต้มแอลกอฮอล์ที่มันกำหนดระยะเวลาในการขาย ก็ไม่เห็นด้วยที่จะเพิ่มเวลา

ประเด็นในเรื่องการส่งส่วย อยากถามว่า การมีนโยบายนี้สามารถลดได้จริงหรือไม่ เพราะไม่ส่วยเรื่องนี้เขาก็ส่วยเรื่องอื่น ถ้าจะส่งเสริมการท่องเที่ยวจริง ๆ ก็ไม่เห็นด้วยกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเรื่องของอบายมุข การดื่ม การพนัน ถ้าจะส่งเสริมการท่องเที่ยวในแง่วิถีของไทยที่เรามีติดอยู่แล้วดีกว่า

ผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว จากการสำรวจของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตในพื้นที่บางรัก พบว่า ไม่มีผลกระทบอะไร เพราะทางผู้ประกอบการก็ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเรื่องของมาตรการที่กำหนดออกมา แต่ผู้ประกอบการเห็นว่าหากเพิ่มเวลาเขาก็ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในส่วนของเขาทั้งค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าพนักงาน จึงสะดวกที่จะปิดตามเวลาเดิมที่เขาเคยปฏิบัติมาก่อนหน้านี้อยู่แล้ว ซึ่งเขาคิดว่ามันไม่น่าจะมีกำไรเพิ่มขึ้นหากเปิดถึงสี่สี่ จากนโยบายดังกล่าวมองว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ว่าทางผู้ประกอบการเขามองว่ามันไม่น่าจะส่งผลในการเพิ่มรายได้ ผู้ประกอบการเขาประเมินกันแบบนี้ หากเปิดเกินเวลาเขาก็ต้องดูเรื่องของการจ้างพนักงาน ค่าน้ำค่าไฟที่เขาต้องจ่ายเพิ่มขึ้น

หากจะกระตุ้นในเรื่องเศรษฐกิจเพิ่มเวลาการขายมีเวลาให้ลูกค้าดื่มมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการจ่ายส่วย ทุกร้านให้เท่าเทียมกันหมดเลยก็เห็นด้วย อาจจะช่วยก็ได้ แต่ว่าอาจจะเพิ่มภาระงานให้เจ้าหน้าที่เขตทั้งในเรื่องขยะ เรื่องมลภาวะทางเสียง เรื่องการใช้รถใช้ถนนร่วมกับประชาชนในช่วงเช้า หากขยายเวลาเปิด ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวมักจะเที่ยวกันก็ขึ้นอยู่กับช่วงฤดูกาลของบ้านเขาด้วย เห็นว่าการขยายเวลาในการจำหน่ายสุราหรือให้บริการนักท่องเที่ยวอาจไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการจ่ายส่วย แต่ผู้ประกอบการเขาบอกว่ามันก็ไม่ได้เพิ่มกำไรให้เขาได้มากสักเท่าไร แต่เป็นค่าใช้จ่ายที่เขาต้องรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นด้วยซ้ำในเรื่องการจ้างพนักงาน แล้วแถวพัฒนาพงศ์ บางรักชอบเขามากถ้าเทียบกับก่อนโควิด ช่วงโควิดผู้ประกอบการล้มไปเกือบ 90% หลังโควิดก็กลับมาไม่เหมือนเดิม คงต้องใช้เวลา

นโยบายนี้ไม่ได้ตอบโจทย์คนทำงานภาคกลางคืนทั้งหมด น่าจะตอบโจทย์แค่บางพื้นที่เท่านั้น

เจ้าหน้าที่เทศบาล พื้นที่ปาดทองบอกว่า ณ ตอนนี้อย่างไม่มีคนมาร้องเรียนเรื่องเสียงดัง แม้ว่าเสียงจะดัง ถ้ามองอีกมุมหนึ่งเหมือนเป็นการสมประโยชน์ร่วมกัน คือทุกภาคส่วนถ้ามันกระจายและอยู่ด้วยกันแบบลงตัวก็โอเคทุกฝ่าย ข้อดี ผู้ประกอบการมีระยะเวลาในการประกอบการเพิ่มมากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่บอกว่าดีขึ้น แต่บางร้านถ้าไม่มีลูกค้าอยู่แล้ว ก็ไม่มีลูกค้าเหมือนเดิม แต่ร้านไหนที่มีลูกค้า ก็เหมือนกับได้นั่งยาวขึ้น มีการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น บรรยากาศในการท่องเที่ยวมันดูครึกครื้นขึ้น บางทีอาจจะไม่ได้มาดื่มทั้งหมด แต่เมื่อเปิดยาวขึ้น มันก็ทำให้คนแทนที่จะนอนก็มาเดิน มาเที่ยวในพื้นที่ ในส่วนของร้านอาหารต่าง ๆ การขยายระยะเวลา ก็มีการผลัดเปลี่ยนกัน คนนี้เที่ยวพอแล้วก็เดินออกมากินอาหาร คนนี้เดินเข้าไปใช้บริการต่อ ร้านอาหารต่าง ๆ ก็ยืดระยะเวลาในการขาย ก็ทำให้คนที่เขาไม่ได้อยู่ในภาคธุรกิจนี้ เช่น ร้านอาหาร รถรับจ้าง โรงแรม เขาก็ได้รับอานิสงส์ไปด้วย พอช่วงจังหวะที่เราประกาศว่าเปิดถึงสี่ 4 ส่วนเรื่องผลกระทบทางลบ เช่น เมมาแล้วอาละวาด โชคดีของปาดทองจะมีเจ้าหน้าที่เทศกิจ ฝ่ายปกครอง ผลัดเปลี่ยนเวรลงไปเป็นระยะ มีชมรมสถานประกอบการสถานบันเทิงที่จะช่วยดูแล มีการตั้ง บางที่ร้านปิดแล้วก็มีเรื่องทะเลาะกันจนเป็นเรื่องปกติ ต่อให้ไม่ใช่เปิดสี่สี่ก็มีประเภนี้

ส่วนเรื่องขยะ เมื่อขยายเวลาก็มีขยะเพิ่มขึ้น แนวทางจัดการก็คือ ต้องร่นระยะเวลาการจัดเก็บ เมื่อก่อนอาจจะเริ่มเก็บช่วงตี 4 แต่ตอนนี้ต้องร่นมาประมาณตี 5 หรือหกโมงเช้า เพราะให้เขาเคลียร์ขยะออกมาจากร้านก่อนไม่อย่างนั้นขยะก็จะค้าง ถ้าช่วงไหนนักท่องเที่ยวเยอะ ก็อาจต้องใช้รถเพิ่ม เสริมรอบรถในการเข้ามาขนขยะออกไปทิ้ง แต่โชคดีที่บางลางจะมีมูลนิธิ มีเครือข่ายของเขาในการแยกขยะบางส่วนเพื่อเอาไปขาย มันก็จะเป็นการลดงานส่วนหนึ่งให้เจ้าหน้าที่ ถ้าไม่แยกเลย รถขยะ 3 คันก็ไม่น่าจะพอ คนที่แยกขยะขายในป่าตอง รายได้เขาอาจจะมากกว่าพวกเราด้วย ขวดเบียร์ กระป๋องเบียร์ ต่อวันจำนวนมหาศาล ขยะป่าตองเองไปทิ้งที่เตาเผานครภูเก็ต ที่ภูเก็ตเป็น การจัดการขยะแบบรวมศูนย์ ทุกที่ส่งไปกำจัดขยะที่เตาเผาที่นครภูเก็ต ตรงแหลมสะพานหิน ต้องทำแบบนี้ทุกวันเพื่อไม่ให้มีขยะค้าง ที่นี้จะเก็บขยะรอบกลางวันและกลางคืน แต่ละรอบก็จะวิ่ง 1-2 รอบ และมีการจ้างเอกชน แต่ถ้าเส้นบางลากับหน้าหาด เทศบาลจะเป็นคนดำเนินการเอง มีการประกาศเรื่องเวลาในการทิ้งขยะ แต่ก็ยังมีคนที่ไม่สนใจทำให้ขยะค้าง แต่ก็ต้องไปจัดการเป็นราย ๆ ไป ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่อพยพมา เช่น คนเนปาล ในป่าตองมีจำนวนมาก ที่เราเห็นเป็นแรงงานต่างด้าวเยอะเหมือนกัน ที่นี้จะเทา ๆ มาทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ก็เป็นเรื่องของฝ่ายความมั่นคงที่เขาดู

สถานบริการในป่าตองเริ่มเปิดประมาณ 1-2 ทุ่ม แต่บางร้านเขาจะขายช่วงเย็นก่อน เขาก็จะเปิดประมาณบ่ายโมง เริ่มจัดของจัดโต๊ะ เริ่มเปิดเพลง และเริ่มรับลูกค้าประมาณ 4-5 โมงเย็น แต่ร้านที่มีเป้าหมายว่าจะปิดตีสี่ สองทุ่มเขาถึงเริ่มเปิด ที่นี้ถ้าจะตรวจใบอนุญาตต้องตรวจกลางคืนเท่านั้น ที่อื่นเปิดร้านประมาณหกโมงเช้า แต่ที่นี้เปิดร้านเร็วสุดประมาณ 10 โมงเช้า ถ้าจะตรวจใบอนุญาตทีเดียวให้เสร็จต้องตรวจหัวค่ำเท่านั้น ส่วนจำนวนต้องเช็คกับทางอำเภอ เพราะทางผู้ว่าราชการจะเป็นผู้ลงนาม แต่เทศบาลจะดูเรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตาม พรบ. สาธารณสุข และการจำหน่ายอาหารเครื่องดื่ม ปัญหาคือข้อมูลภาครัฐไม่ค่อยจะเชื่อมกัน พอจะขอเชื่อมข้อมูลก็ยาก เช่น วันนี้มีคดีตำรวจทำเรื่องสอบถามมา กว่าหนังสือจะมาถึงเราผู้ประกอบการก็มาขออนุญาตแล้ว ในอนาคตถ้ามีนโยบายกระจายอำนาจที่สมบูรณ์ อะไรที่เป็นการอนุญาตแล้วโอนมาที่ท้องถิ่น เป็นศูนย์รวม ทุกวันนี้ผู้ประกอบการก็ยังบ่นว่า บางเรื่องต้องข้ามเขาไป บางเรื่องอยู่ที่นี้ บางเรื่องก็สับสนกฎหมายมันทับซ้อนกันอยู่ อย่างกฎหมายขายสุรา สสจ. ดูแล กำหนดขายได้ถึงเที่ยงคืน วันพระใหญ่ห้ามขาย ที่นี้ไม่มีปัญหา ถ้าแจ้งไปอาจมีบ่นบ้างแต่ทุกคนหยุดขายในวันเลือกตั้ง ให้หยุดขายเขาก็จะปฏิบัติกัน คิดว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวก็ควรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ ผู้กำหนดนโยบายต้องเลือกเอาว่าจะยื่น ณ จุดไหน หรือเอาตามสากล ตอบสนองนักท่องเที่ยวเป็นหลัก ก่อนหน้านี้นะเราเคยยึดหลักนี้ แล้วให้โรงแรมขายได้ตลอด 24 ชั่วโมง แล้วพอสุดท้ายก็มีคนโต้แย้ง จุดมุ่งหมายคือต้องการควบคุมการดื่ม ให้ลดการดื่มแต่กำลังเอื้ออะไรหรือเปล่า สุดท้ายก็ต้องแก้กฎหมาย ให้มีหลักปฏิบัติให้เหมือนกัน หมายถึงช่วงเวลา

ในความคิด การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าเรื่องของระยะเวลาการขายในแต่ละวัน ควรจะกำหนดไปเลย เรื่องของวันสำคัญ ที่จริงเราควรเคร่งในเรื่องประเพณีและวัฒนธรรมเพราะเราเป็นเมืองพุทธ การขยายเวลามีผลทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ ที่จริงเพิ่มตั้งแต่พริ้วซ่าแล้ว แล้วปัญหาที่ตามมาเรื่อยแปด มานอนอยู่ข้างทางบ้าง กินฟรีไม่จ่ายเงินบ้าง มีสารพัด เทศบาลต้องเตือนร้านอาหารว่ากรุณาเก็บเงินก่อน แล้วค่อยให้บริการ ไม่อย่างนั้นจะโดนกินฟรีที่ได้รับเรื่องร้องเรียนเยอะมาก คือปัญหาคนที่เข้ามาคือเราไม่ได้เอาลูกค้ากลุ่ม middle-high คือรับหมดเลย เน้นปริมาณ เข้าใจว่ารัฐบาลมองว่าถ้าจะเอาแต่คุณภาพก็ได้จำนวนไม่เยอะ เขาอาจจะคิดว่าเข้ามาก็ใช้จ่ายซื้อข้าวกิน แต่เหรียญมันมีสองด้าน ร้านเล็ก ๆ อาจจะได้ประโยชน์ ผู้บริหารระดับประเทศไม่รู้ว่าเขาได้รับข้อมูลเหล่านี้บ้างหรือไม่

คนเร่ร่อนก็เริ่มมีเยอะขึ้นในพื้นที่ ที่จริงอยากให้แก้กฎหมาย เอาคนเร่ร่อนไปไว้ที่ไหนสักที่หนึ่ง คนเร่ร่อนส่วนใหญ่ก็เป็นคนไทย คือทำตัวเหมือนคนไร้บ้าน แล้ววันดีคืนดีก็กินเหล้าเมา ก็ออกมา กระโดดออกมาดักขอเงิน ผู้หญิงที่ขั้บรถมากลางคืนก็นึกว่าจะโดนปล้น จริง ๆ ไม่ใช่คือจะขอเงิน บางทีนักท่องเที่ยวก็ตกใจ วันดีคืนดีก็ไปรื้อขยะมาแล้วก็นั่งตรงศาลา รอรถประจำทาง แล้วก็ทิ้งขยะกันเต็ม เจ้าหน้าที่ก็ต้องไปกวาด วันดีคืนดีไม่รู้จะไปขับถ่ายที่ไหนก็ถ่างอยู่ตรงนั้น เราก็ต้องเอารถไปฉีด ไปล้าง ความจริงในหลาย ๆ เรื่อง ก็เคยไปคุยกับผู้ประกอบการ อย่างเรื่องทิ้งขยะ กำหนดเวลาทิ้ง แทนที่เราจะเอาเวลาไปทำอย่างอื่น ต้องมาคอยเก็บขยะ นั่งล้างอึล้างฉี่คนเร่ร่อน ขยะให้ใส่ถุงดำก็ไม่ยอมใส่ พอขยะปลิวทุกคนดรามากันหมด หลัง ๆ ก็เลยเอาพวกดราม่าทั้งหลายมาช่วยกัน เวลาประชุมก็เชิญมา จะได้รู้ว่าปัญหานั้นคืออะไร การมีส่วนร่วมสำคัญ

การขยายเวลาหรือไม่ขยายเวลาเปิดบริการสถานประกอบการอาจจะไม่เพิ่มจำนวนแต่เพิ่มการใช้จ่าย เช่น วันนี้นั่งถึงตีสองจ่าย 1,000 แต่เพิ่มอีกสองชั่วโมง จาก 1,000 เพิ่มเป็น 3,000-4,000 บาท เป็นการดึงเงินในกระเป๋าเขาออก การขยายเวลาคือการเพิ่มยอดการใช้เงิน ในการพัฒนาเศรษฐกิจ เห็นด้วย เพราะปัญหาที่ผ่านมาของภูเก็ตคือนักท่องเที่ยวมากี่จริง จำนวนเยอะขึ้นจริง แต่อัตราการใช้เงิน ไม่ได้เพิ่มตามจำนวนนักท่องเที่ยว สิ่งที่เราควรทำคือ ทำอย่างไรที่มีกลยุทธ์ในการดึงเงินในกระเป๋านักท่องเที่ยวออกมา นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวปาดองเมื่อก่อนเป็นกลุ่มยุโรป ปัจจุบันเป็นกลุ่มรัสเซีย จีน อินเดีย

กรณีที่ดินตามชายหาด พอเราไปไล่ก็หาว่าเราไปรังแก แต่ถ้าเราปล่อยไว้แบบนั้น สุดท้ายก็จะมีคนหัวมาในลักษณะนี้เต็มไปหมด ซึ่งในสภาพความเป็นจริงคือ ป้อมตำรวจกับหน้าหาดอยู่ติดกัน คนเร่ขายเหล้าอยู่หลังป้อมตำรวจ ตอนนี้คือทุกคนสามารถดื่มริมหาดได้อย่างเสรีโดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ทำอะไร หาดปาดองคนเร่ขายเหล้าและบุหรี่ยี่ห้อทุก ๆ 50 เมตร กลุ่มพ่อค้าเหล่านี้ เจ้าหน้าที่บอกว่าไม่ได้อนุญาตแต่จับเท่าไรก็ไม่ไหว เพราะเจ้าหน้าที่จับไปก็กลับมาอีก สิ่งที่เขาขายได้เยอะกว่าค่าปรับ จับ ปรับ ปล่อย แล้วกลับมาขายเหมือนเดิม แล้วสิ่งที่เขาจะไปพูดคือ “จ่ายเจ้าหน้าที่แล้ว” ในความเป็นจริงคือค่าปรับ แต่เวลาคนฟัง เขาก็ฟังแล้วแปลได้ว่า เจ้าหน้าที่รับส่วย เจ้าหน้าที่ตำรวจปาดองก็บ่น แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จับมาปรับ 2,000 บาท สิ่งที่เขาขายแต่ละคืนได้มากกว่า 2,000 บาท แต่เราทำอย่างอื่นไม่ได้ โทษก็ไม่ถึงจำคุก อย่างรถเร่ขายเทศกาลจับปรับ 500 บาท แต่เขาขายได้ต่อวัน 4,000-5,000 บาท เขาก็ยอมให้ปรับทุกวัน แล้วทุกวันก็ไม่ไหว เพราะเจ้าหน้าที่ก็มีงานอื่นที่ต้องไปทำ

นอกจากนี้ค่าครองชีพในพื้นที่ค่อนข้างสูง แต่เงินเดือนที่รัฐให้เท่าเดิม ที่จริงเจ้าหน้าที่รัฐที่มาทำงานในเมืองท่องเที่ยวและมีค่าครองชีพสูงควรทำเป็นอีกระบบหนึ่ง อย่างจังหวัดท่องเที่ยวกับจังหวัดธรรมดา และจะเป็นการดึงข้าราชการเก่ง ๆ เข้ามาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว ทุกวันนี้คนทำงานพอครบกำหนดเวลา 2 ปี เตรียมย้ายกันหมด เพราะค่าครองชีพสูงไม่ไหว งานก็เยอะอยู่แล้ว เพราะเป็นเมืองท่องเที่ยว ถ้าไม่มีการขยายเวลาไปถึงตีสี่เศรษฐกิจที่นี่ก็จะนิ่ง ๆ ปัญหาคือเราไม่มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เราไม่มีอะไรที่เป็นตัวดึงดูด บางทีก็อยู่ที่กระบวนการ ระบบการคิดของรัฐ บางอย่างมันมีประโยชน์ แต่การกระจายอำนาจมันกระจายเยอะไปหมด แต่มันไม่เบ็ดเสร็จที่เทศบาล การประสานงานแต่ละหน่วยงานก็ยาก ผู้บริหารระดับสูงก็จัดการไม่ได้ คนทำงานไม่มีโอกาสพูด ตอนนี้ขยะต่อวันประมาณกว่า 100 ตัน แล้วมีฟรีรีซาก็ ตัวบประมาณเก็บขยะก็ไม่ได้รองรับนโยบายฟรีรีซ่า ไม่ได้รองรับการเปิดตีสี่ คนที่คิดนโยบายเวลาทำอะไรมิเคยถามท้องถิ่นว่าพร้อมหรือไม่พร้อม คิดจะประกาศก็ประกาศ ขยะทุกวันนี้ต่อวันประมาณ 150 ตัน ช่วงที่

peak คือวันละ 180 ตัน กลางคืนวันหนึ่งรถวิ่งขนขยะประมาณ 3-4 เที่ยว กลางวันวิ่ง 2 เที่ยว เป็นอย่างน้อย การคำนวณขยะ 1.1 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน ทุกวันนี้คนบนเกาะประมาณ 2-3 แสนคน เฉพาะป่าตอง ยังไม่รวมแรงงานแฝง เรื่องสาธารณสุขปลอดภัยตามการพัฒนาไม่ทัน หน้าแล้งน้ำก็ไม่ค่อยมี ประปาที่ส่งมาไม่ถึง เพราะใช้น้ำเยอะ ภูเก็ตมีปัญหาเรื่องน้ำประปาใช้ของส่วนภูมิภาค การจะคิดทำนโยบายอะไรก็ตามมันต้องรอบด้าน

ปลัดและเจ้าหน้าที่เทศกิจพื้นที่ป่าตอง เล่าว่าเหตุการณ์ที่รุนแรงที่สุดในพื้นที่เขตโซนนิ่งคือ คนทะเลาะวิวาทกัน ปกติแล้วพื้นที่บริเวณชายหาดไม่อนุญาตให้ขาย แต่ในความเป็นจริงคือเร่ขายกันเต็มหาด กวดขันได้ประมาณ 60% แต่ก็ยังมีการแอบขาย เจ้าหน้าที่ไม่รู้จะจับยังงัยไหน เมื่อมีการขายนักท่องเที่ยวก็นั่งดื่มแล้วเจ้าหน้าที่ควรไปจับนักท่องเที่ยวหรือไม่

ตามชายหาดจะมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และนักท่องเที่ยวก็นั่งดื่มทั้งกลางวันและกลางคืน หลังสถานบันเทิงปิดก็มานั่งดื่มกันต่อที่ชายหาดจนถึงเช้า

เจ้าหน้าที่เทศกิจให้ข้อมูลว่า เวลาที่จับปรับแม่ค้า พ่อค้าเหล่านี้ ปรับครั้งละ 2,000 บาท ซึ่งเขาไม่กลัว ถ้าไรต่อวันมากกว่านั้นเยอะมาก และเรื่องที่หนักใจมากที่สุดในเขตโซนนิ่งคือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กลายเป็นว่าเจ้าหน้าที่ภาครัฐดูแลไม่ทั่วถึง มันเหมือนจับปูใส่กระด้ง ห้ามขายบนถนน มันก็ไปขายกัน เราก็ตามจับ ในสถานการณ์จริง มีรถเร่ขายเต็มไปหมด จับปรับกันทุกวัน ค่าปรับเดือนละ 1-2 แสนบาท เฉพาะรถเร่ขายพวกนี้ บางเดือน 4 แสน เงินเข้าเทศบาล แม่ค้าบอกว่าปรับวันละ 2 รอบก็ได้

หลังจากที่สถานบริการ ผับ บาร์ ปิดการให้บริการในเวลาตีสี่ ร้านเร่ขายที่ก่อนหน้านี้ขายตามชายหาด และถนนก็จะเริ่มเข้ามาตั้งร้านด้านใน หรือบางร้านก็เข้ามาตั้งตั้งแต่หัวค่ำแล้ว

ปัญหาอีกอย่างในพื้นที่ป่าตองคือ คนเร่ร่อนในพื้นที่ตอนนี้มีกว่า 10 ราย และเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ มีจิตเวช 1 รายเป็นผู้หญิง ชอบเขี่ยขวิดใส่คนที่ผ่านไปมา คนเร่ร่อนขอเงินชาวบ้านและนักท่องเที่ยวแล้วซื้อเหล้าเบียร์กิน กินแล้วก็เมาหลับข้างถนน อี ฉี่ เรี่ยราด พวกนี้จะอาศัยข้าววัด อาบน้ำ มีชีวิตอย่างอิสระ แต่ชอบรบกวนเพื่อน

คนเร่ร่อนในพื้นที่ป่าตองเพิ่มจำนวนมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นคนไทย มีพฤติกรรมชอบขอเงิน
ชาวบ้านและนักท่องเที่ยวแล้วไปซื้อเหล้าเบียร์ดื่มจนเมา

จากการสำรวจร้านค้าในพื้นที่ป่าตอง มีจำนวนร้านกัญชาเยอะมาก ประเมินอย่างคร่าว ๆ น่าจะมีไม่ต่ำกว่า 500 ร้านค้าหรือมากกว่านั้น ที่เป็นทั้งร้านขนาดใหญ่จนถึงร้านที่เป็นซุ้มเล็ก ๆ และตั้งโต๊ะขายกันข้างทาง และร้านส่วนใหญ่มีพนักงานขายเป็นคนพม่า และไม่สามารถแนะนำวิธีการใช้กัญชาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อาจเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ผู้ใช้กัญชาในพื้นที่มีอาการ Intoxication จนต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจำนวนมากหลังจากการใช้ อีกทั้งปริมาณกัญชาที่อยู่ในอาหารแปรรูปทั้งหลาย ทั้งคุกกี้ เค้ก ลูกอมหรือขนมต่าง ๆ ที่วางขาย ไม่สามารถบอกได้ว่าในขนมแต่ละชนิดที่ทำมาจากกัญชานั้นมีปริมาณ THC หรือ CBD มากน้อยเพียงใด

ส่วนเรื่องเสียงนั้น เจ้าหน้าที่บางท่านรายงานว่า “ที่นี่เป็นแบบนี้มานานแล้ว ชาวบ้านและคนในพื้นที่เขายอมรับกันหมดแล้ว” ส่วนการเปิดฟรีวีซ่า นักท่องเที่ยวเข้ามาเยอะก็จริง แต่คุณภาพของนักท่องเที่ยวต่ำลง การจับจ่ายใช้สอยไม่เหมือนเมื่อก่อน นโยบายเน้นปริมาณไม่เอาคุณภาพ กินไม่จ่ายก็เยอะ

ขยะในพื้นที่จะมีบริษัทเอกชนที่เทศบาลจ้างเหมา ขยะต่อวันขึ้นต่ำประมาณ 120 ตันต่อวัน สูงสุดประมาณ 180 ตันต่อวัน ใช้ภาคเอกชนเข้ามาช่วย นักท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่เป็นรัสเซียกับฝรั่งเศส นโยบายที่ผ่านมา บางร้านแม้จะให้ปิดเตียงคืนหรือตีสองเขาก็ยังเปิดอยู่อย่างนั้น รายได้เขาก็ต้องจ่ายเพื่อให้สามารถทำนิติกฎหมายได้ เมื่อมีนโยบายปิดตีสี่ การหาผลประโยชน์ที่สมควรได้ก็ลดน้อยลงไป จะให้ปิดก็มองก็ตามแต่นักท่องเที่ยวในป่าตองเขาก็อยู่กันจนเช้า ถ้าให้ปิดตีสอง ตีหนึ่งนักท่องเที่ยวก็เริ่มเมา คนไทยที่มาเที่ยวในซอยบางลาไม่ถึง 5% ส่วนใหญ่เป็นต่างชาติ แล้วการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะเทศบาล ไม่ว่าใครจะมาทำอะไรเรารู้หมด มีกล้องวงจรปิดที่สแกนใบหน้า ทางเทศบาลมีมาตรการรองรับไว้แล้วไม่ว่าใครจะทำผิดตรงไหนเจ้าหน้าที่จับได้หมด

5. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้ให้ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เขตโซนนิ่งแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงตีสี่
ดังนี้ ในส่วนของเมืองท่องเที่ยว ส่วนตัวเห็นด้วยเนื่องจากการกระตุ้นการท่องเที่ยวของประเทศ แต่ในที่นี้คือ
ที่ว่าจะขยายทั้งหมด คิดว่าปัญหาอาชญากรรมจะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเปิดถึงเวลาตี 4 เดิมที่ร้านที่ไม่มีใบอนุญาต
เปิดถึงเที่ยงคืนอาชญากรรมมันก็มากพออยู่แล้ว ปริมาณคนเมาแล้วขับก็จะเป็นตัวเลขตามตัวมาเลย ถ้าไม่เมาแล้วขับ
ก็เมาแล้วประพาดถนนวนวาย เพราะปัจจุบันอย่างเมืองศรีราชา หลัง 3 หุ้ม ไปแล้ว เมาประพาดถนนวนวายมีทุกวัน
ปัญหาก็จะรุนแรงมากขึ้น เพราะปัจจุบันร้านที่อยู่ในศรีราชาที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย (สถานบริการ) มีอยู่ 6 ร้าน
แล้วร้านที่ไม่มีก็เปิดถึงเที่ยงคืนจะมีอีกจำนวนหนึ่ง ถ้าสมมุติว่าเพิ่มขยายทั้งหมด คิดว่ามันจะไม่ไหว ปริมาณ
เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ปัจจุบันเจ้าหน้าที่สายป้องกันปราบปรามของที่นี่มี 51 นาย คือทั้งหมด เข้าเวร สับเปลี่ยนในผลัด
ก็จะมียู่ประมาณ 7-8 คน อันนี้เฉพาะสายตรวจไม่รวมทางสืบสวน สืบสวนจะมีอยู่ประมาณ 4-5 คน เวลาเข้าเวรแต่
ละผลัดซึ่งจะต้องดูแลประชาชนของศรีราชา อัตราส่วนตำรวจ 1 คน ประมาณ 5-6 พันคน ตาม พ.ร.บ. ตำรวจแล้ว
ทำงาน 24 ชั่วโมง แต่ในความเป็นจริง ในระหว่างที่เข้าเวร ก็มีเวลาพักบ้าง แต่ก็ไม่ได้เต็มที่เพราะว่า สติของเราก็กัง
ต้องอยู่กับงาน พอวิทย์เข้ามา ก็จะมีการจับเวลาของเจ้าหน้าที่สายตรวจ ถ้าอยู่ในเขตเทศบาล ห้าหน้าที่พวกผมต้องถึงที่
เกิดเหตุ ถ้านอกเขตเทศบาลจะอยู่ที่ 15 นาที มันมีกรอบเวลาในการเร่งรัดในการไปถึง มันเลยเป็นเวลาทำงาน
เรียกได้ว่าเวลาทำงาน 8 ชั่วโมงต่อผลัด คือเต็มที่ ไม่ได้พักเลย

ปัญหาร้านเหล้าที่ร้องเรียนเข้ามาเยอะส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเสียง มลภาวะทางเสียง จะมีบางโซนที่มีผู้พักอาศัยอยู่ด้วย
บางท่านก็รับได้ บางท่านก็รับไม่ได้ เนื่องจากถ้าจะมีร้านใหม่ ๆ เปิดขึ้นมา ถ้าเป็นร้านคาราโอเกะเสียงก็จะไม่ดัง
เท่ากับพวกที่เป็นลักษณะของผับ ถ้าเป็นร้านอาหารจะดัง ก็จะมีเรื่องเสียง ส่วนเรื่องที่จะจอดรถ นี่คือปัญหาสำหรับเมือง
เล็กที่คนเยอะ ก็จะมีเรื่องทะเลาะกันมีอยู่แล้วเรื่องชดกันที่จอดรถ รวมไปถึงเมา เรื่องเมาก็คือส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวกับคน
พักอาศัย ก็จะทะเลาะกันเองในร้านและนอกร้าน สำหรับผมการขยายเวลาถ้าเป็นเมืองท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ
กระตุ้นการท่องเที่ยวอันนี้เหมาะสม แต่ถ้าเกิดว่าจะขยายทั้งหมดเท่าเทียมกันทั่วประเทศผมเกรงว่าตำรวจเราจะ
ปราบปรามอาชญากรรมไม่อยู่ ใช้คำว่าไม่อยู่ ตั้งด่านเสร็จ จับมาขี้ถามว่าทำไมต้องจับมาแล้วขับ ถ้ามันไม่ชนใครก็
แล้วไป ถ้าชนแล้วเจ็บเอง ก็แล้วไป แล้วถ้าเกิดไปชนคนอื่นเรื่องใหญ่เลย มีการตั้งด่านอยู่หน้าโรงพักบนถนนสุขวิท
เนื่องจากว่า พื้นที่ตรงนี้มีบุคคลสัญจรเป็นการคัดกรองอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น จับปืน ยาเสพติด ก็จะจับได้บริเวณตรง
นี้เหมือนกัน เพราะว่าเป็นเส้นทางถ้าไม่เลี้ยวหลบลงไปก่อนหน้านี้หรือวิ่งเลี้ยวเมือง ถ้าวิ่งเส้นนี้โอกาสตรวจพบมีสูง
โดยเฉลี่ยใน 1 สัปดาห์ตั้งด่าน 4 วัน จะต้องหมุนเวียน จะมีทั้งงานปราบปราม งานจราจรก็จะกวดขันเรื่องเมาแล้วขับ
แล้วก็วินยจราจรด้วย ในส่วนพวกของยา ปืน จะเป็นหน้าที่ของงานปราบปราม ปกติแล้วตั้งด่านเวลาประมาณ 1 ผลัด
ก็จะอยู่ประมาณ 2 ชั่วโมง ผลัดกลางวันไม่ได้ตั้ง จะดูช่วงปริมาณรถด้วย เพราะบางวันอย่างเป็นวันท่องเที่ยว ศุกร์
เสาร์ อาทิตย์ ช่วงเย็นคือ 4 โมงเย็นถึงเที่ยงคืน จะไม่ตั้งเพราะปริมาณรถจะเยอะ จะทำให้รถติด จะกระทบกับ
ประชาชน เพราะอยู่ใกล้ห้างด้วย ก็จะไม่ตั้ง ก็จะตั้งผลัดดึกเลย ประมาณ 2 ชั่วโมง ผลัดดึกประมาณตี 1 เป็นต้นไปถึง
ตี 3 สำหรับวันธรรมดา แต่ถ้าเป็นวันศุกร์ เสาร์ เป็นช่วงดีหนึ่งครั้งเป็นต้นไปถึงตี 4 เจอคนเมาเยอะ แต่จะมีปริมาณ
แอลกอฮอล์ในเลือดตามกฎหมาย มีใบขับชั่งต้องไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ บางครั้งเจอเยอะจริง 47 48 แล้ว
ปริมาณตรงนั้นคือคนเราคอแข็งไม่เหมือนกัน บางคน 30 กว่า 40 กว่า ดูเมา เพราะไม่ได้คอแข็ง แต่บางคนคอแข็ง เป่า

มาร้อยกว่าแต่ยังคุ้ยเรื่องอยู่ คืออย่างที่รู้คือมาสถานบันเทิง โอกาสน้อยมากที่จะไม่กิน เว้นถูกเพื่อนจ้างมา คือให้เป็นคนขับรถ ซึ่งน้อยมาก ต่อให้คนขับพยายามกินน้อย ก็คือกินอยู่ดี เวลาที่มีอุบัติเหตุส่วนใหญ่มีแอลกอฮอล์ในเลือดเกือบทุกราย นี่คือการณียังไม่ขยายเวลา เจ้าหน้าที่เราเองเคยโดนคนเมาทำร้ายร่างกายบ้างหรือไม่ อาทิตยละครึ่งเลยก็ว่าได้ คนเมาทุกวันนี้ต้องเข้าใจว่าคนเขาจะไม่ค่อยเกรงกลัวเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่าไร เนื่องจากว่าสื่อต่าง ๆ เล่นในประเด็นที่ตำรวจทำผิดพลาด ตำรวจประพฤติไม่ตรง ไม่ชอบ แต่อย่าลืมนะว่ามันยังมีตำรวจอีกส่วนหนึ่งที่เขายังทำหน้าที่อยู่ในปัจจุบัน ยังมีอีกส่วนหนึ่งเขายังทำเพื่อพวกคุณ

ต่างชาติมาเป็นอะไรที่ยิ่งกว่าคนไทยอีก คือสื่อสารไม่รู้เรื่อง ตัวใหญ่ ด้วยความที่เราสื่อสารกับเขาไม่ได้ ก็ไม่รู้ว่าจะไปสื่อสารยังไง แล้วลักษณะของเขายิ่งกว่าคนไทยอีก เวลาเกรี้ยวกราดแล้วเอาไม่อยู่เลย ตัวก็ใหญ่ แล้วถ้าทำอะไรลงไป เจ้าหน้าที่ที่กล้าปากด้วย มันจะเป็นผลกระทบภาพลักษณ์การท่องเที่ยว สมมุติระงับเหตุ เกิดภาพหลุดออกไป คือเวลาจับกุม แน่แน่นอนว่ามันต้องมีความรุนแรงเกิดขึ้นไม่มากนักน้อย แต่ภาพที่ออกมาไม่รู้ว่าจะไปกระทบความรู้สึกเขามั้ย สมมุติสถานทูตเขามองมาอย่างนี้ ทำไมตำรวจกระทำรุนแรงจัง หรือถ้าคนมองอีกแง่หนึ่งว่าตำรวจเด็ดขาดดี มันมองได้สองอย่าง ที่ผ่านมาระหว่างเราใช้ล่ามในการสื่อสาร ล่ามจะหาตรงนั้นเลย บางทีก็สาว ๆ หรือใครที่จะสามารถสื่อสารได้ เอามาเจรจาก่อน แล้วเราก็จะบอกว่าอันนี้นั้นผิดกฎหมายไทย ถ้าทำแบบนี้เราจำเป็นต้องใช้กำลังตามกฎหมาย ถือว่าได้แจ้งแล้ว ก็ให้น้องเขาพูดไป ถ้ายังขึ้นใช้กำลังโวยวายทำลายข้าวของ อันนี้ก็ต้องเข้าจับกุม แต่พอจับกุมเสร็จแล้ว ไม่ต้องกลัวว่าจะมีนอกเกมสัเพราะตำรวจเราจะมีกล้องบอร์ดีแคมทุกคน ติดหัวบ้าง ติดอกบ้าง บางครั้งไม่ใช่กล้องของหลวง เพราะของหลวงส่วนใหญ่พังง่าย เวลาที่มีการร้องเรียนหรือมีข้อครหา กล้องของตัวเองนี่แหละที่จะช่วย ช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุดคือช่วงเวลาหลังร้านปิด หลังเที่ยงคืนไปแล้ว จนถึงประมาณตีสามเกือบตีสี่ จะเป็นช่วงเวลาที่เราได้เลย ร้อยเวรจรรยา พนักงานสอยสวนรอได้เลย มาแน่ เนื่องจากว่าพื้นที่ศรีราชามีการซ่อมทางด้วย เมื่อพื้นที่สี่ก็คือนักเที่ยวก็จะออกมาและกลับบ้านแล้วก็จะมียุทธศาสตร์ที่เข้ามาหาคนเข้า ก็จะออกสวนกัน ถามว่ามีปัญหามั้ย ไม่มีประชาชนที่นี่เขาก็ปรับสภาพ เนื่องจากศรีราชาเป็นเมืองท่องเที่ยวมานาน เขาก็จะรู้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยว เขาก็ไม่ไปยุ่ง และนักท่องเที่ยวของศรีราชา จะเป็นกลุ่มของคนมีฐานะหน่อย จะมีความคิด น้อยมากที่จะตีกัน ยิ่งกัน ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน ตีกัน ยิ่งกันไม่ค่อยมี หลังจากมีนโยบายหลังตีสี่มีอุบัติเหตุไม่แตกต่างจากเดิม ขยายถึงตีสี่จะมีบางร้านที่เปิดได้ บางร้านเขาไม่ได้เปิดถึงตีสี่ พนักงานเขาไม่ไหว จะมีเรื่องค่าใช้จ่ายเข้ามา ต้องถ่วงเฉลี่ยด้วยว่าลูกค้าตัวเองมันเยอะพอมั้ย บางร้านให้ได้ถึงตีสี่แต่ตีสองครั้งปิดก็มี ถึงตีสามก็มี เจ้าของร้านไม่ไหว มันดึกไหนจะเก็บร้านอะไรอีก แล้วเขาเองก็เกรงเรื่องนี้ เดิมทีก็เมาอยู่แล้ว ถ้าเมาถึงตีสี่ถึงกับคลานออกไปเลยนะ บางวันที่มีคอนเสิร์ต ฝนใหญ่ ๆ ก็อาจจะถึงตีสี่ นักเที่ยวที่ออกมาสภาพไม่ต้องกลัวว่าจะขับ ขับไม่ไหว คลานออกมาได้ก็ตีแล้ว

สรุปว่าคนไม่พอ เจ้าหน้าที่ไม่พอ เครื่องไม้เครื่องมือไม่พอ เครื่องตรวจแอลกอฮอล์ที่ใช้เป็นของทางราชการ ประจำหน่วยละ 1 เครื่องเท่านั้น มีงานสอยสวน 1 เครื่อง งานจราจร 1 เครื่อง งานป้องกันปราบปราม 1 เครื่อง ซึ่งไม่เพียงพอ ถ้าพังกี่จะยืมกันมั่วไปหมด เวลาส่งซ่อมระยะเวลาส่งกลับมานั้นช้ามาก แล้วจะใช้ของเอกชนมาไต่ต่ก็ค่อนข้างที่จะไม่เสถียร คือไม่น่าเชื่อถือ เพราะบางคนเขารู้สึกว่าเขาไม่เมา ส่งตรวจเลือดส่วนใหญ่เป็นของประกันในส่วนของสอยสวนมากกว่าที่จะส่งตรวจเลือด คือไม่ยอมเป่า ในส่วนของงานจราจร งานป้องกันปราบปรามก็จะมีข้อกฎหมายถ้าไม่เป่าให้สันนิษฐานว่าคุณเมา หรือดื่มแล้วขับขึ้นมา จะมีข้อกฎหมายนี้อยู่แล้ว แล้วแต่ความประสงค์ของคุณเลย ถ้าไม่เป่าก็เหมือนคุณยอมรับเป็นนิตินัยมาเลยว่าคุณเมา ก็เลยจะไม่ค่อยส่งผลเลือดเท่าไร

สำหรับผมเห็นว่าตีสี่มันหนักไป มันเพิ่มเวลาให้คนตีได้ถ้าเป็นเมืองท่องเที่ยว แต่ถ้าจะให้ทุกเมืองเลย ผมว่าไม่ไหว แล้วอีกอย่างในส่วน of เมืองท่องเที่ยว เมื่อทราบอยู่แล้วว่าเป็นเมืองท่องเที่ยว เครื่องมือ บุคลากรต่าง ๆ ควรจะมากกว่านี้ อย่างที่บอกคือเจ้าหน้าที่ไม่พอ ปกติก็แออัดอยู่แล้ว เหมือนเวลาที่ไประงับเหตุ เรารู้สึกมึนว่าเมามาถือมีดมา ตำรวจมาคู่เดียว มันไม่ปลอดภัย ความมั่นใจของประชาชนก็จะลดลง

ในความเห็นเวลาปิดที่เหมาะสมควรเป็นช่วงตีสองก็พอแล้ว ให้มันเหมือนเดิมที่เคยเป็น เข้าใจว่าจะกระตุ้นการท่องเที่ยวของประเทศในส่วน of พื้นที่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่เมืองท่องเที่ยว ก็ควรเป็นตีสอง ถ้าเมืองท่องเที่ยวอยากกระตุ้นเศรษฐกิจ ถ้าจะเปิดตีสี่แต่ควรเพิ่มมาตรการความปลอดภัย เพิ่มบุคลากร สนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการระงับเหตุ บางโรงพักยังเป็นไม้งามแบบเก่า ทุกวันนี้มันมีแบบไฟฟ้า ปืนไฟฟ้า ตามระเบียบเขาให้มีแต่ในทางปฏิบัติยังไม่รู้เลยกระสุนจะไปซื้อที่ไหน เพราะเจตนาไม่ทำให้ถึงชีวิต แต่กระบอกเหล็กถ้าผิดที่ก็อันตรายเหมือนกัน อย่างเมืองท่องเที่ยวเจอคนเมา ประพฤติตนวุ่นวายอยู่เป็นประจำ แต่ปืนไฟฟ้าไม่มี แต่ก็เข้าใจว่ามันแพง

อีกเรื่องคือเรื่องผลกระทบการเป็นอยู่ของชาวบ้าน บางพื้นที่ที่ไม่ใช่เมืองท่องเที่ยว ประชาชนไม่ชอบเรื่องฝัปกบสมควร คือมันเป็นบ้านคน บางที่เป็นร้านค้า บางบ้านมีลูกเล็ก ก็จะมีผลกระทบ มันแค่จะมีประโยชน์กับผู้ประกอบการด้านสถานบันเทิงกับผู้ประกอบการด้านขายแอลกอฮอล์ อันนี้ได้ประโยชน์ แต่ประชาชนอยู่ตรงนั้นเขาได้ประโยชน์อะไร นโยบายที่ร่างไว้ คือ ไม่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้คนเมา ต้องมีการตรวจวัดแอลกอฮอล์ ณ จุดขาย ตั้งด่านตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ ตรวจจับดำเนินคดีสถานประกอบการที่ละเมิดกฎหมาย คิดว่าในทางปฏิบัติอาจจะเป็นไปได้ คือร้านเขาอยากขายอยู่แล้ว กลุ่มนี้คือกลุ่มสนับสนุนกิจการเขา ยิ่งเมายิ่งใจใหญ่ เป้า ณ จุดขาย ต้องให้เจ้าหน้าที่ไปประจำร้านหรือครับ แล้วถ้าให้ร้านเป้าเอง เขาอยากเป้าเกินหรือครับ เพราะเขาอยากขายของ แค่นั้นหลักอย่างเดียวกำลังยังไม่พอเลย

ตาม พ.ร.บ.สุรา ห้ามขายสุราให้กับผู้ที่มีอาการมึนเมา มันใจเลยว่าข้อนี้ไม่มีใครบังคับใช้ได้ จะเอาอะไรไปวัด ถ้าเราจะไปเทียบเคียงกับต่างประเทศ เราต้องดูก่อนว่าพลเมืองบ้านเรามีวินัยเท่าเขาหรือเปล่า คนไทยมักจะรักษาสีตี่ แต่ไม่ค่อยสนใจหน้าตี่

นโยบายนี้เพื่อลดเรื่องคอร์รัปชัน สำหรับผมคิดว่าแก้ผิดจุดมากเลย คิดว่าไม่ได้ช่วยอะไร จริง ๆ แล้วมันเป็นที่ตัวบุคคล ถ้าคนจะหา กฎอันนี้ออกมาก็หาได้อยู่ดี คิดว่าผิดจุด

ก่อนการมีนโยบายนี้ก็ได้มีการมาชี้แจงบอกกล่าวแก่เจ้าหน้าที่ ตรวจอย่างเดียวสงสัยจะไม่ได้นอน ทั้งเรื่องร้องเรียนไหนจะต้องไปตรวจว่าร้านไหนเปิดเกินเวลา ส่วนใหญ่จะเป็นคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาจะไม่มีความเห็นที่มารับฟังจากเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในพื้นที่ มีคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้เพิ่มความเข้มในการทำงาน

เจ้าหน้าที่เครียดมึน ขอแค่ให้มีเวลานอนพอดีกว่า เพราะว่ามีโซฟาให้นั่งพัก ส่วนใหญ่ก็หลับไปเลยเพราะล้า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เครียด บางคนต้องถึงกับขอย้ายโรงพักเพราะมีปัญหาครอบครัว การทำงานเยอะเกินไปจะทำให้ไม่มีเวลา แม้กระทั่งไปพบครอบครัว ทั้ง ๆ ที่บ้านอยู่ใกล้ ๆ อย่างจัดคอนเสิร์ตลุ่นอย่างเดียว ตีกันเป็นเรื่องปกติแต่อย่ามีอาวุธปืน

ตำรวจส่วนใหญ่จะเป็นความดันเนื่องจากพักผ่อนน้อย อายุ 45 ขึ้นไป มีปัญหาตามข้อเข่า เวลาเป็นสายตรวจต้องใส่หมวกโอกาสเกิดเชื้อราที่หัวสูงมาก สายตรวจจราจรเขาต้องใส่ตลอด กว่าจะได้มาใส่หมวกทำให้เสียบุคลิกเหมือนกัน

“ถ้าเป็นเมืองท่องเที่ยว ตีสี่เข้าใจได้ แต่พื้นที่นั้น ๆ ควรเองประมาณมาสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ หรือปรับโครงสร้างอัตรากำลัง”

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- ภาระงานเพิ่มมากขึ้น เจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัด
- ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
- อุปกรณ์ เครื่องมือตรวจวัดแอลกอฮอล์มีจำนวน 1 เครื่องต่อ 1 สถานีตำรวจ เวลาเครื่องเสียส่งซ่อมก็ไม่มีเครื่องสำรองในการออกไปปฏิบัติงาน
- จำนวนคนเมาแล้วขับเพิ่มมากขึ้น
- ประชาชนร้องเรียนเรื่องเสียงดังรำคาญมากขึ้น

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- ควรจำกัดพื้นที่เขตโซนนิ่งในบางพื้นที่เท่านั้น
- กฎหมายควรแรงกว่านี้ ในการห้ามดื่มในที่สาธารณะ เรื่องเมาแล้วขับ การเร่ขายสุรา

6. ประชาชนที่มีบ้าน/คอนโด ใกล้สถานบริการ/สถานประกอบการในพื้นที่เขตโซนนิ่งและไม่ใช่เขตโซนนิ่ง

ผลกระทบ

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- เสียงดัง รำคาญ นอนไม่ได้ ยิ่งดึกเสียงยิ่งดัง
- คนเมาฉี่ อ้วกรดหน้าบ้าน ต้องตื่นมาล้างหน้าบ้าน ล้างรั้วบ้านประจำ
- บางรายต้องใช้ยานอนหลับ ใส่หูฟังเวลานอนเพื่อจะได้ไม่ต้องได้ยินเสียง
- รถจอดเกะกะขวางหน้าบ้าน
- เมื่อก่อนร้านปิดเที่ยงคืน พอมีนโยบายนี้มาร้านก็เปิดถึงตี 1 แล้วเสียงเพลงที่เล่นดนตรีสดดังมาก หลังจากนั้นก็เป็นเสียงเก็บร้าน เสียงเก็บโต๊ะ โยนขวด พ่อป่วยเป็นโรคหัวใจและความดัน ก็ต้องนอนฟังเพลงทุกคืนกว่าจะได้หลับพักผ่อน

“อยากถามว่าจุดประสงค์ของการเปิดตี 4 เพื่ออะไร แล้วใครที่ได้รับผลประโยชน์นั้น คนที่ได้รับผลประโยชน์ ได้คุ้มเสียมั๊ย จุดประสงค์ที่ต้องการจริง ๆ คืออะไรกันแน่ ช่วงเวลาตี 4 คือช่วงเวลาที่มันจะต้องตื่นเช้า บางคนตี 2-3 ต้องตื่นเตรียมไปเปิดร้าน แล้วร้านเหล้ายังไม่ปิด ร้านเหล้าปิด คนกินเหล้าต้องกลับบ้าน คนทำงานเข้าก็ออกมา ตี 5 ผู้ปกครองไปส่งนักเรียน ถามว่ามันได้คุ้มเสียมั๊ย ถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้นมา”

- หลังร้านเลิก คนเมาทะเลาะกันหน้าบ้านเป็นประจำ

- หลายรายที่ต้องตื่นไปทำงานในตอนเช้า ช่วงบ่ายเวียนหัวจะเป็นลมเพราะพักผ่อนน้อย ต้องลางานกลับมาพักในช่วงบ่าย
- ขยะเยอะ สกปรก
- ชาวบ้านเองก็เข้าใจผู้ประกอบการ อยากให้เขาสามารถประกอบธุรกิจได้ ผู้ประกอบการอยู่ได้ ชาวบ้านก็ต้องอยู่ได้
- ร้านอาหารอยู่ใกล้แหล่งที่พักอาศัย และมีการจัดคอนเสิร์ตบ่อยมาก จัดทุกอาทิตย์ โดยเฉพาะ ศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ วันธรรมดาก็มีบ้าง 1 อาทิตย์ เสียงดังแบบนอนไม่ได้ 5 วัน บางครั้งมีการทะเลาะกันกับผู้จัดการร้าน เวลาที่ไปขอให้ลดระดับเสียงลงเพราะดึกแล้ว เป็นเวลาพักผ่อนของคนที่พักอาศัยในคอนโด “อีกแป๊บเดียว ทนไม่ได้หรอก ถ้ามจริง ๆ เกะเคยเห็นคอนเสิร์ตที่ไหนจัดแล้วเสียงเบา เราก็เลยถามกลับว่าเคยเห็นคอนเสิร์ตที่ไหนจัดใกล้ที่พักอาศัย” ลูกค้าที่มาใช้บริการที่ร้าน เข้ามาแย่งที่จอดรถในคอนโด จอดเกะกะหน้าคอนโด บางครั้งเกิดอุบัติเหตุในลานจอดรถ เพราะเมาแล้วขับไปชนรถของผู้พักอาศัย เป็นแบบนี้มา 6 ปีแล้ว ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข “อาจเป็นเพราะว่าเจ้าของเป็นข้าราชการทหารชั้นผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ก็เลยไม่กล้าทำอะไร”
- บางรายไม่สามารถพูดคุยกับผู้จัดการร้านได้ เพราะเป็นนักเลงกลัวว่าจะไม่ปลอดภัย
- บางร้านเจ้าของเป็นผู้มีอิทธิพล สามารถตั้งร้านกินเซตแดนลงไปในทะเล ซึ่งเป็นพื้นที่ของกรมเจ้าท่า แต่ไม่มีใครกล้าทำอะไร

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- สร้างบ้านหลังใหม่
- อดทน ทำใจยอมรับให้ได้
- ต่อเติมบ้านทำประตู 2 ชั้น
- ประชาชนท้อใจที่จะร้องเรียน ร้องเรียนไปก็ไม่ได้มีการแก้ไข
- ขายห้องคอนโด แล้วย้ายไปอยู่ที่อื่น
- แจ้งเทศบาลและเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มาช่วยปรามร้านที่เสียงดังแทน เพื่อป้องกันความปลอดภัยของชาวบ้านจากผู้ประกอบการ
- ควรมีการจัดโซนนิ่ง อย่าให้ร้านเหล้าอยู่ใกล้ที่พักของชาวบ้านหรือคนในชุมชน
- เวลาจะมีนโยบายอะไรออกมาควรมารวบรวมความเห็นชาวบ้านด้วย
- สถานบันเทิงที่มีการใช้เสียง ควรเป็นสถานที่ปิด เพราะคนรอบข้าง ได้รับผลกระทบต่อการใช้ชีวิต

7. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โซนนิ่งและเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- ร้านเหล้า สถานบริการ สถานประกอบการ รั้วติดกับโรงเรียน แต่เจ้าหน้าที่ไม่มีการดำเนินการใด ๆ เลย
- นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาเที่ยวโดยเฉพาะในพื้นที่ป่าตอง สร้างปัญหาให้กับคนในพื้นที่มาก ทั้งการขับซิ่งไม่รู้จักกฎจราจร ไม่มีมารยาท ทั้งขยะเรี่ยราด อี ฉี่ ข้างทาง กินไม่จ่าย ใช้บริการขนส่งสาธารณะไม่จ่าย
- ขยะเพิ่มมากขึ้น บ้านเมืองสกปรก ไม่มีความเป็นระเบียบ
- คนดั้งเดิมจำนวนหนึ่งหนีขึ้นไปอยู่บนเขา หลายรายต้องย้ายออกจากพื้นที่ไปอยู่ที่อื่น

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- ต้องการให้ป่าต้องกลับมาเป็นเหมือนเมื่อก่อน เพราะชาวบ้านเริ่มอยู่ยากมากขึ้นทุกวัน

- ชาวบ้าน เด็กและเยาวชน ต้องปรับตัวกับนักท่องเที่ยว

“ร้านเหล้าที่รื้อติดกับโรงเรียน แวดล้อมไปด้วยสถานบันเทิง เด็กนักเรียนต้องทำตัวให้เป็นเรื่องปกติ ต้องโลกสวย เมื่อโรงเรียนเลิกเรียนช่วงเย็น เด็ก ๆ เดินออกมาก็เจอผู้หญิงแต่งตัวโป๊ เดินสวนไปมา หรือ sex worker นั่งนัวเนียบกับแขกฝรั่งในร้าน หรือหน้าร้าน จนเป็นภาพชินตา เมื่อผู้ใหญ่ในบ้านเมืองมองข้ามเรื่องเหล่านี้ ไม่ได้ดูแล จัดสภาพแวดล้อมให้เด็ก ๆ แล้วอนาคตของเด็กไทยที่เราคาดหวังจะเห็น คืออะไร”

8. ผู้ประกอบการสถานบริการ ผู้จัดการร้าน ลูกจ้าง/พนักงานร้าน

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- ต้องการเปิดสถานบริการ 24 ชม. ในพื้นที่ป่าตองและพัทยา

- ต้องการให้ยกเลิกกฎหมายห้ามจำหน่ายสุราในวันสำคัญทางศาสนา

“เพราะนักท่องเที่ยวต่างชาติเขาไม่มีวันมาบูชา วิสาขบูชา เมื่อร้านหยุดเขาก็ไม่รู้จะไปเที่ยวที่ไหน กฎหมายไม่ควรมาห้ามเยอะแบบนี้ ใครจะไปวัดทำบุญก็ไป ใครอยากจะทำอะไรก็มาอยู่กับเขาทำไม”

นโยบายดังกล่าว มีผลต่อร้านมาก ปกติแล้วถ้าเป็นร้านที่นั่งแบบชีว ๆ หรือร้านอาหารทั่วไป ลูกค้าจะเข้าเร็ว ส่วนสถานบริการแบบนี้เหมือนเป็นร้านที่ลูกค้าเขามาต่อจากที่ไปทานอาหารแล้ว เมื่อก่อนเราปิดตีหนึ่งครึ่งหรือตีสอง กว่าที่ร้านอาหารเขาปิดก็เที่ยงคืนหรือตีหนึ่ง พอมาที่ร้านเราก็กดเวลาแล้ว แล้วที่ผ่านมาก็เป็นช่วงโควิด พอมาเปิดก็เปิดได้แค่ตีสอง ร้านที่มีใบอนุญาตจะเปิดได้ไม่เกินนี้ เมื่อขยายเวลาถึงตี 4 ก็มีผลต่อร้านเรา ปัจจุบันที่ร้านปิดเวลาตีสี่ ลูกค้าเริ่มเข้าร้านประมาณห้าทุ่ม

สถานบริการในเขตโซนนิ่งเมื่อก่อนปิดตี 1 นอกโซนนิ่งปิดเที่ยงคืน ใช้เวลาในการผลักดันในเรื่องของการขยายเขตโซนนิ่งเพิ่มเติมจากเก่า และขยายเรื่องของเวลามาประมาณเกือบ 20 ปีในทีมงานของชมรมทั้งหมด และมาประสบความสำเร็จในสมัยนี้ ซึ่งมีการทำวิจัย มีการทำในเรื่องของจุดเด่น จุดด้อยต่าง ๆ ทั้งหมด รวมถึงเรื่องของข้อดีและข้อเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้น ก็เลยเป็นที่มาในการขอขยายเวลาจากตีสองถึงตีสี่ ซึ่งตรงนี้สามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน และนักท่องเที่ยว เพราะโดยส่วนใหญ่ การที่นักท่องเที่ยวจะเลือกมาเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต หรือที่ตำบลป่าตอง มีจุดประสงค์หลัก ๆ แรงดึงดูดต่าง ๆ ไม่ก็อย่าง หาดทรายงามคือหนึ่งในปัจจัย แสงสี night life กลางคืนคือหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยว

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- เร่งแก้ไขกฎหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ

9. ผู้ประกอบการร้านอาหาร

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

กรณีที่ไม่ได้อยู่ในเขตโซนนิ่ง

ยังไม่เห็นผลกระทบ แม้จะมีร้านเปิดใกล้กับบ้าน ผับเปิดเวลาประมาณสี่ทุ่มและปิดช่วงตีสอง แต่ยังไม่ได้เปิดถึงตี 4

กรณีของร้านอาหารทั่วไปหรือร้านอาหารตามสั่ง

จากนโยบายดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวอะไรกับร้านอาหาร ร้านผับบาร์น่าจะได้ประโยชน์มากกว่า ส่วนร้านอาหารคิดว่าไม่น่าจะได้ประโยชน์จากนโยบายนี้ ร้านอาหารปิดห้าทุ่ม เปิด 11 โมงเช้า ส่วนใหญ่ลูกค้าที่มาใช้บริการก็มาทานข้าวกับครอบครัว สังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานแล้วก็กลับบ้าน กลุ่มเป้าหมายคนละกลุ่มกัน

“ส่วนตัวแล้วก็ไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เรื่องอบายมุขพวกนี้เราไม่ควรส่งเสริม และเรื่องไม่ดีอื่น ๆ เรื่องผิดกฎหมายก็จะตามมา ที่ผ่านมาก็น่าจะพอแล้ว บางครั้งมันต้องขีดเส้นไว้บ้าง” เจ้าของร้านอาหารทะเลร้านดั้งเดิมในจังหวัดชลบุรี

กรณีของร้านข้าวต้ม

ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เนื่องจากเมื่อผับบาร์ปิดบริการก็มากินข้าวต่อที่ร้านข้าวต้ม ซึ่งมีหลายร้านในพื้นที่ที่เปิดบริการถึงเช้า

9. นักการเมืองในพื้นที่

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- ต้องการเปิดบ่อนเสรีในพื้นที่ป่าตอง
- ต้องการเปิดสถานบริการ 24 ชม. ในพื้นที่ป่าตอง
- บุหรี่ไฟฟ้าที่ผิดกฎหมาย ก็ทำให้ถูกกฎหมาย
- “ขนาดรัฐมนตรีบางคนยังสูบบุหรี่ อะไรที่มันเทา ๆ ก็ทำให้ถูกกฎหมาย”
- นโยบายขยายเวลาสามารถลดการจ่ายส่วยลงได้ในระดับหนึ่ง
- ต้องการขยายพื้นที่เขตโซนนิ่งจากป่าตองไปยังพื้นที่ใกล้เคียง รวมถึงพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ตด้วย

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- เร่งแก้ไขกฎหมาย
- เร่งยกเลิกกฎหมาย คสช.
- ผลักดันให้ผู้ผลิตสุรารายเล็ก สุราท้องถิ่นให้มากขึ้น

“ผมอยากเห็นเมืองป่าตองบ้านผมเป็นเหมือนลาสเวกัส สถานบันเทิงครบวงจรและบ่อนคาสิโน อยากให้สถานบริการเหล่านี้เปิด 24 ชม. เลย”

“อะไรที่เทา ๆ ก็ทำให้ขาวสะอาด อย่างบุหรี่ไฟฟ้าก็ควรผลักดันให้ถูกกฎหมาย”

ผู้ให้ข้อมูล เล่าว่า จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาของสถานบันเทิงในพื้นที่คือติดเรื่องเวลา และมีส่วนในการผลักดันเรื่องนี้เข้าสู่สภา และเสนอเป็นญัตติตั้งคณะกรรมการวิสามัญแก้ไขปัญหสถานบันเทิงเกี่ยวกับการเรียกรับสินบน เราต้องยอมรับว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว ซึ่งชาวต่างชาติที่เขาบินจากยุโรปมา แล้วมาเที่ยวประเทศไทย ซึ่งเวลาเขาต่างจากประเทศไทย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในช่วงเช้าเขาจะไปเที่ยวตามเกาะและชายหาด ช่วงเย็นไป dinner และออกไปทานอาหารในช่วงเวลาสามทุ่ม ถึงห้าทุ่ม หลังจากนั้นก็ไปเที่ยวสถานบันเทิง ก่อนนั้นยังไม่มี การแก้ไขกฎหมาย และยังไม่มีการสั่งของทางกระทรวงมหาดไทยออกมาให้เปิดบริการถึงตีสี่ ยังให้เปิดถึงตีสอง ซึ่งเป็นพื้นที่ โชนนิง ทำให้นักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวแล้วทำให้รู้สึกอึดหรือรู้สึกใช้จ่ายอย่างเต็มที่ ก็ทำให้นักท่องเที่ยวต้องไปดื่มกัน ที่ริมชายหาด หรือสวนสาธารณะต่าง ๆ ทำให้เกิดปัญหาคือ ดื่มในที่สาธารณะ ทำให้เกิดอาชญากรรม เมมาแล้วเล่นน้ำทะเล เจ้าหน้าที่ดูแลไม่เพียงพอ คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งแก้ไขระเบียบให้พื้นที่โชนนิงสี่จังหวัดรวม 1 เกาะ คือเกาะสมุย เป็นพื้นที่นำร่องในการเปิดให้บริการถึงตีสี่ หลังจากทดลองเปิดในซอยบางลา มีเศรษฐกิจกระเตื้องขึ้นมาประมาณ 30% จากปกติที่ต้องปิดในตีสอง ก่อนที่จะแก้ไขจากตีสองเป็นตีสี่บางร้านอาจจะมีการแอบเปิดมาอยู่แล้ว เนื่องจากว่า มีการจ่ายส่วยของผู้ประกอบการให้เจ้าหน้าที่รัฐ คณะรัฐมนตรีให้ระเบียบแล้วว่าให้เปิดได้ถึงตีสี่ นักท่องเที่ยวก็ได้ปรับตัวและคำนวณการใช้เวลาของเขา ทางฝั่งผู้ประกอบการก็ได้ปรับปรุงธุรกิจ สามารถที่จะลงทุนในการดึงศิลปิน ดารา มาเปิดในเมืองไทยมากขึ้น เพราะจะสามารถคุมได้ว่า ช่วงเวลาที่ศิลปินหรือศิลปินดารา ขึ้นเวทีในการแสดง จะอยู่ใน เวลาไหน เพราะว่าสมัยก่อน พอเราเอาศิลปินหรือศิลปินดารา มา ก็จะโดนทางเจ้าหน้าที่รัฐกลั่นแกล้ง ปิดเร็วบ้าง ทำให้ผู้ประกอบการไม่กล้าลงทุนในตรงนี้ ทำให้เสียในภาพลักษณ์การท่องเที่ยว หลังจากเปิดตีสี่เกิดการจ้างงาน และมีรายได้เพิ่มขึ้น อาจจะมี 3 กะ เพิ่มจำนวนพนักงานมากขึ้น เพราะว่ามีลูกค้าเข้ามาใช้บริการมากขึ้น รายได้เหล่านี้ไม่ใช่ได้เฉพาะสถานบันเทิง ได้ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องที่เป็นวงจร แท็กซี่ ขายเป็นที่ระลึก หาบแร่แผงลอย จากที่เราเปิดสถานบันเทิงถึงตีสี่ ในพื้นที่ซึ่งบางลามีกล้อง CCTV ติดทุกจุดเพื่อป้องกันความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยว

10. NGO ที่ทำงานในกลุ่ม sex-worker และ LGBTQ และ sex-worker

“ในถนนพื้นที่พัฒนพงศ์ นโยบายนี้อาจไม่ตอบโจทย์ แต่ทุกที่ทำได้ เปิดได้ถึงตีสี่ถ้ามีเงิน ทุกที่มีส่วย”

“ทั้งหมดเป็นนโยบายจากรัฐบาลที่เป็นภาระให้กับทางผู้ประกอบการและคนทำงานภาคกลางคืน คือเปิดฟรีวีซ่าเพื่อให้ได้จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามา แต่ภาระมาตกอยู่ที่เรา ได้นักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ กินไม่จ่าย พาเด็กที่ร้านไปเที่ยวก็ไม่ให้ทิป หัวหมอ”

ผลกระทบ/ความคิดเห็นต่อนโยบาย

- การขยายเวลาถึงตี 4 อาจตอบโจทย์แหล่งท่องเที่ยวในบางพื้นที่ แต่ย่านพัฒนพงศ์ไม่ได้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลต้องการ

“การขยายเวลาเปิดตี 4 เท่ากับว่า ต้นทุนค่าใช้จ่ายของเจ้าของธุรกิจมันสูงขึ้น ค่าไฟ ค่าแอร์ สูงขึ้น แต่ว่าคนที่มาใช้ บริการก็เป็นคนที่มาตั้งแต่หัวค่ำแล้ว พอต้นทุนสูงขึ้น มันก็จะมาตกที่ลูกค้าจ้าง คือพนักงาน sex worker เขาก็จะต้องขายดื่ม ขายเหล้า ให้ได้เยอะ ๆ ยิ่งขึ้น เพื่อที่จะเอาไปชดเชยค่าไฟ ค่าแอร์ หลังจากตี 2 ที่เพิ่มขึ้นมาอีก 2 ชั่วโมง

ภาระทั้งหมดที่จะต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่มันเกิดขึ้นกับเจ้าของธุรกิจมันจะมาอยู่ที่ตัวน้อง ๆ ตรงนี้รัฐเข้ามาดูแลอะไร เขาบ้างมัย รัฐไม่ได้ดูแลเลย รัฐคิดแต่นโยบายที่จะเอาเงิน แต่ไม่ได้ดูชีวิตคนเลย มันเอาอะไรคิดเรื่องนโยบายดี 4”

- การขยายเวลาให้คนเมา ผลเสียตกอยู่ที่กลุ่ม sex worker ที่ไม่มีอำนาจต่อรอง แล้วถ้าเมาทั้งคู่ โอกาสพลาดในการ ตั้งท้องก็มีมากขึ้น ลูกค้าบางรายเมื่อเมาก็มีพฤติกรรมรุนแรงตามมาด้วย

“คือรัฐเอาอย่างเดียว เอาแต่เม็ดเงินแต่ไม่ได้ดูคน ทำอย่างกับว่าเขาเป็นสิ่งของ เห็นเขาเป็นแค่วัตถุที่จะช่วยสร้างเม็ดเงิน แล้วนโยบายดี 4 ที่สรรหาคิดมา คุณมีสวัสดิการอะไรที่จะดูแลเขามัย มีแต่จะเอาเงิน ตีสองก็แยแล้ว ตีสองก็เมา และไม่ได้สติแล้ว แล้วเวลาเมาก็ไม่มีการป้องกัน การป้องกันมันยากตั้งแต่ อำนาจไม่เท่ากัน คนซื้อกับคนขาย คนซื้อ อำนาจมันเยอะกว่าอยู่แล้ว ถ้าคนซื้อมันไม่ยอมป้องกันต่อให้ไม่เมามันก็ไม่ป้องกัน ยิ่งถ้าเมา อำนาจก็ไม่มีอยู่แล้ว จบ กัน..... ”

ทางออก/ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล

- นโยบายอะไรก็ตามที่จะออกมาควรดูแลคนไทยก่อนที่จะไปเรียกร้องนักท่องเที่ยวมาสร้างเม็ดเงินให้ผู้ประกอบการ แต่ ไม่ได้ดูแลคนทำงานภาคกลางคืนเลย

“รัฐไม่เคยสนใจเลยว่ากลุ่มคนเหล่านี้เขาต้องการอะไร แค่เรื่องประกันสังคมพวกเขายังไม่มีโอกาสได้เลย กลุ่ม sex worker ไม่มีสถานะแรงงาน ชีวิตยังว่างเปล่า ล่องลอย ไม่มีประกันสังคม ที่ผ่านมาช่วงโควิด น้องพนักงานแต่ละคนไม่มีรายได้ ไม่มีเงินชดเชยอะไรเลย”

ผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่ส่วนใหญ่ทำงานในพื้นที่มานานกว่า 20 ปี เห็นความเปลี่ยนแปลงในพื้นที่มาตลอดในช่วงเวลาต่างๆ แต่ไม่มีเหตุการณ์ไหนที่รุนแรงและมีผลกระทบมากเท่ากับเหตุการณ์ Covid ส่วนใหญ่เห็นว่า นโยบายนี้น่าจะ สนับสนุนธุรกิจโรงแรมและโซนนิ่งในบางพื้นที่เท่านั้น

ปกติที่ร้านเที่ยงคืนก็ปิดแล้ว เพราะลูกค้าจะหมดช่วงเวลาประมาณนั้น บางร้านก็ปิดตี 1 เพราะว่าลูกค้าจะมาเที่ยว เต็มที่ก็เที่ยงคืน ถ้าเปิดถึงตีสี่เราอาจจะพาลูกค้าไปเที่ยวต่อได้ อาจจะได้อย่าได้จากตรงนี้จากการขยายเวลาให้เรา คิดว่านโยบายนี้ไม่ได้มีผลอะไรกับผู้ประกอบการในย่านพัฒน์พงศ์ แต่จะมีผลต่อกับร้านพวกคลับ บาร์ คาราโอเกะ ส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับนโยบายนี้ แต่ก็ไม่ได้มีการปรับหรือขยายเวลา ก็ยังปิดเวลาเดิม และเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เข้ามาตรวจ ความเรียบร้อยเหมือนเดิม

เปิดถึงตีสี่ก็ต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น แล้วก็ต้องจ่ายให้ผู้ใหญ่เพิ่มขึ้นอีก อย่างที่ผ่านมาร้านปิดตี 1 เวลาลูกค้าดื่มแล้วลาก ยาว เราก็ต้องปิดหน้าร้าน บางครั้งปิดหน้าร้าน แล้วท่านมาตรวจ ท่านก็ให้ลูกค้าออก และให้เราปิดร้านซึ่งไม่ต้องจ่าย แต่ถ้าเราจะเปิดต่อก็ต้องจ่ายส่วนต่างให้ท่าน บางครั้งจะมีลูกค้าที่ดื่มแล้วติดลม เราไล่ลูกค้าไม่ได้ เราก็กังวลว่าเราจะ เปิดเกินเวลา

“สถานบันเทิงมีการจ่ายส่วยหมดทุกที่ ถ้าเงินถึงก็เปิดถึงเที่ยงได้ วงการนี้มันเป็นแบบนี้”

หลังจากที่รัฐบาลเปิดพริวีซ่า เราเจอปัญหานักท่องเที่ยวมาเที่ยวแล้วไม่จ่าย แต่เราทำอะไรไม่ได้ เราจะยึด passport ก็ไม่ได้ ล่าสุดมีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการแลกเงินคืนเยอะมากแล้วไม่จ่ายเงิน ที่ร้านยึด passport นักท่องเที่ยวไปแจ้งตำรวจท่องเที่ยวมา พอมาถึง ร้านก็โดนอีกว่ายึด passport นักท่องเที่ยวไม่ได้ เจอตรวจใบอนุญาตต่าง ๆ ทำเหมือนเราเป็นร้านที่ทำผิดกฎหมาย เขากินแล้วไม่จ่ายเราก็กทำอะไรเขาไม่ได้ พอทำภาพลักษณ์ร้านก็ไม่ดี แล้วเยอะขึ้นมากจากนโยบายพริวีซ่า มีบ่อยมาก บางทีหนีบินกลับไปเทศไปเลย ถึงแม้จับได้ แต่เราทำอะไรไม่ได้ แต่ร้านตอนนี้ต้องหามาตรการป้องกันตัวเองเพราะเราทำอะไรเขาไม่ได้ ถ้าเราทำเราผิด คือเราเปิดร้านถูกต้องตามกฎหมาย เราไม่ใช่ร้านเถื่อน เรามีใบอนุญาตทุกอย่างครบ เจ้าหน้าที่น่าจะเห็นใจเราบ้าง ปกติเราเก็บเงินหลังจากที่เขาคืนเงินเรียบร้อยแล้ว แล้วกลุ่มพวกนี้ก็จะกินดื่มเยอะด้วย แล้วก็หัวหมอ เขาตั้งใจมาทำแบบนี้เลย นั่งที่ร้าน 1 ตีมี 400-500 บาท “ผมมีแค่นี้ จ่ายแค่นี้” เราก็กทำอะไรเขาไม่ได้ การ์ดเราก็กทำอะไรเขาไม่ได้ ถ้าไปทำเขาก็จะไปหาเรื่องว่าทำร้ายร่างกาย เขาก็จะไปแจ้งตำรวจท่องเที่ยว แล้วเขาหาว่าเรากล่าวอ้างก็ทะเลาะกัน เกือบกัน ทางกฎหมายก็ต้องเอาหลักฐานมาสู้กันอีก มันหลายเรื่อง เสียเวลา ต่อให้เราหลักฐานยังงัย เราก็กิน นักท่องเที่ยวต่างชาติถูกเสมอ ต่อเดือนนี้เจอบ่อยมาก 2-3 ครั้งต้องมี กินแล้วบินหนีเลย ส่วนมากเป็นพวกเอเชียใกล้บ้านเรานี้แหละที่หนัก ๆ บางทีพาเด็กเราไปเที่ยวต่อ แล้วลูกค้าไม่ให้ทิป เราก็กทำอะไรไม่ได้อีก

“ทั้งหมดเป็นนโยบายจากรัฐบาลที่เป็นภาระให้กับทางผู้ประกอบการและคนทำงานภาคกลางคืน คือเปิดพริวีซ่าเพื่อให้ได้จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามา แต่ภาระมาตกอยู่ที่เรา ได้นักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ กินไม่จ่าย พาเด็กที่ร้านไปเที่ยวก็ไม่ให้ทิป หัวหมอ” ทุกอย่างที่ร้านมีต้นทุนหมด แต่สุดท้ายเราก็กทำอะไรเขาไม่ได้เลย รัฐบาลอาจจะมองว่า นโยบายนี้ทำเพื่อคนทำงานภาคกลางคืน แต่เขาไม่ได้คิดหรือไม่รู้ว่ามีเหตุการณ์แบบนี้

เรื่องที่ยากฝากถึงรัฐบาล จากใจคนทำงานในภาคกลางคืน คือวีซ่าคนทำงาน ตอนนี้ถ้า ตม. มาตรวจคือโดนหมด คือช่องทางการเข้าถึงคือสถานที่ที่มีน้อย ถ้าอยากได้ถูก ๆ ต้องไปกรมแรงงาน ส่วนใหญ่มีในรูปแบบของบริษัท ค่าใช้จ่ายจะสูงขึ้น คือ บางร้านมีพนักงานบริการที่เป็นชาวต่างชาติอยู่ด้วย เขาก็อยากให้พนักงานในร้านได้รับสวัสดิการที่เขาควรจะได้ ในฐานะผู้ประกอบการ กฎหมายบางอย่างไม่ได้เอื้อ ร้านส่วนใหญ่มีลูกจ้างต่างชาติมาทำงานด้วย ส่วนใหญ่เป็นคนลาว พม่า กัมพูชาและเวียดนาม คนเหล่านี้ไม่มี work permit ก็ใช้ได้แค่ passport นักท่องเที่ยว ก็ต้องเดินทางกลับไปกลับมาแต่ละประเทศหลักเกณฑ์ก็จะไม่เหมือนกัน อยากให้มองถึงกลุ่มแรงงานชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในลักษณะนี้ในสถานประกอบการ เวลาเจ็บป่วยไม่สบายจะไปโรงพยาบาลก็ยากมากและมีค่าใช้จ่ายแพง ส่วนใหญ่ไปคลินิกเอกชน

บางร้านเปิด 1 ทุ่มครึ่ง ปิดประมาณตีสาม เมื่อก่อนปิดตีสองครึ่ง ทำงานกันประมาณ 9 ชั่วโมง ถ้าเป็นโคโยตีจะได้เพิ่ม 200 บาท แต่พวกหนูไม่เพิ่มเพราะว่าพวกหนูก็หาทิปจากการนั่งตมกับแขก เพราะเราไม่ใช่พนักงานประจำ บางร้านก็ได้รับประโยชน์จากนโยบายนี้ พนักงานบริการก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นมานิดหน่อย บาร์ผู้หญิงส่วนใหญ่เขาได้ลูกค้าต่อ แต่บาร์ผู้ชายเที่ยงคืนลูกค้าก็หมดแล้ว

เวลานั่งตมจะรู้ลึ้มว่าตมแค่ไหนที่จะไม่เมา ถ้ามากไปเราขอปฏิเสธแขกได้ แต่เด็ก ๆ เขาจะกินได้ ตม 1 แก้ว ก็ได้แล้ว 100 บาท แต่หนูได้แค่ 80 บาท ส่วนมากกินโค้กผสมโซดา ไม่ค่อยดื่มแอลกอฮอล์ นาน ๆ กินที อย่างลูกค้ามาแล้ว

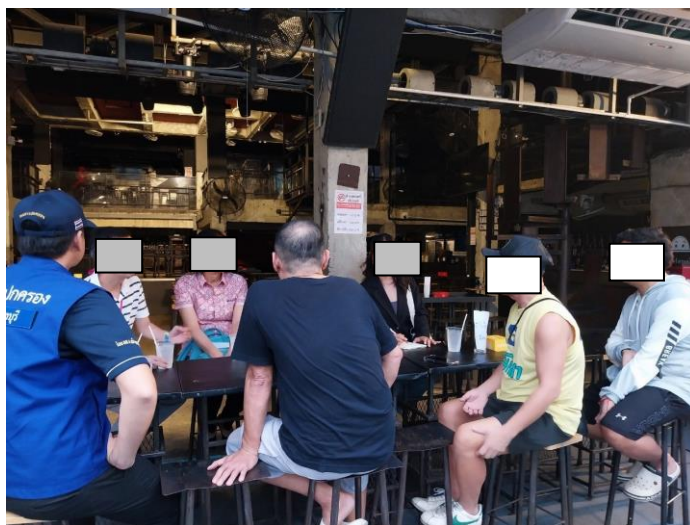
เลี้ยง drink เรา เราก็จะได้เงินจากส่วนนั้นด้วย สมมุติขาย drink ละ 400 บาท เราก็จะได้ 100 บาท ร้านก็จะได้ 300 บาท ต่อ 1 drink พนักงานหญิงจะมีราคาตึ่มน้อยกว่าผู้ชาย แก้วซื้อธรรมดา แก้วเล็ก ลูกจ้างที่ทำงานในภาคกลางคืนส่วนใหญ่ต้องจ่ายประกันสังคมเองบางร้านก็ทำให้อย่างในช่วงโควิดทุกคนลำบากมาก ถ้าไม่มีประกันชีวิตลำบากมาก ช่วงโควิดทุกคนว่างงานกันหมด ซื้อประกันช่วงโควิดก็ยุ่งยากมากกว่าจะได้เงิน บางคนผ่ามาเป็นปีว่าจะได้เงิน บางบริษัทก็จ่ายช้า บางบริษัทประกันขอเรียกเก็บคืนเกือบ 20,000 บาท เพราะได้กลับมาทำงาน ที่จริงนโยบายรัฐบาลเหมือนจะมีประโยชน์กับกลุ่มพนักงานกลางคืนแต่ในความเป็นจริงไม่ใช่แบบนั้นทั้งหมด

ส่วนคุณภาพชีวิตของคนทำงานกลางคืน ส่วนใหญ่โดยเฉพาะกลุ่ม sex-worker อยากให้รัฐหรือหน่วยงานการเงินธนาคารยอมรับกลุ่มคนเหล่านี้ พนักงานกลางคืนก็เหมือนพนักงาน office เวลาจะซื้อรถ ซื้อบ้าน เราไม่สามารถกู้ได้ คนทำงานกลางคืน ธนาคารให้ผ่านยาก เพราะไม่มีอะไรรองรับ ก็ต้องไปกู้เงินไอบังกอร์บร้อยละ 20 ที่จริงคนทำงานกลางคืนรายได้เยอะกว่าคนทำงาน office เวลาจะกู้ซื้ออะไรต้องใช้ใบรับรองเงินเดือน ถ้าเรามีใบรับรอง

เงินเดือน หรือจดทะเบียนเป็นบริษัท ก็จะต้องโดนเรื่องภาษีด้วย ถ้าจดทะเบียนเป็นรูปแบบของบริษัทก็จะมีเรื่องภาษีเข้ามา ทุกวันนี้ก็มีภาษีมากมายทั้งภาษีป้าย และอื่น ๆ จิปาถะ ทะเบียนการค้าเชิงพาณิชย์ที่จะต้องต่ออายุก็จะมีอีกหลายใบ เวลาคุณพ่อกับแม่มาตรวจเขาก็จะขูดใบพวกนี้ว่ามีครมัย หมตอายุหรือยัง ถ้าหมตอายุก็โดน

แต่ตอนนี้ยังไม่มียะบบอะไรมารองรับกลุ่มคนเหล่านี้ เขามองว่ามันเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงมากกว่า อย่างหนูกู้เงินไอบัง 30,000 บาท ต้องจ่ายวันละ 300 บาท เราไปกู้เพื่อนไม่ได้เพราะเขาก็ไม่มีหรือมีก็ไม่ให้เราืมอยู่แล้ว เพราะหนูมีลูก 3 คน เรียนมหาลัยกันหมด ก็ต้องหาเงินส่งลูก ๆ แล้วก็ทำงานทุกวัน ไม่มีวันหยุด 1 เดือนหยุดแค่วันเดียว เราต้องขยัน เพราะเงินเดือนไม่ได้เยอะ ได้เดือนละ 10,000 บาท แต่เราก็หาที่บ้งดื่มกับแขก พอได้เลี้ยงลูกเลี้ยงแม่ น้องชายก็พิการ ค่าใช้จ่ายเยอะ ต้องส่งเงินให้ทุกอาทิตย์ อาทิตย์ละ 3,000 บาท เราเป็นเหมือนเสาหลักของบ้าน พี่ทำงานนี้มา 20 ปีได้ ทำตั้งแต่ลูกยังเล็ก จนตอนนี้ลูกจะจบมหาลัยหมดแล้ว แต่ว่าที่นี้ต้อยคือ ทำให้หนูส่งลูกเรียนได้ ส่งพ่อแม่ แต่หนูต้องขยันมาก ๆ ไม่กิน ไม่เล่น ไม่เที่ยว ความมั่นคงในชีวิตเหมือนจะหารายได้ได้เยอะ แต่ว่าเมื่อร้านต้องจดทะเบียนเป็นบริษัท จะต้องมีการเสียภาษี และนำเข้าสู่ประกันสังคม นายจ้างก็ต้องจ่ายไม่อย่างนั้นก็ผิดกฎหมาย ผลกระทบในความไม่มั่นคงคือเวลาจะซื้อของขอ statement ไม่ได้ เพราะการทำงานไม่ได้เป็นหลักแหล่ง หรือใบรับรองเงินเดือน ส่วนใหญ่กลุ่มนี้เวลาที่ยากได้ไรเขาจะเก็บเงินไว้แล้วค่อยไปซื้อ บางทีเขาไปกู้ไปผ่อนไม่ได้ ส่วนใหญ่ทางร้านหรือลูกค้าจะจ่ายเป็นเงินสด หรือไม่ก็โอนเงินเข้าบัญชี ก็ไม่มีหลักฐานอะไรเลย

มูลนิธิที่ทำงานกับกลุ่มนี้ พยายามทำอยู่สองเรื่องคือ ยกเลิก พ.ร.บ.ปราบปรามการค้าประเวณี ซึ่งมีมานานแล้ว เจ้าหน้าที่ภาครัฐมักจะเอาข้อนี้เป็นข้ออ้างในการจับหรือรื้อไถ แต่ส่วนใหญ่จะจับพวกที่เตร็ดเตร่ พวกที่ยืนตามที่สาธารณะและบอกว่าแต่งตัวเข้าข่ายหรือปรับแล้วแต่จะหาเหตุ และพยายามผลักดันให้พนักงานบริการทุกคนไปอยู่ภายใต้กฎหมายแรงงานเพื่อให้ทุกคนได้รับการคุ้มครอง เหมือนพนักงานคนอื่น ๆ ที่ได้รับสวัสดิการ ทุกวันนี้สถานประกอบการจดทะเบียนคุ้มครองแค่สถานประกอบการ แต่พนักงานร่อยกว่าชีวิต ไม่ได้มีการคุ้มครองใด ๆ จากภาครัฐเพราะไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมายแรงงาน ผลกระทบที่เห็นได้ชัดคือช่วงโควิดที่ผ่านมา ด้บบาร์คาราโอเกะถูกปิดและปิดยาวนานกว่าธุรกิจอื่นๆ เพราะเป็นแหล่งต้องห้าม ถูกปิดกว่า 2-3 ปี ทุกคนไม่ได้รับการคุ้มครอง ไม่ได้รับการเยียวยาใด ๆ เลย ไม่มีรายได้ ทุกคนกระจัดกระจาย เพราะว่าบุคคลเหล่านี้ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองกฎหมาย

แรงงาน sex-worker ในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ได้มีการสำรวจข้อมูล มีประมาณ 6,000 กว่าคน รวมทั้งพนักงานบริการผู้หญิง พนักงานบริการผู้ชาย พนักงานที่เป็น LGBTQ ไม่รวม online

11. กลุ่มเยาวชน นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีร้านเหล้าอยู่รอบ ๆ มหาวิทยาลัย และมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตโชนนิ่งตั้งแต่เกิด

นักศึกษาที่มาให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงตี 4 แม้เยาวชนเหล่านี้เคยมีประสบการณ์เข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงก็ตาม แม้การขยายเวลาอาจทำให้พวกเขาและเยาวชนคนอื่น ๆ เข้าถึงได้ง่าย แต่การขยายเวลาให้คนดื่มมากขึ้นอาจมีผลกระทบตามมาอีกมาก

“ไม่เห็นด้วย เพราะรู้สึกว่าแบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว เปิดถึงตี 4 มันสุดไปหน่อย เปิดถึงตี 2 ก็โอเคแล้ว กำลังดี” (นักศึกษาหญิง)

“ผมคิดว่าแบบเดิมดีอยู่แล้ว ถ้าไปถึงคนที่อยู่รอบ ๆ คนที่เขาต้องพักผ่อนจากการทำงานในช่วงกลางวัน ถ้าเปิดถึงตี 4 แล้วมีเสียงดัง ชาวบ้านก็จะใช้ชีวิตลำบาก”

“ผมเห็นด้วยว่า ตี 2 กำลังดี ถ้าเปิดถึงตี 4 มันก็เกินไป เวลาที่เหมาะสมคือ 4 ทุ่มถึงเที่ยงคืน จากประสบการณ์พวกเราเวลาไปเที่ยวไปกินไปดื่มในกลุ่มเพื่อน ๆ ไม่เกินตี 1 ก็ถือว่าเยอะแล้ว เพราะร่างกายคนเรามันรับไม่ไหวแล้ว ถ้าเข้าไปนาน ๆ ก็อ้วมแล้ว” (อ่อม หมายถึง ร่างกายมันเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย ไม่จอยแล้ว)

นักศึกษาที่มาให้ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 1 และปี 2 อายุประมาณ 18-19 ปี แม้อายุยังไม่ถึง 20 ปี แต่ทุกคนเคยมีประสบการณ์เข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรีหลายครั้ง “แม้จะมีการตั้งโต๊ะตรวจบัตรด้านหน้าสถานบันเทิง แต่ในความจริงเจ้าหน้าที่ก็ให้เราเข้าไปแบบง่าย ๆ บางครั้งก็ใช้บัตรเพื่อนรุ่นพี่ที่อายุถึง 20 ปี โชว์แค่ 1 คนแล้วพวกเขาก็เดินตามเข้าไป” นักศึกษาบางคนให้ข้อมูลว่า “เดี๋ยวนี้ที่บางแสนเขาคุ่มเข้มมากกว่าเมื่อก่อน เขาให้เข้ายากมาก ส่วนใหญ่เดี๋ยวนี้ตรวจบัตรเข้มหมดทุกคน”

“เราอายุ 19 ปี เข้าไปในผับ บาร์ เขาก็ขายเหล้าให้ ใครเข้าไปเขาก็ขายให้หมด ตอนนี้เข้าไม่ได้แล้ว เขาตรวจเข้มกัน
มากเลย ตำรวจลงมากุมเข้มเลย”

นศ. ที่มาให้ข้อมูลดื่มเบียร์เฉลี่ย เดือนละ 1-2 ครั้ง (ผู้หญิง) ส่วนนักศึกษาผู้ชายดื่มเบียร์เฉลี่ยเดือนละ 2-3 ครั้ง แต่ละ
เดือนไปร้านเหล้าโดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 2 ครั้ง ได้ค่าใช้จ่ายรายสัปดาห์ ๑ ละ 2,000 บาท ต่อเดือน ๑ ละ 8,000
บาท บางรายได้ทุกๆ 15 วัน 3,000 บาท เดือนละ 6,000 บาท บางรายทำงาน part time ที่ร้านสะดวกซื้อด้วย

ค่าใช้จ่ายในการไปร้านเหล้าก่อนมีการบังคับเข้ม เฉลี่ยแล้วประมาณครั้งละ 1,000 บาท (จ่ายคนละ 200-300 บาท) มี
แบบซื้อเหล้าแล้วโปรเบียร์

“ปกติก็ไม่ชอบดื่มเบียร์อยู่แล้ว ดื่มแต่เหล้า ชอบดื่มเหล้าผสมโค้ก ดื่มเพราะเป็นการเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อน” (นศ.
ผู้หญิง)

นักศึกษาส่วนใหญ่บอกว่าการดื่มและไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบกับการเรียน เพราะส่วนใหญ่มักไปเย็นวัน
ศุกร์หรือเสาร์ วันจันทร์ก็กลับมาเรียน แต่มีคนที่รู้จักประสบอุบัติเหตุมาแล้วขับและเสียชีวิต “มีรุ่นน้องที่รู้จัก เขาเมา
แล้วขี่มอเตอร์ไซด์จากเส้นเสียงเมืองโดนรถชน ตอนนั้นก็เสียชีวิตแล้ว เสียไป 5-6 เดือนแล้ว ไม่มีด้านตรวจ น้องเขาขี่ไป
กับแฟนแต่แฟนเขาไม่เป็นอะไร”

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยังไม่เคยดื่มแบบเมาหัวราน้ำ ส่วนนักศึกษาผู้หญิงบางคน บอกว่า เวลาเมาจะให้เพื่อนไปส่งที่บ้าน
นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ดื่มเหล้าครั้งแรกโดยเฉลี่ยตอนอายุ 16 ปี ช่วงมัธยมปลาย ส่วนนักศึกษาชายดื่มครั้งแรกชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 อายุ 14 ปี “ที่บ้านคือถ้าดื่มก็ให้อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ชวนดื่ม” อีกคนก็ดื่มช่วงอายุ 15 ปี

เมื่อถามถึงการดูแลของอาจารย์ นักศึกษาบอกว่า อาจารย์มหาลัยที่สอนเคยไปไล่จากร้านเหล้าก็มี ที่ไปกินด้วยกันกับ
นักศึกษาก็มี เหมือนอาจารย์เขารู้ว่าวันนี้จะมีเรื่อง มีนัดตีกัน อาจารย์ก็จะมาที่ร้านแล้วก็วิ่งไล่เด็กนักศึกษาให้กลับ
อันตรายจากการไปเที่ยวผับบาร์ นอกจากการเมาแล้วขับแล้ว บางครั้งไม่รู้ว่คนที่มาเที่ยวเป็นใครบ้าง และใครเอา
อาวุธเข้ามาบ้าง บ่อยครั้งที่ลูกกระสุนพลาดไปโดนคนที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย พลาดไปโดนนักท่องเที่ยวแล้วเสียชีวิต เคยมี
ช่วงวันไหล คนมาเที่ยวงานเขม่นกันเองแล้วก็ยิงกัน กระสุนพลาดไปโดนนักศึกษาถึงขั้นเสียชีวิต

เมื่อถามว่าเวลาไปเที่ยวและดื่มสังสรรค์กับเพื่อน ๆ มีวิธีดูแลตัวเองอย่างไร นักศึกษาหญิงบอกว่า “พ่อแม่ผู้ปกครองรู้
ว่าดื่มเหล้า เขาก็บอกให้เราดูแลตัวเองดี ๆ และรู้ตัวเองดีว่าเป็นคนคออ่อน กินเหล้าแค่หนึ่งเดียวก็เมาแล้ว ส่วนใหญ่กิน
แค่เข้าสังคม”

อย่างไรก็ตาม การขยายเวลาเปิดสถานบริการถึงตี 4 แม้จะทำให้เยาวชนเข้าถึงง่าย แต่นักศึกษาทั้งหมดไม่เห็นด้วยกับ
นโยบายดังกล่าว เพราะกลัวว่าจะมีผลกระทบกับคนอื่นด้วย

เมื่อถามว่าลิมิตในการดื่มของตัวเองมากน้อยแค่ไหน และรู้ได้อย่างไรว่าเริ่มเมา ส่วนใหญ่จะมีอาการมึน ๆ “เวลาที่เมาก็ยืม เเย้ม ๆ ก็พอแล้ว หยุคดื่ม” “เวลาเมาแล้วพูดน้อยลง อยู่นิ่ง ๆ ถ้าเพื่อนที่อยู่ข้าง ๆ อ้าว ผมสร้างเมาเลย” ที่ผ่านมามีเรื่องทะเลาะวิวาทในร้านเหล้า “หนูเคยเมาหลับคาร้านเหล้า วันนั้นน้ำเป็นคนมารับแล้วพากลับ ก่อนมาร้านเหล้า บอกน้ำไว้แล้ว แล้วตอนกลับปกติน้ำจะมารับอยู่แล้ว เวลาไปดื่มก็ไปกับพี่และเพื่อนสนิท คือทุกคนเมากันหมด หนูดื่มโดยปกติประมาณ 4-5 แก้วก็เมาแล้ว” ปกติเวลาผู้หญิงเมาในร้านเหล้าเป็นเรื่องอันตรายมาก เพราะเวลาที่เมาหลังจากนั้นจะเกิดอะไรขึ้นเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลย

นักศึกษาชายส่วนใหญ่บอกว่าปกติเวลาดื่มเบียร์ ดื่มประมาณ 3 ขวดต่อครั้ง นอกจากดื่มสุราสารเสพติดชนิดอื่น ๆ ก็ไม่ได้ใช้ บุหรี่ไม่สูบ นอกจากนี้เขายังเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ควรห้ามขายสุรา คิดว่าถ้าใครอยากจะไปทำบุญก็ไป ใครอยากจะไปดื่มเหล้าก็ไม่ควรไปปิดกั้นเขา

จะเห็นว่านักศึกษากลุ่มที่มาให้ข้อมูลทุกคนมาจากครอบครัวที่ดี ครอบครัวดูแลเอาใจใส่ มีกฎระเบียบของครอบครัว และเข้าใจชีวิตของลูกในช่วงวัยที่อยากรู้อยากลอง ออกไปใช้ชีวิตกับกลุ่มเพื่อน ๆ แบบเด็กในเมือง เมื่อครอบครัวดี เด็กเหล่านี้มีภูมิคุ้มกันที่ดี ดังนั้นถ้าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนช่วยกันสร้างสังคมและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้เด็กเหล่านี้ พวกเขาจะเติบโตมาอย่างมีคุณภาพ

12. ผู้นำทางศาสนา

ผู้มีส่วนได้คือผู้ประกอบการ ส่วนเสียคือคนที่เข้าไปใช้บริการ ส่วนคนหาเข้ากินค่าเขาไม่ได้มีส่วนได้เสียกับนโยบายนี้เลย เพราะคนหาเข้ากินค่าก็คงไม่มีเงินไปใช้บริการแบบนั้น

ถ้าเปิดเป็นโซนอาจจะไม่ค่อยมีผลกับประชาชนโดยรวม แต่ถ้าเปิดทั้งจังหวัดคิดว่ามีผลกระทบตามมาแน่นอน รัฐบาลอยากกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้เข้าประเทศ แต่สุขภาพของประชาชนที่อยู่ในละแวกนั้นละ ต้องพิจารณาให้ดี เปิดถึงตีสองก็พอสมควรแล้ว ถ้าขยายเวลาน่าจะมีผลกระทบตามมามากมาย คนได้ประโยชน์มีแค่คนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ผลเสียอาจจะมีเยอะกว่านั้น เวลาเมื่ออุบัติเหตุแล้วก็มาสิ้นสุดที่วัด เดือนที่ผ่านมายอดสถิติที่วัดเกิน 20 ศพ มีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุกว่าครึ่ง ไม่ได้แก่ตาย แต่ต้องมาตายก่อนวัยอันควร ส่วนใหญ่เป็นอุบัติเหตุทางถนน เวลาที่มีการสูญเสีย ครอบครัวเขาก็ได้รับผลกระทบด้วย นอกจากเรื่องอุบัติเหตุแล้วยังมีเรื่องเสียงด้วย ที่รบกวนการใช้ชีวิตของคนทั่วไปที่เขาต้องการพักผ่อนหลับนอน เด็ก ผู้สูงอายุ คนป่วยจะอยู่อย่างไร

13. ผู้นำชุมชนและชาวบ้านที่อาศัยในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่เขตโซนนิ่ง

“คนในชุมชนไม่ได้รับประโยชน์อะไรจากนโยบายนี้เลย นอกจากได้รับผลกระทบมากยิ่งขึ้น”

“หลายชุมชนเขาก็อยากพูดแต่ไม่กล้าพูด คนที่อยู่ในพื้นที่รู้ทุกอย่างว่ามันเป็นยังไง พวกเราอยากได้ป่าต้องกลับมาเหมือนเดิม เสียงสะท้อนจากชาวบ้านเป็นเสียงจากกลุ่มเล็ก ๆ ผลสุดท้ายเราก็แพ้กลุ่มใหญ่ ยิ่งงะเขาก็เปิดถึงตี 4 จะ

เปิดปิดเวลาไหนเราไม่ว่า แต่ต้องมีการตรวจที่เข้มงวด ระบบการป้องกันอาชญากรรมและยาเสพติดต้องดีกว่านี้ ทำอย่างไรให้มีเหตุอาชญากรรมน้อยที่สุด เรื่องการจราจร เรื่องขยะ ทำได้มั้ยละ”

กลุ่มผู้นำชุมชนและตัวแทนชาวบ้านให้ข้อมูลว่า ตั้งแต่ประกาศนโยบายหลังวันที่ 15 ธันวาคม 2566 ผลกระทบในพื้นที่ที่ชัดเจนได้แก่ เรื่องอาชญากรรม เมาแล้วขับ นโยบายนี้มันก็มีส่วนดีกับผู้ประกอบการ แต่เป็นผู้ประกอบการกลุ่มเดียวที่ได้คือชมรมสถานบันเทิง เศรษฐกิจตัวนี้ไม่ได้มาถึงในหมู่บ้าน เพราะเขาขายที่อยู่ในโซนนิ่งที่เขาจัดไว้ แต่ที่มันเกิดปัญหาทุกวันนี้คือเรื่องเมาแล้วขับ ทะเลาะวิวาท อาชญากรรม ลักขโมยน้ำมันเยอะขึ้น เมื่อก่อนรถจากที่ไม่ติดก็ติดมากขึ้น ต่างคนต่างก็ต้องรอแซง ช่วงเช้า ๆ เวลาไปส่งนักเรียนก็อันตรายในเรื่องคนเมาแล้วขับ เจ้าหน้าที่ตำรวจเขาเคร่งครัด เข้มงวดม๊าย ช่วงหัวรุ่งเจ้าหน้าที่มีน้อยมาก เหตุที่เกิดขึ้นหลาย ๆ ครั้งก็จะเป็นแบบนี้ เมาทะเลาะวิวาทกันมาก ไม่เห็นด้วยนะกับนโยบายนี้ ถ้าปิดติสองก็โอเคแล้วแหละ พอประมาณ พอเปิดถึงตีสี่ผู้ประกอบการนั้นแหละที่ได้ แต่มันไม่ได้ถึงหมู่บ้านไง ไม่ได้ในชุมชนไง เพราะของเขาชุมชนมันก็ห่าง แต่ถ้าชุมชนที่ติดหน้าหาดเขาก็มีส่วนได้เสีย

ปัญหาที่อันตรายที่สุดคือปัญหาด้านการจราจร ก็คือเมาแล้วขับ รองลงมาคืออาชญากรรม แล้วปัจจุบันฝรั่งที่เข้ามาในเมืองไทย มันไม่เหมือนฝรั่งสมัยก่อน ไม่ได้คัดกรัด อย่างช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ฝรั่งจะเยอะ ขับรถก็ไม่รู้เรื่อง เมาไม่รู้เรื่อง ฝ่าฝืนกฎระเบียบของบ้านเมือง ฝรั่งทำไม่ผิด คนไทยทำแล้วผิด

คนรัสเซียกินไม่ง่าย เมาแล้วเที่ยวเยี้ยว เยี้ยวซี ตามข้างทาง กลายเป็นภาพที่ออกมาเป็นด้านลบของเมืองปาดอง คนในท้องที่ท้องถิ่นเขารู้ว่าเป็นแบบไหน แต่คนที่มาประกอบการการนี้ส่วนมากจะเป็นคนต่างจังหวัด เข้ามาเพื่อกอบโกย แล้วกลับบ้าน ตอนช่วงโควิดอยู่กันสบาย หลังจากโควิดมาจากไหนต่อไหนไม่รู้ ชาวต่างดาวก็เยอะ

ถ้าพูดขึ้นมาจริง ๆ ด้วยระบบระเบียบของราชการ มันไม่เข้มแข็ง มันก็เปิดช่องว่างให้ ถ้าปิดติสองก็เปิดช่องว่างให้ทางหน่วยงานราชการเก็บส่วย พอตีสี่ลากไปตีห้าตีหกก็เก็บส่วย มันไม่มีคำว่าตีสี่เป๊ะ พอตีสี่ตำรวจก็ขับรถเข้าไปเปิดไฟกระพริบเพื่อให้สัญญาณเพื่อบอกว่าให้ทุกร้านปิดได้แล้ว แต่ไม่ใช่ร้านยังเปิดไฟขายได้ต่อ อันนี้คือชัดเจน พวกผมทำงานตรงนี้ระบบในการทำความสะอาดจะรู้เลย ความจริงเป็นแบบนี้ ตีสี่ทุกคนปิดร้านคือไม่มี เขาบอกว่าปิดติสี่พอตีสี่ตำรวจจะขับเปิดไฟกระพริบ ขับรถเวียน ในโซนที่เป็นบาร์เปียร์ที่เขาให้เป็นโซนนิ่ง กว่าจะเสร็จก็หกโมงเช้า มันก็แอบปิดไฟหน้าร้าน แต่ยั้งนั่งขายกันอยู่ ต่อให้ปิดติสองเขาก็ขายกันถึงสว่าง เขาจะปิดประตูไว้หลอกตา ที่ผ่านมาเป็นแบบนี้

ทุกคนเวลาอยู่ในซอยบางลา ไม่ว่าจะเป็นช่วงหัวค่ำจนถึงตีสี่ตีห้า พอมันกินติดลมมันก็ไปลงหน้าหาด มันก็ไม่มีคำว่าจบ คนกินเหล้าคนเมาทำอะไรมันก็ไม่จบ ให้เปิดได้ถึงตีสี่พวกผมไม่เห็นด้วย ประโยชน์ที่เกิดไม่ได้เกิดกับคนในชุมชน มันได้เฉพาะผู้ประกอบการเท่านั้น แล้วผู้ประกอบการก็เป็นคนที่เห็นแก่ตัว คนไทยไม่เอา ฝรั่งโอเค ทุกคนพอเห็นฝรั่งก็อึ้ง แต่รู้มัยว่าบางคนเขาไม่มีเงิน กับพี่ไทยทำหน้ามูย

ปัญหาอีกเรื่องคือขยะที่มีจำนวนมากขึ้น กินแล้วทิ้ง ขยะล้นเมืองเลย นักท่องเที่ยวกินอาหารเสร็จก็ทิ้งไว้เลย แล้วเราไม่รู้เรื่องพวกฝรั่ง อยากนอน อยากเยี้ยว อยากซี ตรงไหนก็ทำ คนไทยเราต้องมีมารยาทของตัวเอง ฝรั่งมันไม่สนใจเทศบาลก็จ้างเอกชนมาล้างทำความสะอาด เมื่อก่อนผมก็เคยรับเหมาของเทศบาลก็จะเจอปัญหานี้

ที่เขาบอกว่าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ กระตุ้นให้ใคร ร้านขายเหล็กก็ได้ร้าน พวกผมไม่ได้อะไร ค่าเช่าที่ก็เจ้าของได้ แต่พวกเราไม่ได้อะไรเลย ตอนนี้นบ้านเมืองในปาดองน่ากลัว จากที่ไม่เคยมีฉกชิงวิ่งราว ยิ่งกัน เดี่ยวนี้มีเยอะ ยิ่งกันทุกวัน การดักปลุกค้า แถวนี่ฝรั่งก็พกปืนได้ เพราะว่าทุกคนที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ของเมืองปาดอง เขาไม่ได้ตระหนกถึงว่าคนพื้นเพเขาอยู่กันแบบไหน เขาอยู่กันแบบโอบอ้อมอารี มีมารยาท มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ของเขาพอพึ่งสำเนียงก็รู้แล้ว ถ้าถามทั้ง 7 ชุมชนว่าเห็นด้วยมั๊ย เขาไม่กล้าตอบ

ทุกคนไม่เห็นด้วย เขาอยากได้ชุมชนแบบเดิมกลับคืนมา ถ้าซอยบางลาพัฒนาเป็นถนนคนเดิน ทำแบบในเมือง น่าเที่ยวกว่า แต่นี่กลับกลายเป็นจุดขายเพื่อฝรั่ง ที่เขาปิดตีสี่ บอกว่าฝรั่งมันอยากกินถึงตีสี่ตีห้ามันมาท่องเที่ยว อันนั้นคือข้ออ้าง ต้องดูด้วยว่านักท่องเที่ยวมีหลากหลายกลุ่มอายุ คือมีผู้ประกอบการที่เป็นรายได้ใหญ่อยู่ตรงนั้นที่เขาพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ปิดตีสี่ให้ได้ เพื่อให้เขาอยู่รอด ผู้ประกอบการในพื้นที่ส่วนใหญ่มี connection กับระบบราชการ และมีผลประโยชน์ร่วมกัน อีกเรื่องที่น่ากังวลคือโรคติดต่อ และการตรวจอาวุธเวลาเข้ามาในซอยบางลา ตอนให้เปิดถึงตีสี่ก็บอกว่าอยากจะล้มล้างเพื่อไม่ให้มีส่วยแต่สุดท้ายมันก็มีส่วย ทุกวันนี้คนเก็บส่วยก็รู้อยู่ว่าเก็บให้ใครจ่ายให้หลายหน่วยงาน ถ้าไม่จ่ายก็ขายไม่ได้ ในเขตโซนนิ่งมีการขายของผิดกฎหมายกันอย่างเปิดเผย ทั้งรถเร่ขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ บุหรี่ไฟฟ้า ค่าประเวณี ทั้งรัสเซีย อิสราเอล ยาเสพติดก็ไม่ใช่แค่กัญชา สารพัดยาเสพติด ทั้งไอซ์ ยาอี ในการสะท้อนปัญหานี้ หลายคนเขาไม่กล้าให้ข้อมูล เพราะเวลามันย้อนมาถึงตัวเรานั้นอันตราย แล้วเรามีผู้นำที่ไม่เห็นความทุกข์สุขของชาวบ้านก็เหนื่อย ข้าราชการเข้ามาทำงานก็หวังกอบโกยผลประโยชน์ร่วมกับนายทุน แต่คนที่อยู่ในพื้นที่ พวกเราไม่ได้ไปไหน ก็อยู่ตรงนี้ เขาไม่ได้มาทำคุณงามความดีให้บ้านเมืองเราเลย ถ้ามาทำจริงคนปาดองเขาจะไม่ลืม ต้องยกย่อง มันแก่ไม่ได้ ต่อให้เปิดถึงตีสองมันก็ปิดตีสี่ ขยายเวลาเปิดตีสี่ก็เปิดถึงหกโมงเช้า หกโมงเช้าคนเมาเพ่นพ่านเต็มไปหมด ขยะบนถนนก็กวาดไม่ได้ พ่อค้าแม่ค้าเร่ขายเหล็กก็มี ขยะที่จะเก็บให้สะอาดเพื่อรถได้สัญจรก็ทำอะไรมิได้

หลังตีสี่ มีการเร่ขายเบียร์อยู่บริเวณถนนบางลาและตลอดแนวชายหาด

อีกปัญหาที่สำคัญของพื้นที่ป่าตอง ณ ปัจจุบัน คือคนเร่ร่อน ที่เพิ่มมากขึ้น ดิม เมอ อี ฉี ไม่เลือกสถานที่

ฝรั่งมาเช่าบ้านแล้วใช้ดาตไฟฟ้าเปิดเป็นร้านเหล้า บางวันปาร์ตี้กันถึงเช้า เปิดเพลงเสียงดัง รบกวนชาวบ้านในชุมชน
เจ้าหน้าที่รัฐก็ทำอะไรไม่ได้

ฝรั่งที่มาเที่ยวเดี๋ยวนี้นี้ไม่มีมารยาท เขาไม่ได้มาเรียนรู้วัฒนธรรมบ้านเรา เขาใช้สไตล์ของเขา รัสเซีย ฝรั่งเศส ก็มีแบบแผนการใช้ชีวิตแตกต่างกัน และไม่เห็นหัวคนท้องถิ่น คนท้องถิ่นเองก็เคยโดนฝรั่งทำร้าย แต่ไม่เป็นข่าวเหมือนหมอที่โดนฝรั่งถีบ เดี๋ยวนี้นี้ฝรั่งถีบคนไทยไม่เป็นไร แต่คนไทยถีบฝรั่งเดี๋ยวก็น่าเป็นข่าวใหญ่ ฝรั่งเดี๋ยวนี้นี้เป็นฝรั่งเกรดต่ำ ถ้าย้อนไปเมื่อ 30 ปีที่แล้ว ฝรั่งน่ารักมากเลย กลุ่มเยอรมัน อิตาลี ออสเตรีย อังกฤษ ญี่ปุ่น กลุ่มนี้จะสุภาพมาก ใช้เงินแบบเข้าถึงหมู่บ้าน อันนี้คือใครก็ได้ ล่าสุด ณ วันนี้ อินเดียล้วน ๆ คนที่จะมาเที่ยวตรงนี้นี่ถ้าเป็นเราก็ไม่อยากไปก็เลยต้องไปหาที่สงบ ๆ นักท่องเที่ยวดี ๆ ที่เคยมาไม่อยากมาแล้ว เมื่อคนมากธรรมชาติก็ถูกทำลาย น้ำทะเลก็สกปรก บนถนนก็สกปรก อาชญากรรมก็เยอะ ล่าสุดฝรั่งขโมยของกันเอง ทั้งมือถือและเงิน ตอนนี้ป่าตองมีแต่เรื่องไม่ดี

คนขับตุ๊กตุ๊กก็โดนฝรั่งทำร้าย ตอนแรกตกลงราคากัน 400 บาท พอไปส่งนักท่องเที่ยวจ่าย 20 บาท 60 บาท 100 บาท บางทีรถเก๋งมันขึ้นนั่งบนหลังคารถเลย มันไม่นั่งในรถ รัฐบาลต้องคัดกรองเรื่องนักท่องเที่ยว แล้วก็มีการกฎหมายที่

เข้มงวด แต่บ้านเรากฎหมายไม่เคยใช้ นักท่องเที่ยวเริ่มสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับคนในชุมชน คนในชุมชนเองก็เริ่มเครียด แต่เจ้าหน้าที่รัฐอาจจะชอบ แค่อำนาจไม่ใส่หมวกกันน็อกวันหนึ่งได้หลายพันบาท

คนในชุมชนไม่ได้รับประโยชน์อะไรจากนโยบายนี้เลย นอกจากได้รับผลกระทบมากยิ่งขึ้น

นโยบายหรือหลักการบริหารมันอยู่ที่ผู้บริหาร มันต้องมองเห็นไม่ว่าชุมชนทั้งหมดในเขตป่าต้อง เราจะดึงนักท่องเที่ยวเพื่อให้เขาเข้าถึงชุมชน เราต้องทำอะไร วิธีชีวิตของชุมชนคืออะไร ฝรั่งที่มาก็มีหลายกลุ่ม แต่ความพัฒนาในชุมชนอะไรบ้างที่เล็งเห็นเรื่องดี ๆ ในชุมชนแล้วต่อยอด ไม่ว่าสินค้าชุมชน แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม แล้วในพื้นที่ตอนนี้นักท่องเที่ยวที่สูงขึ้นมาไม่พอกับใช้ สมัยก่อนมีเงิน 500 บาทต่อวัน สบายแล้ว เดียวนี้ 1,000 บาทไม่พอ

การตั้งด่านวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในพื้นที่ ชาวบ้านส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า ไม่แน่ใจว่าเคยมีการตั้งด่านตรวจหรือไม่ เพราะไม่เคยเห็น ส่วนใหญ่จับคนไม่ใส่หมวกกันน็อก ถ้าปฏิบัติตามนโยบายจริง ๆ เพื่อให้บ้านเมืองไปข้างหน้าได้จับได้เป็นร้อย หลายชุมชนก็อยากพูดแต่เขาไม่กล้าพูด

ถ้ายังอยากจะทำเปิดควมมีการตรวจที่เข้มงวด อายุที่เข้าไปเที่ยวก็ต้องให้ชัดเจน ระบบการป้องกันอาชญากรรม ยาเสพติดมันต้องดีกว่านี้ ไม่ว่าปิดกั้นมันเหมือนกัน แต่หลักในการปฏิบัติ ปิดตีสองหรือตีสี่ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็มีค่าเท่ากัน แต่มันอยู่ที่การปฏิบัติ ทำอย่างไรให้มีเหตุน้อยที่สุด ไม่ว่าอาชญากรรม ยาเสพติด เรื่องจราจร ชยะ ทำให้ได้ก่อน ตอนนี้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่มีมากขึ้น ทั้งไทยทั้งต่างชาติ ทุกวันนี้คนเราเห็นแก่งเงินจนลืมทุกสิ่งทุกอย่าง นโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐไม่ชัดเจน ตราบใดที่ยังมีส่วย ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายก็มีค่าเป็นศูนย์ จะทำอะไรอยากให้มองเห็นชาวบ้านคนในพื้นที่บ้าง คนในพื้นที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เราเป็นคนป่าต้องถือกำเนิดเกิดที่นี่ เวลาภาพมันออกไปมีแต่เรื่องไม่ดี

ในชุมชนจะมีฝรั่งที่มาเข้าบ้านอยู่ ชอบเปิดเพลงเสียงดัง จัดปาร์ตี้แทบทุกคืนบนดาดฟ้า เคยเตือนเขาก็ไม่ฟัง เคยคุยกับตำรวจ ตำรวจบอกว่าถ้าผิดเวลาให้แจ้ง แต่เคยแจ้งก็เหมือนเดิม เขาก็ยังปาร์ตี้เหมือนเดิม เพราะว่าที่บ้านมีผู้สูงอายุแล้วเขานอนไม่หลับ ตอนนี้คนในชุมชนคือเครียดมาก ไม่รู้จะทำไม ดูเหมือนว่าป่าต้องเร่งพัฒนาแต่ความเสื่อมก็ตามมา ชาวบ้านคนในท้องถิ่นอยู่ไม่มีความสุข เวลาเข้าประชุมกับเจ้าหน้าที่รัฐ ตำรวจบอกว่าโทรหาได้เลย ถึงเวลาก็ไม่มา โทรก็ไม่รับ เจ้าหน้าที่รัฐไม่ไ้คนในพื้นที่เขาไม่รู้จะอะไรเลย คนที่อยู่ในพื้นที่รู้ทุกอย่างว่ามันเป็นยังไง

“รัฐบาลไม่มีความจริงจังในการพัฒนาประเทศ ตัวบุคคลต้องพัฒนาก่อน ทำตัวเองให้ดีกว่าที่จะไปพัฒนาคนอื่น” ปัจจุบันนี้มันกลับกลายเป็นแสวงหาตำแหน่ง ยศถาบรรดาศักดิ์ พอเข้ามาแล้วก็กอบโกย ไม่ได้มาพัฒนาอย่างจริงจัง ที่หวังคือต่อไปลูกหลานจะอยู่ยังไง จะหากินแบบไหน

ทางออกของปัญหาคือรัฐบาลต้องมีมาตรการที่เข้มงวดกว่านี้ แต่คิดว่าทำไม่ได้ มาตรการการป้องกันถ้าตราเป็นแค่ตัวหนังสือ เพราะในความเป็นจริงคือไม่ปฏิบัติกันไม่ทำให้เป็นรูปธรรม “เสียงสะท้อนจากชาวบ้านกลุ่มเล็ก ๆ สุดท้ายเราก็แพ้กลุ่มใหญ่ เสียงจากชาวบ้านส่วนใหญ่ดังไม่เท่าเสียงของนายทุน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐที่ได้ประโยชน์”

ขยะในแต่ละเช้าเฉพาะพื้นที่ถนนบางลา

และยังมีขวดเปียร์ แก้วเปียร์ที่สะท้อนคุณภาพของนักท่องเที่ยวในป่าตอง ณ ปัจจุบัน

จากการสังเกตของนักวิจัย สอดคล้องกับข้อมูลของชาวบ้านและผู้นำชุมชน ป่าตองเป็นเมืองที่วุ่นวายทั้งวันทั้งคืน เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ไม่สะอาดเหมือนเคย สภาพแวดล้อมบริเวณพื้นที่ป่าตองนั้น ค่อนข้างแออัด การจราจรดูวุ่นวาย นักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชั้นเลว ต่างจากเมื่อก่อน นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวป่าตองมีมารยาท และเคารพพื้นที่ดั้งเดิมของชาวบ้านในพื้นที่ แต่เดี๋ยวนี้เปลี่ยนไป จนคนในพื้นที่อยากจะย้ายหนีไปอยู่ที่อื่น

“ขยะในแต่ละวันเยอะมาก ๆ นักท่องเที่ยวขับซั้รถแบบไม่มีวินัยและไม่รู้กฎจราจร เจ้าหน้าที่รัฐไม่มีมาตรการที่เข้มงวดในการดูแลจัดการ นโยบายประเทศไม่ได้เห็นหัวชาวบ้าน อยากได้แค่เศษเงินจากนักท่องเที่ยวชั้นเลวพวกนี้” ชาวบ้านในพื้นที่

ชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีอำนาจอะไรไปต่อรอง เสียงจึงดังไม่พอ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีใครเห็นด้วยกับนโยบายนี้ แต่พูดอะไรไม่ได้ เพราะไม่อยากมีปัญหากับผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ สถานบันเทิงในป่าตอง มีให้เห็นได้ทุกพื้นที่ แม้จะอยู่ในย่านชุมชน บางครั้งฝรั่งมาเข้าบ้านคนในพื้นที่แล้วใช้พื้นที่ดาดฟ้า บ้านตัวเอง เปิดเป็นร้านเหล้า เปิดเพลงดังทั้งคืน ร้านอาหารติดกับรั้วโรงเรียน แต่เปิดเป็นบาร์นั่งดื่มได้ทั้งวันทั้งคืน มีผู้หญิงนั่งดื่มแต่ตั้งโป๊และให้บริการแขกต่างชาติ เด็กนักเรียนเห็นจนกลายเป็นภาพชินตา เมื่อผู้นำและผู้มีอำนาจในพื้นที่เห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องปกติ ไม่จัดสภาพแวดล้อมที่

เหมาะสมให้กับเด็ก ที่น่ากังวลคือ นักการเมืองและผู้ประกอบการในพื้นที่มีนโยบายจะทำให้พื้นที่บนป่าตองทั้งหมดเป็นเขตโซนนิ่ง และจะให้มีบ่อนคาสิโนในพื้นที่นี้ด้วย

เรื่องดังกล่าว หากปล่อยไว้แบบนี้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อาจได้รับผลกระทบเพิ่มมากขึ้น และยากที่จะให้คนเหล่านี้มีความสำนึกขึ้นมาเองได้ จึงเป็นที่มาว่าทำไมประเทศไทยต้องมีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

14. วินมอเตอร์ไซด์ให้บริการนักท่องเที่ยวในเขตโซนนิ่ง

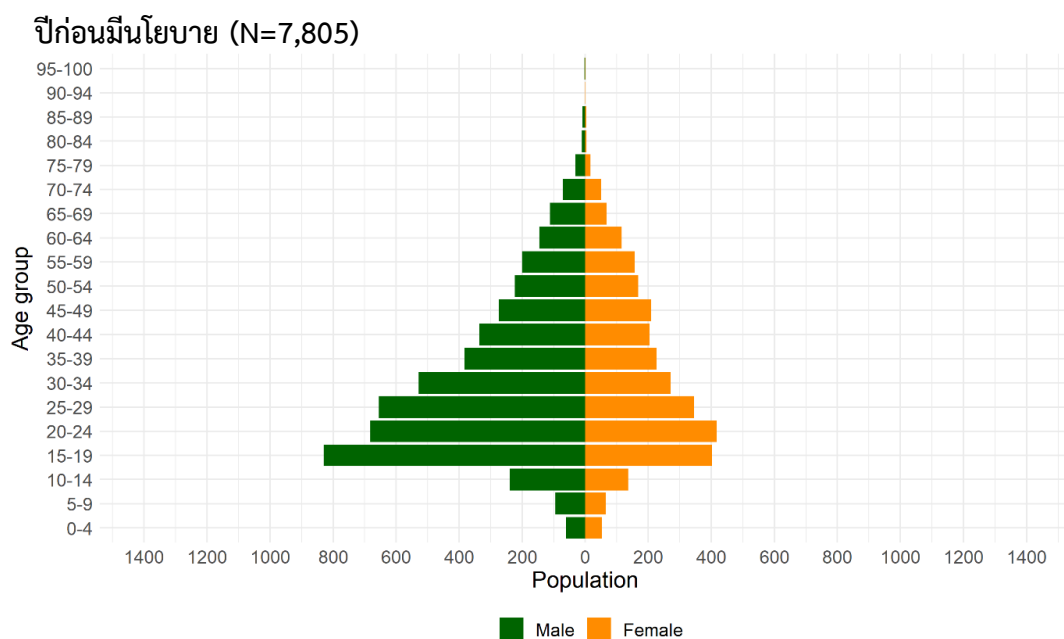
วินมอเตอร์ไซด์เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ได้ประโยชน์จากนโยบายนี้ ในแต่ละคืนพวกเขามีรายได้จากการรับส่งนักท่องเที่ยวในพื้นที่เขตโซนนิ่งอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 400 บาทต่อวัน ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า การมาตั้งวินในพื้นที่นี้ต้องมีค่าใช้จ่าย เช่น ค่าเสียเงิน ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวฝรั่ง พนักงานร้านต่าง ๆ ที่เลิกงาน แต่ถ้าเทียบกับเมื่อก่อนปัจจุบันนี้เงียบเมื่อก่อนดีมาก ก่อนที่จะมีโควิด หลังโควิดเปิดมาก็ยังดีอยู่ แต่ 2 เดือนที่ผ่านมาไม่ดีเลย วันละ 400 บาทแทบจะหายากเลย แม้จะขยายเวลาเปิดถึงตี 4 ก็ไม่ดีขึ้น เพราะปัจจุบันมีรถให้บริการผ่านแอปพลิเคชัน แต่ทางวินมอเตอร์ไซด์ไม่ได้ติดใจอะไร ถือว่าเป็นอาชีพและหนทางการอยู่รอดของทุกคน “พวกเราไม่ได้ไปขับไล่ ไปทะเลาะกับเขา ถือว่าเป็นสิทธิ์ของลูกค้าที่จะเลือกใช้บริการ” อีกอย่างผู้ให้บริการวินมอเตอร์ไซด์ที่มาให้บริการในพื้นที่มีจำนวนเยอะด้วย แล้วเราก็ไม่ได้วิ่งตลอด 24 ชั่วโมง ตั้งแต่ที่ทำงานนี้มาไม่เคยมีอุบัติเหตุ อย่างมากก็ทะเลาะกับนักท่องเที่ยวที่เมาแล้วไม่จ่ายค่าบริการ “คนเมาที่ใช้บริการแล้วไม่จ่ายค่าบริการเจอบ่อยพอสมควรในช่วงหลัง ๆ มาเนี่ย ถ้าเขาไม่จ่ายเราก็ไม่รู้จะทำยังไง บางครั้งคุ้ยไม่รู้เรื่องเราก็ไม่ให้บริการ บางรายก็มีการกระทบกระทั่งกันบ้างแต่เราก็บอกกับลูกวินไปว่า อะไรยอมได้ก็ยอม โอกาสหน้าเราค่อยว่ากัน อย่าไปมีเรื่องกับลูกค้าชาวต่างชาติ เพราะเรากลัวเป็นภาพข่าวออกไปแล้วจะมีผลกระทบกับกลุ่มอื่น ๆ ด้วย” “มันมีอยู่แล้วฝรั่งที่ทิ้งเงิน ผมเจอบ่อย ขนาดผมไม่ยอมคนผมยังโดนเลย เขาไม่จ่ายค่าบริการให้ผมจะทำยังไง ฝรั่งตัวบึก ๆ ใครจะกลายยอมไปปะทะด้วย ได้ไม่คุ้มเสีย มันเที่ยวกินได้ แต่เวลาเราไปส่งถึงโรงแรมถึงคอนโด ค่ารถมันไม่ให้ แต่ฝรั่งดี ๆ ก็มี บางคนก็ใจดี ไปใกล้ ๆ เขาก็ให้ 100-200 บาท นักท่องเที่ยวก็มีทั้งดีและไม่ดีแต่เราก็อยู่กันได้”

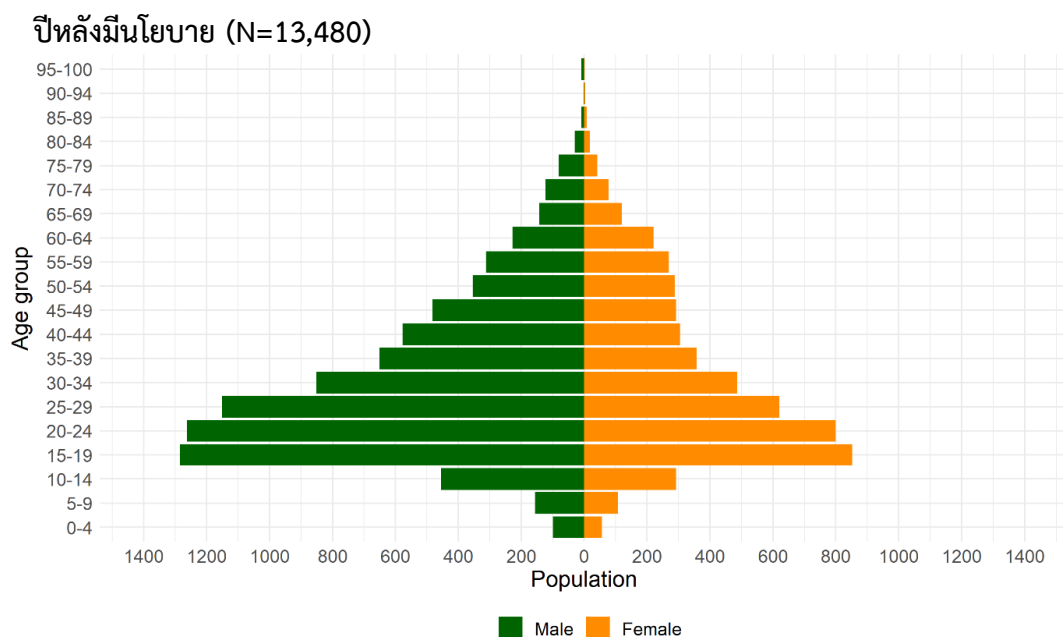
วิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลการบาดเจ็บของพื้นที่จังหวัดชลบุรี

ข้อมูลดังกล่าวเป็นตัวอย่างของข้อมูลการบาดเจ็บที่เก็บรวบรวมโดยโรงพยาบาลในพื้นที่จังหวัดชลบุรี การนำข้อมูลนี้ไปใช้ควรพิจารณาอย่างรอบด้าน เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายด้านในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงตัวอย่างในการนำเสนอเพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงคุณภาพของรายงานฉบับนี้เท่านั้น

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน

ข้อมูลประชากรที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดชลบุรีระหว่างปีก่อนมโนบาย (16 ธ.ค.65-31 พ.ค.66) และปีหลังมโนบาย (16 ธ.ค.66-31 พ.ค.67) มีจำนวน 13,114 และ 13,490 ราย สามารถนำข้อมูลมาเสนอเป็นกราฟพีรามิดประชากรที่มีข้อมูลเพศและอายุได้ 7,805 และ 13,480 ราย ตามลำดับ หากดูโครงสร้างอายุพบว่า ช่วงอายุ 0-14 ปี ร้อยละ 8.6 ช่วงอายุ 15-34 ปี ร้อยละ 53.7 ช่วงอายุ 35-64 ปี ร้อยละ 32.8 และอายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.9 และเมื่อพิจารณาอายุเฉลี่ยแล้วพบว่า เพศชายมีอายุเฉลี่ย 31.70 ปี และเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 32.77 ปี ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 แสดงลักษณะพีระมิดประชากรของผู้ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำแนกตามปีนโยบาย

จากข้อมูลทั่วไปของผู้ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ระหว่างปีก่อนมีนโยบายและปีหลังมีนโยบาย พบว่าจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุใกล้เคียงกันในช่วงก่อนและหลังมีนโยบาย และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดชลบุรีประมาณ ร้อยละ 87 ซึ่งในช่วงปีหลังมีนโยบายเพศชายมีจำนวนลดลงกว่าก่อนมีนโยบายประมาณร้อยละ 3.6 และส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18-34 ทั้งปีก่อนและหลังมีนโยบาย ส่วนอาชีพที่ได้รับอุบัติเหตุมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ ผู้ใช้แรงงาน นักเรียน/นักศึกษาและพนักงานบริษัท โดยกลุ่มผู้ใช้แรงงาน พบว่าปีหลังมีนโยบายมีจำนวนการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อนมีนโยบายร้อยละ 38.2 และการเข้ารับการรักษาใน IPD ลดลงจากปีก่อนมีนโยบายร้อยละ 10.8 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ จำแนกตามปีนโยบาย (N=26,604)

ข้อมูล	ปีก่อนมีนโยบาย N (%)	ปีหลังมีนโยบาย N (%)
ทั้งหมด	13,114 (49.29)	13,490 (50.71)
เพศ		
ชาย	8,528 (65.03)	8,277 (61.36)
หญิง	4,586 (34.97)	5,213 (38.64)
อายุ (ปี), (N=21,285)		
Mean ± SD.	32.24 ± 16.57	32.04 ± 16.66
Median (IQR)	28.58 (19.21, 43.23)	28.00 (19.18, 42.49)
Min - Max	0.04 – 99.62	0.05 – 99.00
กลุ่มอายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 13 (child)	498 (3.80)	799 (5.92)
13-17 (adolescence)	1,119 (8.53)	1,918 (14.22)

ข้อมูล	ปีก่อนมีนโยบาย N (%)	ปีหลังมีนโยบาย N (%)
18-34 (early adulthood)	3,300 (25.16)	5,916 (43.85)
35-59 (middle adulthood)	2,302 (17.55)	3,813 (28.27)
60 ขึ้นไป (later maturity)	586 (4.47)	1,034 (7.66)
ไม่ทราบ/ ไม่ระบุ	5,309 (40.48)	10 (0.07)
อาชีพ		
ไม่มีอาชีพ	345 (2.63)	472 (3.50)
แม่บ้าน (มีรายได้)	39 (0.30)	0 (0.00)
แม่บ้าน(ไม่มีรายได้)	110 (0.84)	0 (0.00)
พ่อบ้าน (ไม่มีรายได้)	77 (0.59)	0 (0.00)
งานบ้าน	0 (0.00)	111 (0.82)
นปค.(เด็กยังไม่เข้าโรงเรียน)	136 (1.04)	133 (0.99)
นักเรียน/ นักศึกษา	1,900 (14.49)	2,196 (16.28)
Rider (พนักงานส่งของ/ส่งอาหาร)	0 (0.00)	2 (0.01)
จักรยานยนต์รับจ้าง	0 (0.00)	4 (0.03)
พนักงานขับรถอิสระต่างๆ	14 (0.11)	12 (0.09)
เกษตรกร	97 (0.74)	107 (0.79)
ประมงและการเดินเรือ	2 (0.02)	0 (0.00)
ข้าราชการ	34 (0.26)	22 (0.16)
ค้าขาย	212 (1.62)	171 (1.27)
ตำรวจ/ ทหาร	52 (0.40)	55 (0.41)
นักโทษ	1 (0.01)	0 (0.00)
นักบวช ภิกษุ ซี พราหมณ์	2 (0.02)	4 (0.03)
ผู้ใช้แรงงาน	2,060 (15.71)	2,847 (21.10)
ช่างฝีมืออิสระ	10 (0.08)	5 (0.04)
พนักงานบริษัท	1,452 (11.07)	1,723 (12.77)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	26 (0.20)	20 (0.15)
ศิลปิน นักแสดง	1 (0.01)	0 (0.00)
อื่นๆ	2,888 (22.02)	2,182 (16.17)
ไม่ทราบ	3,656 (27.88)	3,424 (25.38)
ภูมิลำเนา		
ในจังหวัด	3,235 (87.86)	11,789 (87.46)
นอกจังหวัด	439 (11.92)	1,653 (12.26)
ไม่ทราบ	8 (0.22)	37 (0.27)
การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล		
DBA	159 (1.21)	210 (1.56)
IPD	1,747 (13.32)	1,559 (11.56)

ข้อมูล	ปีก่อนมีนโยบาย N (%)	ปีหลังมีนโยบาย N (%)
OPD	11,208 (85.47)	11,721 (86.89)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์

จากข้อมูลการดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างปีก่อนมีนโยบายเทียบกับปีหลังมีนโยบาย พบว่า จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บมีการดื่มแอลกอฮอล์ลดลงจากปีก่อนมีนโยบาย โดยลดลงประมาณร้อยละ 14.0 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ได้รับบาดเจ็บ จำแนกตามปีนโยบาย (N=26,604)

การดื่มแอลกอฮอล์	ปีก่อนมีนโยบาย N=13,114	ปีหลังมีนโยบาย N=13,490	ร้อยละการ เพิ่มขึ้น/ลดลง
ดื่ม	2,071 (15.79)	1,781 (13.20)	-14.0
ไม่ดื่ม	8,062 (61.48)	8,841 (65.54)	+8.8
ไม่ระบุ	2,981 (22.73)	2,868 (21.26)	-3.8

จากผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพศ ช่วงอายุ ประเภทการขับขี่ ความรุนแรงของการบาดเจ็บ และการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ระหว่างปีนโยบายในกลุ่มผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปีนโยบายของผู้ได้รับบาดเจ็บในกลุ่มผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (N=3,852)

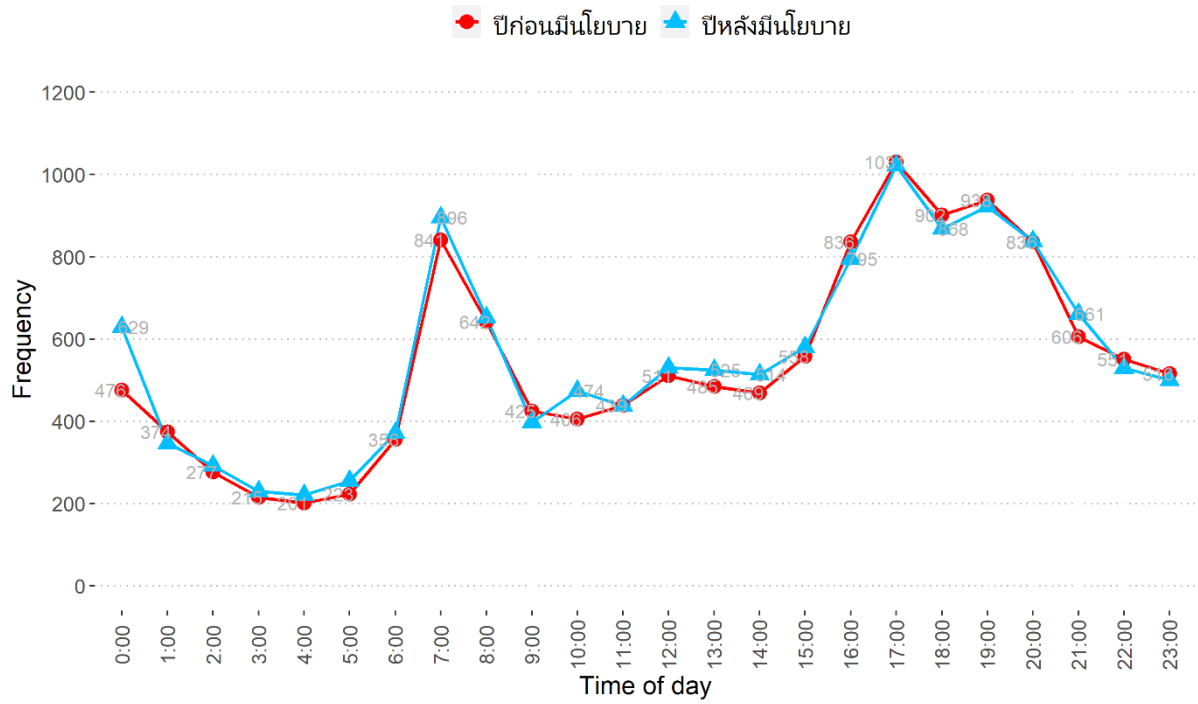
ข้อมูล	ปีก่อนมีนโยบาย N=2,071	ปีหลังมีนโยบาย N=1,781	p-value
เพศ			0.342
ชาย	1741 (84.07)	1476 (82.87)	
หญิง	330 (15.93)	305 (17.13)	
ช่วงอายุ			0.308
ต่ำกว่า 13 (child)	4 (0.34)	4 (0.22)	
13-17 (adolescence)	27 (2.26)	51 (2.86)	
18-34 (early adulthood)	598 (50.08)	948 (53.23)	
35-59 (middle adulthood)	513 (42.96)	704 (39.53)	
60 ขึ้นไป (later maturity)	52 (4.36)	74 (4.15)	
ประเภทการขับขี่			0.630
คนขับ	1759 (84.93)	1547 (86.86)	
คนโดยสาร	202 (9.75)	188 (10.56)	

คนเดินเท้า	36 (1.74)	24 (1.35)	
ไม่ทราบ	74 (3.57)	22 (1.24)	
ความรุนแรงของการบาดเจ็บ			0.106
DBA	26 (1.26)	12 (0.67)	
Emergency	321 (15.5)	257 (14.43)	
Life threatening	77 (3.72)	54 (3.03)	
Urgent	1202 (58.04)	1101 (61.82)	
Semi/Less urgent	399 (19.27)	328 (18.42)	
Non-urgent	42 (2.03)	28 (1.57)	
Unknow	4 (0.19)	1 (0.06)	
การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล			0.086
DBA	26 (1.26)	12 (0.67)	
IPD	499 (24.09)	401 (22.52)	
OPD	1,546 (74.65)	1,368 (76.81)	

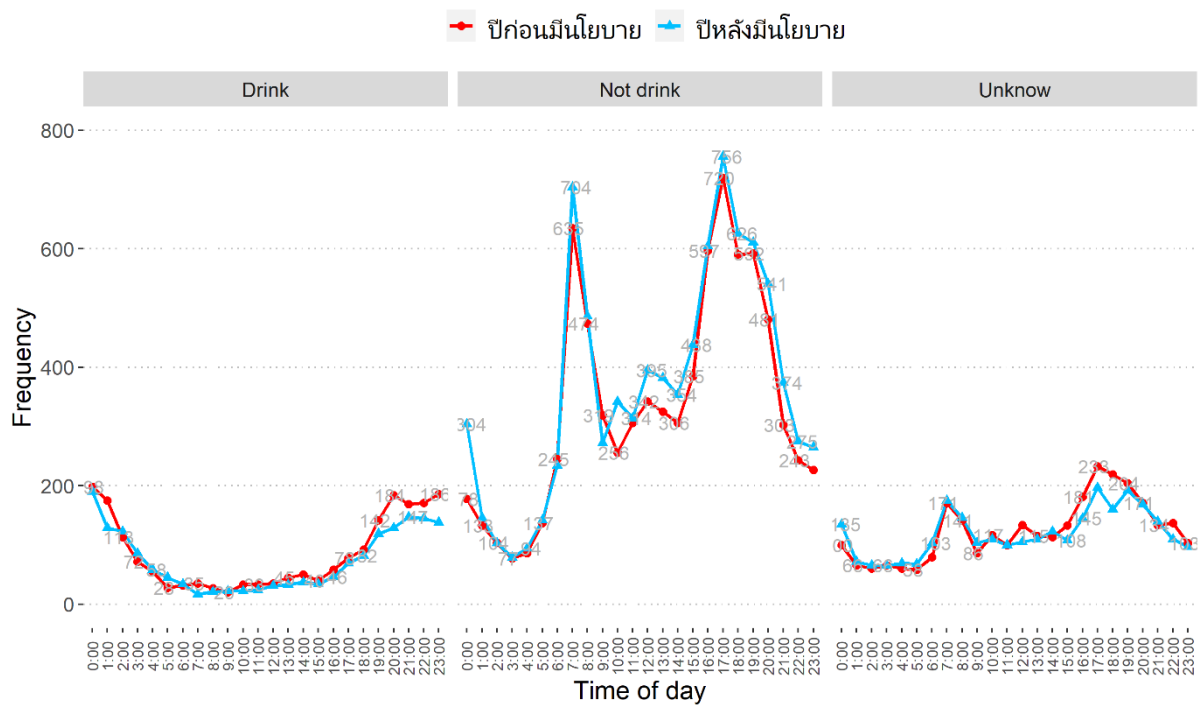
3. ข้อมูลแนวโน้มของการเกิดอุบัติเหตุ

แนวโน้มของอุบัติเหตุในแต่ละช่วงเวลา พบว่า ทั้งปีก่อนและหลังมีนโยบายมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นมากที่สุดในปี 16:00-20:59 และเกิดขึ้นมากอีกครั้งในช่วงเช้า 07:00-07:59 น. โดยช่วงเวลาที่แต่ละกลุ่มมีอุบัติเหตุสูงสุดช่วงเวลา 17:00-17:59 น. และต่ำสุดในช่วง 03:00-04:59 น. จากกราฟจะเห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีแนวโน้มเกิดอุบัติเหตุในช่วงเช้าและเย็น อาจเกิดจากสภาพการจราจรที่หนาแน่นในช่วงเช้าและเย็น การเร่งรีบของผู้ขับขี่ ซึ่งเป็นช่วงเวลารับส่งนักเรียนและทำงาน ดังแสดงในภาพ 2

หากจำแนกอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เกิดขึ้นมากในช่วงเวลากลางคืน โดยเฉพาะช่วงเวลา 20:00-01:59 น. ซึ่งต่างจากผู้ไม่ดื่มสุราที่มักเกิดอุบัติเหตุช่วงเวลา 07:00-07:59 และ 17:00-17:59 เนื่องจากเป็นช่วงเวลารับส่งนักเรียน การเข้าออกทำงาน ดังแสดงในภาพ 3

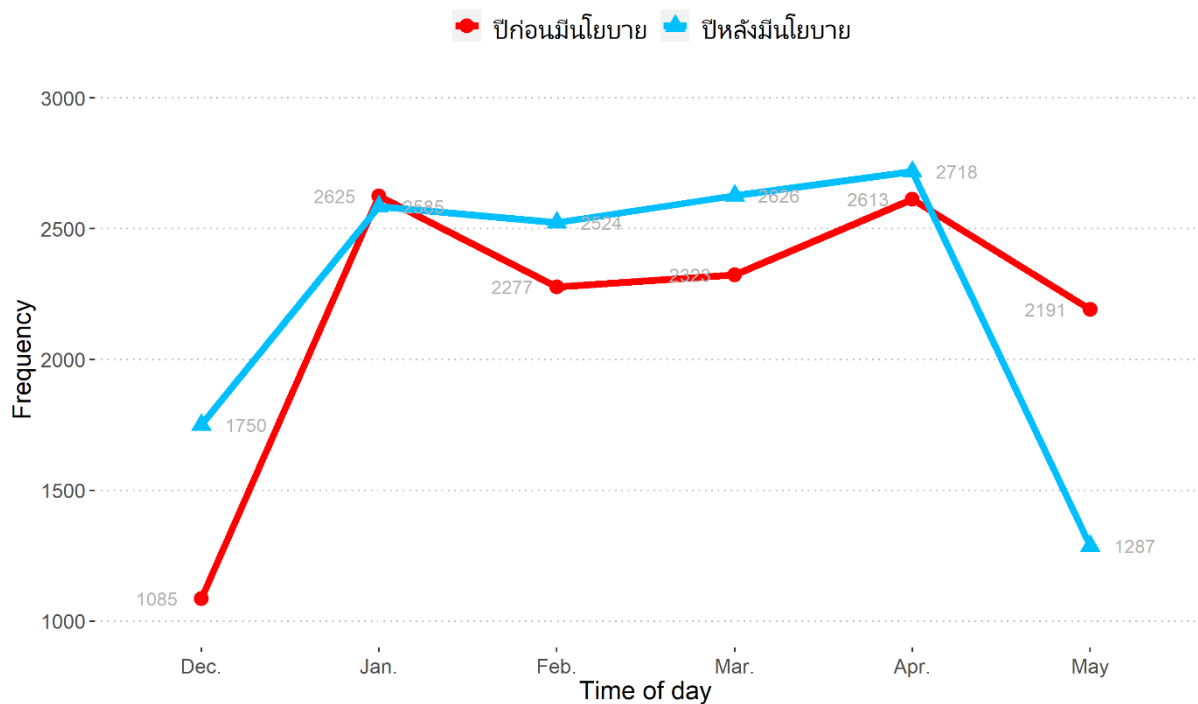
ภาพ 2 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บในแต่ละช่วงเวลา (24 ชั่วโมง) จำแนกตามปีนโยบาย

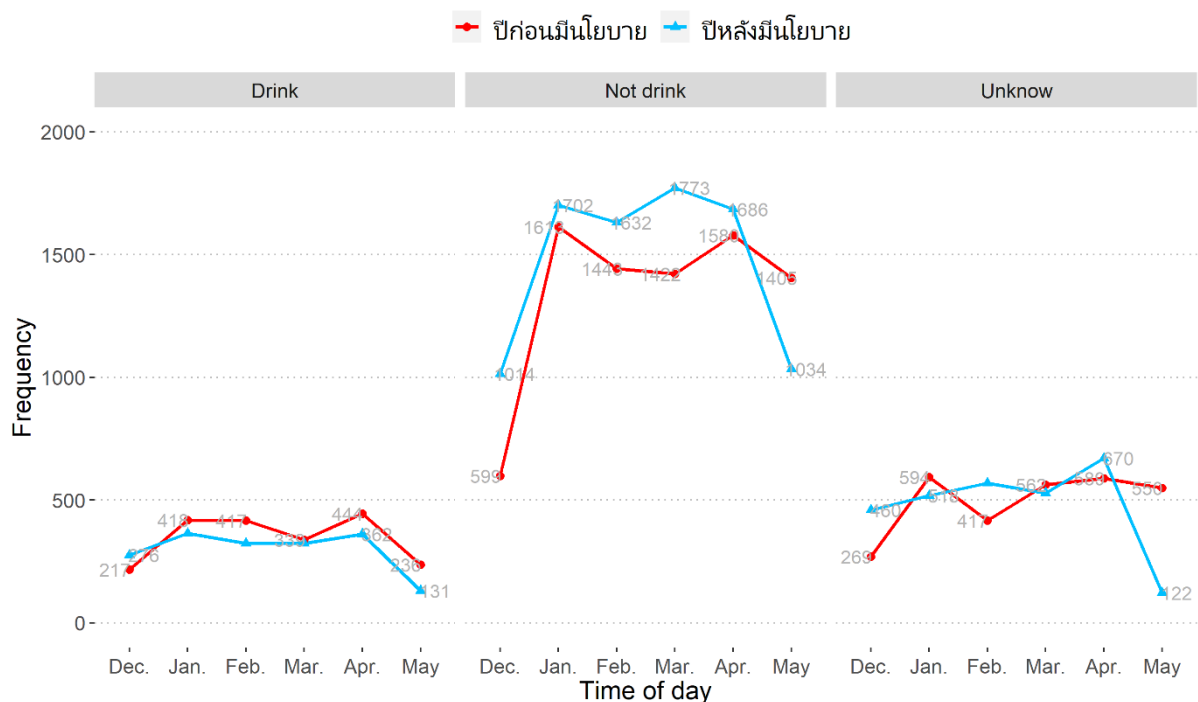
ภาพ 3 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บในแต่ละช่วงเวลา (24 ชั่วโมง) จำแนกตามลักษณะการดื่มแอลกอฮอล์และปีนโยบาย

แนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละเดือน จำแนกตามปีนโยบาย พบว่า เดือนที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุดทั้ง 2 ช่วงเวลาปีนโยบาย คือ เดือนมกราคมและเมษายนซึ่งเป็นช่วงของการจัดเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ หากพิจารณาการเพิ่มขึ้นของอุบัติเหตุในแต่ละเดือน พบว่า เดือนธันวาคม กุมภาพันธ์ มีนาคม และเมษายน ปีหลังมีนโยบายจะเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าปีก่อนมีนโยบาย ดังแสดงในภาพ 4

หากจำแนกอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ผู้บาดเจ็บที่ดื่มแอลกอฮอล์ในปีก่อนมีนโยบายมีจำนวนสูงกว่าปีก่อนมีนโยบายทุกเดือน ยกเว้นเดือนธันวาคมที่มีจำนวนต่ำกว่า ในทางกลับกันกับกลุ่มไม่ดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ในปีก่อนมีนโยบายมีจำนวนผู้บาดเจ็บต่ำกว่าปีหลังมีนโยบายในทุกเดือน ยกเว้นเดือนพฤษภาคม ดังแสดงในภาพ 5

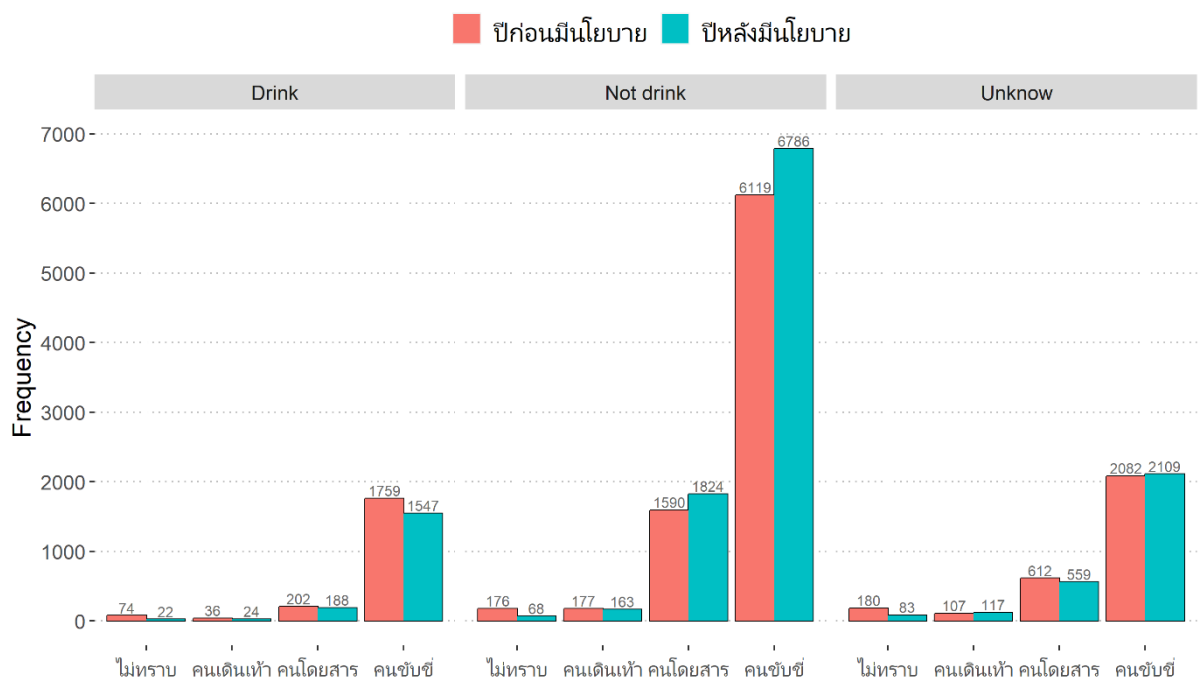

ภาพ 4 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละเดือน จำแนกตามปีนโยบาย

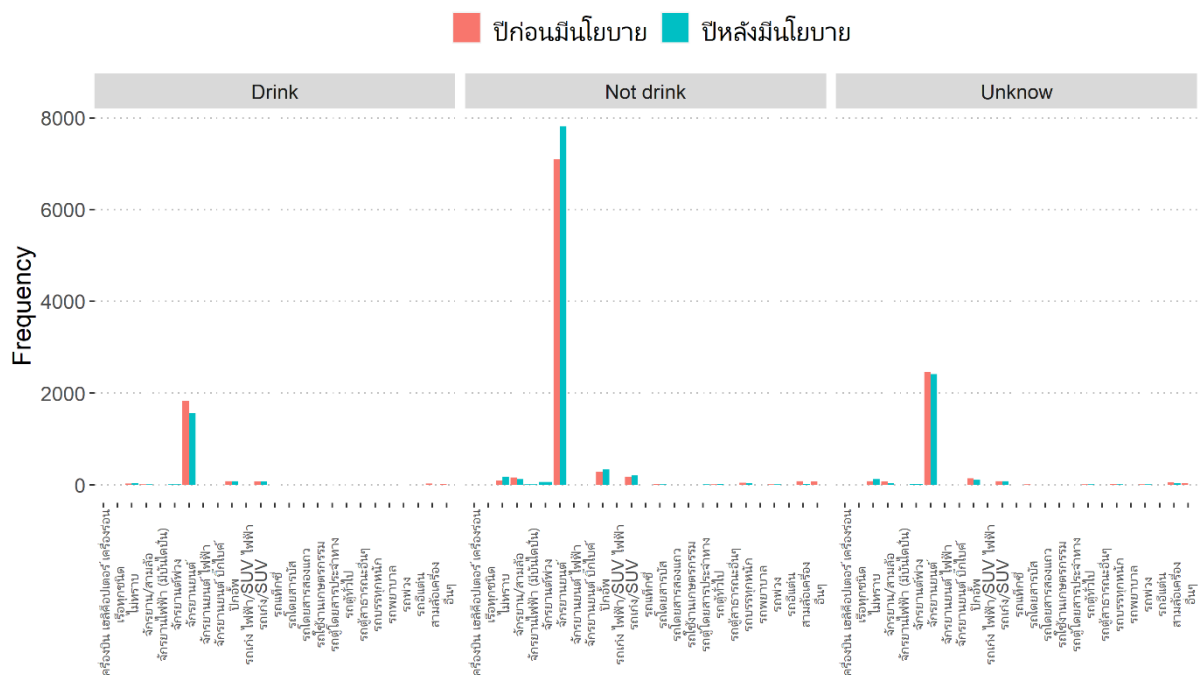
ภาพ 5 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บในแต่ละเดือน จำแนกตามลักษณะการดื่มแอลกอฮอล์และป็นโยบาย

การเกิดอุบัติเหตุในแต่ละประเภทการขับขี่ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามป็นโยบาย พบว่า ในกลุ่มผู้บาดเจ็บที่มีการดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานะเป็นคนขับขี่ โดยปีหลังมีนโยบายมีจำนวนผู้บาดเจ็บต่ำกว่าปีก่อนมีนโยบาย ร้อยละ 12.1 ในขณะที่กลุ่มผู้บาดเจ็บที่ไม่มีการดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานะเป็นคนขับขี่และคนโดยสาร ซึ่งจำนวนผู้บาดเจ็บที่เป็นคนขับขี่ ปีหลังมีนโยบายมีจำนวนผู้บาดเจ็บเพิ่มกว่าปีก่อนมีนโยบาย ร้อยละ 10.9 ดังแสดงในภาพ 6

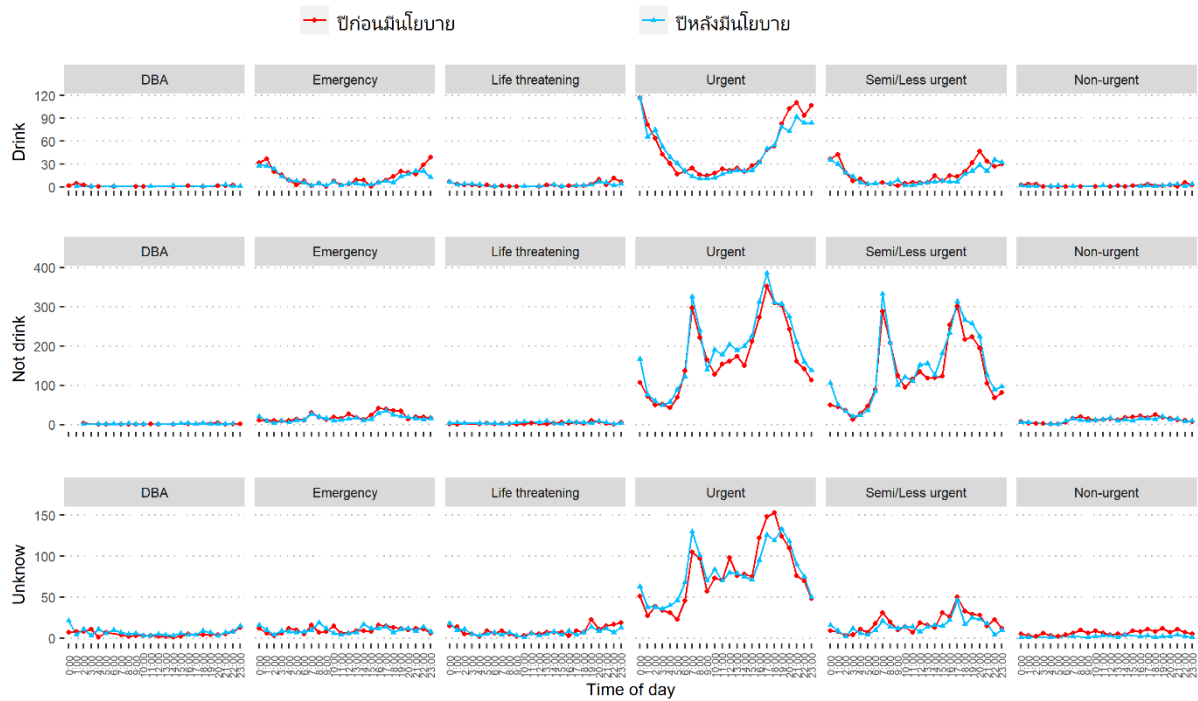
ภาพ 6 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บในแต่ละเดือน จำแนกตามลักษณะการดื่มแอลกอฮอล์และป็นนโยบาย

การเกิดอุบัติเหตุในแต่ละประเภทพาหนะเกิดเหตุที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามนโยบายพบว่า ส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มผู้ที่ดื่มและไม่ดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บที่เกิดจากการใช้จักรยานยนต์ในการขับขี่ ดังแสดงในภาพ 7

ภาพ 7 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บในแต่ละประเภทพาหนะเกิดเหตุ จำแนกตามลักษณะการดื่มแอลกอฮอล์ และนโยบาย

การเกิดอุบัติเหตุในแต่ละช่วงเวลาของความรุนแรงของความบาดเจ็บ จำแนกตามลักษณะการดื่มและนโยบาย พบว่า กลุ่มผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่จะได้รับการบาดเจ็บอยู่ในความรุนแรงระดับ Urgent ในช่วงกลางคืน เวลา 00.00-00.59 และ 20.00-23.59 ในขณะที่กลุ่มผู้ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่จะได้รับการบาดเจ็บอยู่ในความรุนแรงระดับ Urgent และ Semi/Less urgent ในช่วงกลางวัน เวลาเช้า 07.00-07.59 น. และเวลาเย็น 16.00-19.59 น. ดังแสดงในภาพ 8

ภาพ 8 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บในแต่ละช่วงเวลาของความรุนแรงของการบาดเจ็บ จำแนกตามลักษณะการดื่มแอลกอฮอล์และนโยบาย

บทที่ 4

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการประเมินผลกระทบของพื้นที่ขยายเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มผู้ประกอบการ พนักงานให้บริการ ประชาชน ผู้แทนเยาวชนและนักศึกษา ผู้นำทางศาสนา องค์กร NGO ที่ทำงานกับคนทำงานภาคกลางคืน นักการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ผู้บริหารท้องถิ่น บุคลากรทางการแพทย์ หน่วยกู้ชีพกู้ภัยในพื้นที่ ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เอราวัณ) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ศึกษาใน 3 จังหวัดนำร่อง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี และภูเก็ต ประชากรที่ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 75 ราย

ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

หลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายขยายเวลาเปิดสถานบริการจากตี 2 เป็นตี 4 มีผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ดังนี้

6. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

- ประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่ที่ไม่ได้มีผลประโยชน์จากนโยบายนี้ เห็นว่า นโยบายดังกล่าว อาจเป็นเพียงนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของคนเพียงกลุ่มหนึ่งที่ต้องการแค่เงินแต่ไม่สนใจผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมา และมองว่า เงินที่ได้จากการขยายเวลาเปิดสถานบริการและจำหน่ายสุราอาจไม่คุ้มกับการที่ภาครัฐต้องแบกรับปัญหาหรือผลกระทบต่าง ๆ ที่จะตามมาในอนาคต ซึ่งเมื่อเกิดผลกระทบ ผู้ประกอบการ ร้านค้า ก็ไม่เคยเข้ามาร่วมรับผิดชอบ
- ผู้ประกอบการบางราย ให้ข้อมูลว่า การขยายเวลาเป็นการเพิ่มภาระให้กับทางร้าน เพราะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น และพนักงานในร้านก็ทำงานไม่ไหว เนื่องจากหากเปิดถึงตี 4 พนักงานร้านจะทำงานเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด หากจ้างงานเป็น 2 กะ ก็ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย ในขณะที่บางรายบอกว่า รายได้เพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการเยอะขึ้น อย่างไรก็ตามนักวิจัยไม่สามารถประเมินได้ว่า รายได้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงไร เพราะไม่มีข้อมูลมาสนับสนุนที่เพียงพอ

7. ผลกระทบด้านสุขภาพ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย และการตาย

- หากมีนโยบายนี้ต่อไป อุบัติเหตุจราจร คนเมาแล้วขับก็จะเพิ่มขึ้น อุบัติเหตุก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรทางการแพทย์ และหน่วยกู้ภัย สถิติจากปัจจุบันอุบัติเหตุจากยานยนต์ไม่เคยลดลงเลย มีแต่จะเพิ่มมากขึ้น เรื่องที่เจอเจ้าหน้าที่กู้ภัยเจอบ่อยคือ ส่วนมากคนเมาสุรา เมื่อดื่มเยอะเกินไป ก็จะโทรมาขอความช่วยเหลือผ่าน 1669 ไม่ได้เป็นอาการเจ็บป่วย แต่เป็นอาการเมาเหล้าแล้วไม่รู้สีกตัว เมาหนักมาก แล้วโทรมาขอรถพยาบาล บางรายเมาแล้วหายใจไม่ออก ซึ่งเป็นเรื่องยากที่เจ้าหน้าที่จะปฏิเสธ ส่วนอุบัติเหตุมักเกิดในช่วงเวลากลางคืนและมีความรุนแรงกว่าช่วงกลางวัน ส่วนมากก็มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย อาสาสมัครกู้ภัยต้องใช้รถขึ้นสูงสุดในการออกปฏิบัติหน้าที่
- เจ้าหน้าที่ห้องฉุกเฉินให้ข้อมูลว่า การสูญเสียแม้เพียง 1 ชีวิต ก็ไม่สามารถประเมินค่าได้ หากผู้กำหนดนโยบายประเมินตัวเลขจำนวนผู้สูญเสียว่าน้อย หรือมาก เห็นว่า เป็นการประเมินที่เห็นแก่ตัว เพราะบางครั้งครอบครัวเขามีลูกแค่คนเดียว ลูกเขาไม่ได้ดื่ม แต่ขับรถกลับบ้านหลังเลิกเรียน หรือขับมาเรียนในช่วงเช้า และโดนคนเมาขับชน ลูกของเขาอีกไม่กี่ปีก็จะจบการศึกษาเป็นกำลังสำคัญของชาติ แล้วเขาต้องมาเสียชีวิต

จากคนเมาชนแล้วหนี ถามว่าใครมารับผิดชอบชีวิตครอบครัวผู้สูญเสียเหล่านี้ จึงไม่อยากให้ผู้กำหนดนโยบายดูแลตัวเลขอย่างเดียว

“ในช่วงเวลาที่ขยายเวลา มีกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ตื่นเช้าไปทำงาน เด็กนักเรียนไปโรงเรียน คือคนที่ใช้ชีวิตปกติในภาคกลางวัน ในขณะที่คนอีกกลุ่มเพิ่งเลิกดื่มและเมา แม้จะมีกฎหมายควบคุม ที่ผ่านมาก็เห็นแล้วว่าไม่สามารถจัดการกับเรื่องคนเมาแล้วขับได้ 100% ในอนาคตอุบัติเหตุจะเพิ่มมากขึ้น แล้วเด็กนักเรียนที่ตื่นเช้าไปโรงเรียนแล้วต้องมาเห็นสภาพร้าน คนเมาข้างทาง มันเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อเด็ก ๆ” (เจ้าหน้าที่รัฐ)

- นอกจากนี้ปัญหาที่พบ ณ ปัจจุบันคือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลแล้วไม่จ่ายค่ารักษา เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลในพื้นที่เขตโซนนิ่งให้ข้อมูลว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามารักษาและมารับบริการของโรงพยาบาล หลายรายไม่จ่ายค่ารักษา เนื่องจากไม่มีเงิน ไม่มีประกัน ตามเก็บเงินไม่ได้ ภาระก็ตกมาที่โรงพยาบาล เพราะรัฐบาลเปิดฟรีวีซ่าและไม่ได้สแกนคนที่เข้ามาเที่ยวว่าเขามีกำลังเงินพอในการเข้ามาอยู่อาศัย ท่องเที่ยวในเมืองไทยหรือไม่
- บางพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติพักอาศัยอยู่จำนวนมาก จากร้านขายของชำ ก็เปิดโต๊ะสนุกเกอร์ให้บริการ เปิดคาราโอเกะ ขายเหล้าเบียร์ทั้งวันทั้งคืนในย่านชุมชน เสียงดังรบกวนชาวบ้านคนพื้นที่ โดยที่เจ้าหน้าที่รัฐไม่มีการดำเนินการใด ๆ เลย

8. ผลกระทบด้านสังคม

- พื้นที่เขตโซนนิ่งมีปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ป่าตอง มีเหตุทุกวัน ทั้งที่เป็นข่าวและไม่เป็นข่าว ชาวบ้านในพื้นที่ใช้ชีวิตลำบากมากขึ้น โจรขโมยเยอะขึ้น กลายเป็นว่าคนนอกพื้นที่เข้ามายึดพื้นที่ทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐมองข้ามปัญหาเหล่านี้เพราะมีส่วนได้เสียกับนักลงทุน
 - คุณภาพของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในช่วงหลัง เป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพต่ำ เนื่องจากนโยบายฟรีวีซ่า ทุกพื้นที่เจอปัญหาเหมือนกันหมด คือ ดื่มไม่จ่าย ทานไม่จ่าย ไม่มีมารยาท เสียงดังเอะอะโวยวาย สกปรก อยากรีด อี๋ ตรงไหนก็สามารถปล่อยของเสียออกจากร่างกายได้ นอกจากนี้ยังสร้างปัญหามากมายให้กับพื้นที่ ทั้งปัญหาอาชญากรรม ปัญหาขับรถโดยไม่รู้จักกฎจราจรของประเทศไทย ไม่มีใบขับขี่ก็สามารถขับได้ ภาระและปัญหาต่าง ๆ ก็ตกไปที่ชาวบ้านในพื้นที่ ผู้ประกอบการ ชาวบ้านหลายรายถูกฝรั่งขับรถมอเตอร์ไซด์ชน บางรายโดนชนมากกว่า 1 ครั้ง ชนแล้วก็ไม่รับผิดชอบ ชาวบ้านส่วนใหญ่ อยากได้บ้านของเขากลับมาเหมือนเดิม และไม่ต้องถือนักท่องเที่ยวเหล่านี้เข้ามาทำลายบ้านของเขา
- “ผมมีเงินเท่านี้ ผมไม่มีเงิน เราก็ทำอะไรเขาไม่ได้ เดี่ยวเขาไปแจ้งตำรวจท่องเที่ยว ภาพของร้านก็ไม่ดี เสียเวลาทะเลาะกันอีก ส่วนใหญ่คือหนีบิลเลย ส่วนมากเป็นคนเอเชียที่มีนิสัยแบบนี้ หรือพาเด็กเราไปเที่ยว แต่เด็กไม่ได้เงินก็ทำอะไรเขาไม่ได้” (ผู้จัดการร้านย่านพัฒน์พงศ์)

9. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบางส่วนไม่ได้ติดตามเรื่องการเปิดให้บริการถึงตี 4 แต่ขอให้จำกัดเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญให้ได้ พื้นที่ต้องการการพัฒนาให้ประชาชนของตัวเองได้มีอาชีพ มีการอยู่ดีกินดี กรณีที่มี

เรื่องพวกนี้เข้ามา คือเรื่องของการพัฒนา แต่จะอย่างไรให้การพัฒนาขึ้นอยู่กับประชาชนได้ โดยที่ประชาชนไม่เดือดร้อน

- แต่ที่ผ่านมาปัญหาเรื่องเสียง ปัญหาขยะ รัฐและหน่วยงานในพื้นที่ไม่สามารถจัดการได้เลย ชาวบ้านต้องอดทนและปรับตัวเพื่ออยู่ให้ได้ หลายรายร้องเรียนกับทุกหน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียน แต่ปัญหายังไม่ได้รับการแก้ไข จนประชาชนท้อใจ และยอมถอยให้กับระบบทุน
- บางพื้นที่ร้านในพื้นที่เขตโซนนิ่งปิดการให้บริการในช่วงเวลาที่กำหนด นักท่องเที่ยวสามารถมาดื่มต่อที่ชายหาดได้ ร้านค้าแถวชายหาดมีบริการเหล้าเบียร์ทั้งวันทั้งคืน

10. ความครอบคลุมของมาตรการป้องกันและลดผลกระทบ และเรื่องอื่น ๆ

- ผู้ประกอบการแทบทุกร้านไม่มีเครื่องมือตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ ดังนั้นจึงสามารถขายให้กับคนเมาได้อย่างไร้กัฏตามเจ้าหน้าที่ภาครัฐทั้งหน่วยงานเทศบาลและสำนักงานเขตในพื้นที่เขตโซนนิ่งมีมาตรการในการออกตรวจตราความเรียบร้อยของสถานบริการในพื้นที่และมีความเข้มงวดในการออกใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตสถานบริการ แต่ในบางเรื่องเจ้าหน้าที่เขตหรือเจ้าหน้าที่เทศบาลไม่สามารถดำเนินการเองได้ ซึ่งอยู่เหนืออำนาจของเจ้าพนักงาน เช่น เรื่องเสียงดังของร้านอาหารข้างทาง การจำหน่ายสุราของร้านขายข้าวต้มถึงเช้า
- สถานบันเทิงในพื้นที่เขตโซนนิ่งของกรุงเทพมหานคร เช่น RCA รัชดา ประชาอุทิศ ทั้งหมดนี้ยังไม่เคยมีเรื่องร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญหลังจากมีนโยบายขยายเวลาเปิดถึงตี 4 ซึ่งสำนักงานเขตที่รับผิดชอบมีมาตรการแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบว่าเขาต้องทำอะไรบ้างในการควบคุมระดับเสียงดัง อย่าง RCA รัชดา ไม่ใช่ย่านชุมชน และสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นอาบอบนวด
- เจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้
“แม้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ทำไมส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านอบายมุข ถ้าจะส่งเสริมการท่องเที่ยวก็ไม่ต้องเห็นด้วย กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเรื่องอบายมุข ทั้งการดื่ม การพนัน ควรเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเรื่องวิถีชีวิตความเป็นไทย อาหารไทย แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่เรามีอยู่แล้ว” (เจ้าหน้าที่สำนักงานเขต)
- การขยายเวลา เพื่อลดปัญหาการจ่ายส่วย ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เห็นว่า ยังไงก็จ่ายอยู่
“ต่อให้เปิดตี 4 ก็ยังมี การจ่ายส่วย” [ชาวบ้านและเจ้าหน้าที่รัฐ] บางแห่งเปิดสว่าง บางร้านในจังหวัดท่องเที่ยว 7 โมงเช้า นักท่องเที่ยวทยอยออกมาจากร้าน ซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ ประชาชน ผู้ประกอบการกลับมองว่าผู้มีอิทธิพลคือเจ้าหน้าที่รัฐ บางพื้นที่มีการจ่ายส่วยให้กับ 7 หน่วยงานของภาครัฐ
- ร้านข้าวต้ม ร้านอาหาร สามารถเปิดได้ถึงเช้า ยกเว้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กำหนดระยะเวลาในการขาย จึงไม่ควรเพิ่มเวลาในการให้บริการถึงตี 4 และการขายสุรา ควรกลับไปเป็นเหมือนเดิม การจะอยู่ร่วมกันได้กฎหมายต้องแรง ต้องอยู่ในกฎระเบียบ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาก็ต้องเรียนรู้ ไม่ใช่ไปตามใจนักท่องเที่ยว
- หากรัฐบางจะมีนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับคนทำงานภาคกลางคืน ควรมาศึกษาข้อมูลและลงมาถามแต่ละพื้นที่ก่อน ว่าพื้นที่เขาต้องการหรือไม่ อย่างไร อะไรที่คนทำงานกลางคืนเขาต้องการ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับคนไทย แรงงานไทยในภาคกลางคืนก่อนที่จะไปชวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา โดยไม่ได้

ดูแลคนไทยด้วยกันเองเลย บางพื้นที่ไม่ต้องการเพราะการขยายเวลาเปิด ก็ต้องจ่ายให้เจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้น (ส่วย) ต้องรับภาระค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าพนักงาน แต่ลูกค้าก็ไม่มี หลายพื้นที่ในเขตโซนนิ่งก็ไม่ได้เปิดถึงสี่ 4

- ความมั่นคงในชีวิตของทำงานภาคกลางคืน โดยเฉพาะกลุ่ม sex worker ไม่เคยได้รับการดูแลจากภาครัฐเลย เพราะเป็นอาชีพที่ไม่ได้รับการยอมรับ ไม่สามารถขึ้นทะเบียนมีประกันสังคมได้ แม้จะมีนายจ้างก็ตาม เวลาไปทำธุรกรรมต่าง ๆ ก็มีความยุ่งยากซับซ้อน ขอ statement เงินเดือนไม่ได้ ถ้าต้องการซื้อบ้าน ซื้อรถคือ ยากมาก

ปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดในการศึกษา

- เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงนโยบาย กลุ่มตัวอย่างจึงมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจตามมา เจ้าหน้าที่รัฐหลายหน่วยงานจึงปฏิเสธไม่ให้นักวิจัยเข้าสัมภาษณ์ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจและสรรพสามิต ในพื้นที่ศึกษา
- การขอข้อมูลทุติยภูมิในแต่ละพื้นที่เป็นไปด้วยความยากลำบาก ส่วนใหญ่ปฏิเสธในการให้ข้อมูล อีกทั้งการจัดเก็บข้อมูลที่ไม่เป็นระบบทำให้ยากต่อการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อนำเสนอในครั้งนี้
- ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มชาวบ้านที่อาศัยในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่เขตโซนนิ่ง ค่อนข้างมีความกังวลต่อการให้ข้อมูลกับนักวิจัย หลายพื้นที่ชาวบ้านมีการปฏิเสธการให้ข้อมูลเพราะกังวลในเรื่องความปลอดภัย เนื่องจากสถานประกอบการเหล่านี้ เจ้าของเป็นผู้มีอิทธิพลในพื้นที่
- ข้อมูลดังกล่าวเป็นผลการศึกษาเฉพาะพื้นที่ การนำข้อมูลไปใช้ควรมีความระมัดระวัง

เอกสารอ้างอิง

1. ไทยรัฐ ออนไลน์. รัฐบาลนโยบายเปิดผับถึงตี 4 โดยไม่ฟังความเห็นทุกฝ่าย แผนเพิ่มรายได้บนความเสี่ยงมหาศาล. 9 พ.ย.66. เข้าถึงได้จาก: <https://plus.thairath.co.th/topic/politics&society/103915>.
2. กรมสรรพสามิต. ข้อมูลสถิติใบอนุญาตจำหน่ายแอลกอฮอล์. เข้าถึงได้จาก: https://www.excise.go.th/excise2017/EXCISE_SERVICE/index.htm
3. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2564. การสำรวจพฤติกรรมการดื่มสุภาพของประชากร พ.ศ. 2564. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม; กรุงเทพฯ
4. สำนักข่าว Hfocus เจาะลึกระบบสุขภาพ. นักวิชาการค้านข้อเสนอขยายเวลาเปิดผับบาร์ถึงตี 4 เหตุก่อปัญหาอีกเพียบ. 15. Nov.2022. เข้าถึงได้จาก: <https://www.hfocus.org/content/2022/11/26401>.
5. Ashton K., Roderick J., Williams L.P., & Green L. Developing a framework for managing the night-time economy in Wales: a Health Impact Assessment approach. Impact assessment and project appraisal, 2018. Vol. 36, no. 1, 81–89.
6. ศูนย์เฝ้าระวัง ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน กรุงเทพมหานคร. สถิติปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินปีงบประมาณ 2562-2566. เข้าถึงได้จาก: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.bangkokems.bangkok.go.th/wp-content/uploads/2023/12/A3-62-66.pdf
7. ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (ศูนย์เฝ้าระวัง) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร. รายงานประจำปี 2566. เข้าถึงได้จาก: <https://online.anyflip.com/oyktx/goqy/mobile/index.html>